

De receptie van representaties van homoseksualiteit in *Prince Charming*

*Een kwalitatief receptieonderzoek naar hoe homoseksuele mannen de representatie van homoseksualiteit in
het tv-programma Prince Charming ontvangen*

Bachelor Eindwerkstuk

Communicatie- en Informatiewetenschappen

Faculteit Geesteswetenschappen

Woordenaantal: 6000

18 juni 2021

Universiteit Utrecht

Student: Charlotte Eijgenraam (6528740)

Begeleider: Pauline van Romondt Vis

Tweede beoordelaar: Diantha Vliet

VERKLARING KENNISNEMING REGELS M.B.T. PLAGIAAT

Fraude en plagiaat

Wetenschappelijke integriteit vormt de basis van het academisch bedrijf. De Universiteit Utrecht vat iedere vorm van wetenschappelijke misleiding daarom op als een zeer ernstig vergrijp. De Universiteit Utrecht verwacht dat elke student de normen en waarden inzake wetenschappelijke integriteit kent en in acht neemt.

De belangrijkste vormen van misleiding die deze integriteit aantasten zijn fraude en plagiaat. Plagiaat is het overnemen van andermans werk zonder behoorlijke verwijzing en is een vorm van fraude. Hieronder volgt nadere uitleg wat er onder fraude en plagiaat wordt verstaan en een aantal concrete voorbeelden daarvan. Let wel: dit is geen uitputtende lijst!

Bij constatering van fraude of plagiaat kan de examencommissie van de opleiding sancties opleggen. De sterkste sanctie die de examencommissie kan opleggen is het indienen van een verzoek aan het College van Bestuur om een student van de opleiding te laten verwijderen.

Plagiaat

Plagiaat is het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk. Je moet altijd nauwkeurig aangeven aan wie ideeën en inzichten zijn ontleend, en voortdurend bedacht zijn op het verschil tussen citeren, parafraseren en plagiëren. Niet alleen bij het gebruik van gedrukte bronnen, maar zeker ook bij het gebruik van informatie die van het internet wordt gehaald, dien je zorgvuldig te werk te gaan bij het vermelden van de informatiebronnen.

De volgende zaken worden in elk geval als plagiaat aangemerkt:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën of digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften of encyclopedieën zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het opnemen van een vertaling van bovengenoemde teksten zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het parafraseren van bovengenoemde teksten zonder (deugdelijke) verwijzing: parafrasen moeten als zodanig gemarkeerd zijn (door de tekst uitdrukkelijk te verbinden met de oorspronkelijke auteur in tekst of noot), zodat niet de indruk wordt gewekt dat het gaat om eigen gedachtengoed van de student;
- het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;
- het zonder bronvermelding opnieuw inleveren van eerder door de student gemaakt eigen werk en dit laten doorgaan voor in het kader van de cursus vervaardigd oorspronkelijk werk, tenzij dit in de cursus of door de docent uitdrukkelijk is toegestaan;
- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplichtig aan plagiaat;
- ook wanneer in een gezamenlijk werkstuk door een van de auteurs plagiaat wordt gepleegd, zijn de andere auteurs medeplichtig aan plagiaat, indien zij hadden kunnen of moeten weten dat de ander plagiaat pleegde;
- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die al dan niet tegen betaling door iemand anders zijn geschreven.

De plagiaatregels gelden ook voor concepten van papers of (hoofdstukken van) scripties die voor feedback aan een docent worden toegezonden, voorzover de mogelijkheid voor het insturen van concepten en het krijgen van feedback in de cursushandleiding of scriptieregeling is vermeld.

In de Onderwijs- en Examenregeling (artikel 5.15) is vastgelegd wat de formele gang van zaken is als er een vermoeden van fraude/plagiaat is, en welke sancties er opgelegd kunnen worden.

Onwetendheid is geen excuus. Je bent verantwoordelijk voor je eigen gedrag. De Universiteit Utrecht gaat ervan uit dat je weet wat fraude en plagiaat zijn. Van haar kant zorgt de Universiteit Utrecht ervoor dat je zo vroeg mogelijk in je opleiding de principes van wetenschapsbeoefening bijgebracht krijgt en op de hoogte wordt gebracht van wat de instelling als fraude en plagiaat beschouwt, zodat je weet aan welke normen je je moeten houden.

Hierbij verklaar ik bovenstaande tekst gelezen en begrepen te hebben.
Naam: Charlotte Eijgenraam
Studentnummer: 6528740
Datum en handtekening: Charlotte Eijgenraam 17-06-2021

Dit formulier lever je bij je begeleider in als je start met je bacheloreindwerkstuk of je masterscriptie.

Het niet indienen of ondertekenen van het formulier betekent overigens niet dat er geen sancties kunnen worden genomen als blijkt dat er sprake is van plagiaat in het werkstuk.

Inhoudsopgave

1. Samenvatting	5
2. Inleiding	6
3. Theoretisch kader	7
3.1 Receptietheorie	7
3.2 Receptie van reality-tv	7
3.3 Receptie van homoseksuele representaties	8
4. Methode	10
4.1 Participanten	10
4.2 Dataverzamelmethode	10
4.3 Data-analyse	10
5. Analyse	12
5.1 Perceptie	12
5.1.1 Genre	12
5.1.2 Mentaliteit	13
5.1.3 Herkenning	14
5.2 Representatie	14
5.2.1 Stereotypering	14
5.2.2 Diversiteit	16
5.3 Emancipatie	17
5.3.1 Heteronormativiteit	17
5.3.2 Normalisatie	18
6. Conclusie en discussie	20
Literatuur	22
Bijlagen	24
Bijlage 1: De topiclijst	24
Bijlage 2: Schematische weergave thema's	26
Bijlage 3: Transcripten interviews	27

1. Samenvatting

Dit eindwerkstuk onderzoekt hoe homoseksuele mannen betekenis geven aan de representaties van homoseksualiteit in het reality-datingprogramma *Prince Charming*. Waar op dit gebied al veel representatieonderzoek is gedaan, beschikken we nauwelijks over onderzoek naar de receptie bij seksuele minderheden. Het doel van dit onderzoek is de theoretische kloof tussen representatieonderzoek en receptieonderzoek te overbruggen. Acht diepte-interviews zijn afgenomen met homoseksuele mannen tussen de 20 en 26 jaar. Door middel van *grounded theory* (Charmaz, 2014) zijn de interviews geanalyseerd en kwalitatief gecodeerd. Uit de analyse zijn drie hoofdthema's voortgekomen: *Perceptie*, waaruit blijkt hoe het genre van *Prince Charming*, de mentaliteit van de participanten en de herkenning in het programma een rol spelen in hoe de participanten betekenis geven aan dit programma; *Representatie*, waaruit blijkt dat stereotypen en gebrek aan diversiteit in dit programma nog steeds voorkomen, maar er ook al stappen worden genomen dit te verbeteren; en *Emancipatie*, waaruit blijkt dat de ontvangst van zo'n programma niet alleen betrekking heeft op het programma zelf, maar het een reactie teweeg brengt bij de participanten en een ontwikkeling is in de maatschappij. Daarnaast blijkt dat heteronormativiteit nog sterk aanwezig is in de media en maatschappij en bestaat de wens homoseksualiteit op tv te normaliseren en realistisch te weergeven. Dit onderzoek laat zien hoe representaties in *Prince Charming* voorkomen, en hoe sterk de betekenissen en implicaties van deze representaties afhangen van de lezingen van het publiek, gesitueerd in culturele en sociale contexten.

Kernwoorden:

Receptie, homoseksualiteit, representatie, heteronormativiteit, stereotypering, diversiteit

2. Inleiding

Tegenwoordig wordt het belang van representatie in de media voor minderheden algemeen erkend, omdat dit invloed heeft op hoe groepen zichzelf zien en hoe anderen hen zien (Dhoest, 2016). Voor seksuele minderheden, zoals lesbiennes, homo- en biseksuelen en transgenders (LHBT), is de representatie des te meer van belang omdat zij niet automatisch zichtbaar zijn in de samenleving, wat cruciaal kan zijn bij de ontwikkeling van zelfbeelden, identiteiten en zelfrespect (Dhoest, 2016). Desondanks spelen anno 2021 in de meeste reality-datingprogramma's zoals *Love Island* en *De Bachelorette* man-vrouw relaties een dominante rol. *Prince Charming* (2020) zou op dit gebied vernieuwend en vooruitstrevend kunnen zijn, omdat hierin homoseksuele relaties centraal staan. Echter, er wordt al kritiek geleverd op de representatie van homoseksualiteit in het programma. Zo stelt Rocher Koendjibharie – hoofdredacteur van *Expreszo*, een online magazine gericht op jonge LHBT+ lezers – dat het jammer is dat er niet is gelet op diversiteit nu er éindelijk een gay-datingshow komt (Mediacourant, 2020). Seksuele minderheden werden namelijk tot aan de jaren '60 nauwelijks gerepresenteerd in de media en televisie werd gedomineerd door heteroseksualiteit (Dhoest, 2016; Manuel, 2009). Sinds de jaren '60 kwam homoseksualiteit langzamerhand meer op beeld, maar werd het vaak negatief afgebeeld (Dhoest, 2016). Volgens Koendjibharie lijkt dit nu nog steeds zo te zijn: “Hoe lang heeft het moeten duren voordat we een progressief datingprogramma kregen waarbij de LHBT-gemeenschap centraal stond? En dan kiezen ze ervoor om een zo goed als witte bende te casten?” (Mediacourant, 2020).

Nu blijkt dat de eigen community kritiek levert op *Prince Charming*, speelt de vraag op hoe representaties van homoseksualiteit in dit programma door andere homoseksuelen ontvangen worden. Waar voornamelijk representatieonderzoek is gedaan over dit onderwerp (McLaughlin & Rodriguez, 2017), is het ook van belang te kijken naar de receptie bij homoseksuelen of biseksuelen zelf. Vanuit representatieonderzoek worden namelijk vaak aannames door de onderzoeker gedaan, maar blijken die aannames ook uit receptieonderzoek? Maatschappelijk gezien is het relevant seksuele minderheden hierover te bevragen, omdat mediateksten verband houden met het dagelijks leven (Haslop, 2009) en we met inzichten van homoseksuelen zelf deze mediateksten op de gewenste manier kunnen weergeven. Deze inzichten helpen bovendien met het overbruggen van de theoretische kloof die bestaat tussen queertheorie vanuit representatieonderzoek en nieuwe receptieonderzoeken (Haslop, 2009). Dit onderzoek tracht daarom bij te dragen aan die overbrugging door te bevragen hoe homoseksuele mannen de representatie van homoseksualiteit in *Prince Charming* beoordelen.

3. Theoretisch kader

3.1 Receptietheorie

Binnen receptietheorie probeert men te begrijpen hoe de interpretatieve relatie tussen medium en publiek werkt (Livingstone, 1998). Door de jaren heen heeft receptietheorie veel ontwikkelingen doormaakt. Waar Adorno's onderzoek binnen de Frankfurt School eerst uitkwam op het idee van de media als een krachtig controlemiddel en het publiek als een passieve ontvanger, ontstond later het idee door onderzoekers als Fiske dat er juist een actief publiek bestaat en dat een boodschap is wat het publiek ervan maakt (Gorton, 2009). Andere theoretici als Morley (1992) hebben echter betoogd dat dit nogal simplistisch en grof kan lijken in vergelijking met de complexiteit van hoe het publiek met de tekst werkt (Gorton, 2009). Daarop geeft Stuart Hall (1980) nieuw inzicht in de manieren waarop het publiek betekenis geeft aan wat zij kijken met zijn invloedrijke 'encoding-decoding'-model. Hierin focust hij op de manier waarop boodschappen worden 'geëncodeerd' door televisieproducenten en 'gedecodeerd' door hun publiek. Dit verschilt van de traditionele lineaire modellen van massacommunicatie, die stellen dat alleen de zender de boodschap bepaalt (Carpentier, 2011). Hiermee ontstond een kantelpunt in de ontwikkelingen van receptietheorie.

Volgens hedendaagse receptietheorie kan een tekst geen betekenis opleggen, maar wordt betekenis gecreëerd door een proces van ontvangst, waarvoor decoderingshandelingen nodig zijn van producenten en ontvangers in specifieke culturele contexten (Tukachinsky, 2008). Dit wordt ook wel constructivisme genoemd: betekenis zit niet in de tekst zelf, maar is een construct waarover onderhandeld wordt door het publiek (Hall, 1980). Daardoor kan een mediatekst verschillende interpretaties mogelijk maken. Hoewel een interpretatie per individu kan verschillen, kan een publiek ook beschouwd worden als samengestelde groepen die op basis van gedeelde sociaal-culturele normen één gedeelde interpretatie vormen (Radway, 1984). Binnen dit kader fungeert *Prince Charming* als een mediatekst en is het doel te onderzoeken hoe homoseksuele kijkers hier betekenis aan geven.

3.2 Receptie van reality-tv

Belangrijk werk binnen receptieonderzoek toont aan hoe essentieel personages, de fictieve wereld die ze bewonen (en hoe echt/onwerkelijk deze is) en het genre zijn in het bestuderen van waarom mensen kijken naar wat ze kijken (Ang, 1985). Daarom is het relevant deze onderdelen ook in dit receptieonderzoek te betrekken. *Prince Charming* valt onder het genre reality televisie en is een reality-datingprogramma in de vorm van een afvalrace waardoor uiteindelijk één 'winnaar' overblijft. Naar dit genre is al menig eerder onderzoek gedaan. Zo stellen Holmes en Jermyn (2004) dat sinds de nieuwe ontwikkelingen op gebied van broadcasting het duidelijk is dat geen enkele genrevorm of type programmering zo actief op de markt is gebracht door producenten, of enthousiaster is omarmd door kijkers, dan reality-tv. Reality-tv wordt zo graag gekeken vanwege verschillende redenen, zoals de

toegang tot echte mensen, emoties, escapisme en amusement (Greenberg & Woods, 1999; Papacharissi & Mendelson, 2007; Poniewozik, Buia & Lennard, 2000). Receptieonderzoek toont aan dat reality-tv ook als 'slechte tv' kan worden omschreven (McCoy & Scarborough, 2014). Er zijn verschillende manieren waarop kijkers zulke tv kunnen consumeren, zoals ironische consumptie, waarbij ze het programma vaak bespotten en belachelijk maken, gepaard met doorlopend commentaar; de 'guilty pleasure', waarbij ze zich ongemakkelijk voelen en zich schamen om het te kijken, maar het toch niet kunnen weerstaan; en tot slot een kijkstijl waarbij kijkers genieten van het programma en het bewonderen (McCoy & Scarborough, 2014). Vanwege het genre van *Prince Charming* is het van belang rekening te houden met deze consumptiestijlen in de receptie van het programma.

3.3 Receptie van homoseksuele representaties

Om binnen de receptie van *Prince Charming* in te kunnen gaan op representaties van homoseksualiteit, is het belangrijk uiteen te zetten wat bekend is vanuit representatieonderzoek. Een inzicht uit de wetenschappelijke literatuur toont dat een aantal problemen in de representatie van de LHBT-gemeenschap (hebben) bestaan. Het eerste probleem wat zich voordeed was onzichtbaarheid. Dit kan ook geconceptualiseerd worden als 'symbolische vernietiging': het gebrek aan representaties die het gebrek aan sociale macht van seksuele minderheden in stand houden (Dhoest, 2016). Na de jaren '60 kwamen langzamerhand meer beelden van homoseksualiteit op televisie. Hoewel veel wetenschappers hun optimisme hebben geuit over de positieve implicaties van deze toenemende representatie (McLaughlin & Rodriguez, 2017), komen in die representatie nog steeds problemen voor. Heteroseksualiteit kan tegenwoordig nog gezien worden als de norm, wat gedefinieerd wordt als heteronormativiteit, en dit uit zich door het vermijden van homoseksuele intimiteit en seksualiteit op tv of door geen vraagtekens te zetten bij starre en binaire definities van gender en seksualiteit (Dhoest, 2016). Daarnaast zijn er vaak beelden te vinden van 'sissy' homoseksuelen en 'mannelijke' lesbiennes (Manuel, 2009). McLaughlin en Rodriguez (2017) bespreken drie manieren waarop homoseksualiteit middels stereotypen wordt gerepresenteerd: (1) mannelijke homoseksuele personages worden vaak overdreven als openlijk verwijfd, flamboyant, met lichaamsproblemen en niet erg intelligent, (2) acteurs die homoseksuele karakters spelen, hebben vaak de neiging om de toonhoogte van hun stem te verhogen, waardoor ze meer vrouwelijke stemmen benaderen, (3) andere veel voorkomende stereotypen zijn het afbeelden van homoseksuelen als hyperseksueel of ziek en emotioneel gekweld. Tot slot bestaat er weinig diversiteit binnen de representatie van homoseksualiteit. Zo beeldde de tv vooral 'kinderloze, vaak alleenstaande, bijna uitsluitend stedelijke, blanke, luxe twintig- en dertigjarigen' af (Dhoest, 2016). Er valt dus nog veel te behalen op het gebied van deze representatie.

Echter, deze bevindingen zeggen nog niets over wat het publiek hiermee doet. Het decoderen van die betekenissen gebeurt namelijk op basis van persoonlijke achtergrond en intersecties (Hall, 1980). Wat receptieonderzoek betreft, is er nog maar weinig bekend over de ontvangst van representatie van

homoseksualiteit op tv. Wel is al bekend dat het kijken naar homoseksuele karakters op televisie kan leiden tot meer acceptatie onder heteroseksuele kijkers (McLaughlin & Rodriguez, 2017). Daarnaast is onderzocht hoe homoseksuele karakters dienen om negatieve stereotypes te bevestigen (McLaughlin & Rodriguez, 2017). Toch gaan deze onderzoeken nog niet in op de receptie van representaties onder homoseksuele kijkers. Dit gebeurt wel in het onderzoek van Dhoest (2016), dat aantoont dat LHB's met een migratieachtergrond zich niet goed gerepresenteerd voelen in de media. Hoewel elke representatie beter is dan geen, wordt de representatie volgens de participanten nog erg gedomineerd door witte, Westerse culturen en is er weinig sprake van culturele en etnische diversiteit. Hier ligt de nadruk dus sterk op culturele diversiteit. Ook Hemphill (1995) betreft etniciteit en seksualiteit in zijn onderzoek waarin hij probeerde te begrijpen of de komische weergave van homoseksuele zwarte mannen als 'camp' beledigend was voor zwarte homoseksuele mannelijke kijkers van het programma. Ander onderzoek richt zich op queer fans van de Amerikaanse televisieshow *Star Trek* en toont het probleem aan van een gebrek aan representatie van queer-personages en de campagne van de fans voor de serieproducenten om er een in op te nemen (Jenkins, 2003). Door fans te interviewen over hun kijk op *Star Trek*, koppelt Jenkins de mediatekst aan de publiekstekst en laat hij zien hoe mediateksten verband houden met het dagelijks leven, wat het belang van receptieonderzoek aanduidt (Haslop, 2009). Op deze onderzoeken na, is er nog nauwelijks onderzoek naar mediaconsumptie van representaties gericht op homoseksuele kijkers.

Zo stelt Haslop (2009) dat seksualiteit en seksuele identiteit verwaarloosd lijken te zijn als potentiële factoren in hoe het publiek teksten leest, vanwege ten eerste een ontwikkeling van nieuwe publieksonderzoeken die zich meer op klasse dan op gender richtten in een tijd dat homo- en lesbische onderzoeken net opkwamen; en ten tweede, dat tijdens en na de jaren '90, toen onderzoek naar queer-publiek zou moeten bloeien, de geboorte van de queer-theorie en de opkomst van het poststructuralisme en zijn wantrouwen tegenover het empirisme, homo- en lesbische academici verder ontmoedigen om nieuw publieksonderzoek te doen. Zowel Haslop (2009) als Dhoest (2016) pleiten dus voor meer onderzoek om de theoretische kloof tussen queertheorie en nieuwe receptieonderzoeken te overbruggen. Dit duidt op een wetenschappelijke leemte in de receptie van representaties onder homoseksuele kijkers, terwijl deze invalshoek juist maatschappelijk relevant is, omdat met inzichten van homoseksuelen zelf de representaties op gewenste manier kunnen worden weergegeven in de media. Daarom poogt dit onderzoek hier nieuwe inzichten in te geven door middel van de onderzoeksvraag: 'Hoe ontvangen homoseksuele mannen de representatie van homoseksualiteit in *Prince Charming*?'

4. Methode

4.1 Participanten

De participanten zijn homoseksuele mannen tussen de 20 en 26 jaar oud die *Prince Charming* hebben gezien. Deze groep sluit aan bij de doelgroep van het programma en hun seksualiteit is van belang voor de interpretaties die ik wil onderzoeken. De participanten zijn geworven door *theoretical sampling*, waarbij mensen geselecteerd worden op basis van specifieke karakteristieken (Baxter & Babbie, 2003). Vervolgens zijn een aantal participanten geworven door *snowball sampling*, waarbij door de participanten zelf suggesties werden gedaan voor nieuwe participanten (Baxter & Babbie, 2003).

4.2 Dataverzamelingmethode

In dit onderzoek zijn acht diepte-interviews afgenomen aan de hand van het interviewprotocol van Galletta (2013). Vanwege de omstandigheden van de huidige pandemie zijn zeven van de acht interviews via videobellen afgenomen en is één interview face-to-face afgenomen. Interviews zijn geschikt voor dit onderzoek, omdat het mogelijk is mensen vanuit hun eigen perspectief en bewoording laten praten, terwijl bij veel andere onderzoeksmethoden (zoals een enquête) geen ruimte is voor eigen invulling van de participant (Holstein & Gubrium, 1995). Als interviewer kon ik inspelen op de informatie die een deelnemer gaf, om op die manier de betekenissen die participanten geven aan representaties in *Prince Charming* bloot te leggen. Met deze onderzoeksmethode creëer ik dus nieuwe verdiepende inzichten in hun eigen interpretaties. Doordat de participant een eigen perspectief en bewoording biedt en door hier als interviewer op in te spelen, ontstaat er een coöperatie tussen de interviewer en de geïnterviewde. Dit hangt samen met het begrip ‘creative interviewing’, wat inhoudt dat er gebruik wordt gemaakt van vele strategieën en tactieken van interactie, grotendeels gebaseerd op een begrip voor vriendelijke gevoelens en intimiteit, om coöperatieve, wederzijdse openbaarmaking voor wederzijds begrip te optimaliseren (Holstein & Gubrium, 1995).

Het interviewprotocol van Galletta (2013) bestaat uit een set vragen die het interview leidden, waarin aanvankelijk open vragen werden gesteld die steeds specifieker werden. Van tevoren is een topiclijst gemaakt, bestaande uit een aantal hoofdthema’s met bijbehorende vragen, om structuur te geven aan het interview. De topiclijst (zie bijlage 1) was gebaseerd op thema’s die in het theoretisch kader besproken zijn, zoals symbolische vernietiging, stereotypering en diversiteit.

4.3 Data-analyse

De interviews zijn woordelijk getranscribeerd met behulp van Amberscript, een online spraak-naar-tekst generator, en zijn handmatig bijgewerkt. Om de data te analyseren is gebruik gemaakt van *grounded theory*. Charmaz (2014) schrijft hierover dat *grounded theory*-methoden bestaan uit systematische maar flexibele richtlijnen voor het verzamelen en analyseren van kwalitatieve data om theorieën te vormen

die verborgen liggen in de data zelf. De data vormt hierbij dus de basis van de theorie. Op basis van empirisch bewijs is er een interpretatie aan gegeven. Dit is gebeurd door (handmatig) kwalitatief coderen, wat betekent dat er labels worden gegeven aan bepaalde segmenten in de interviews die verbeelden waar elk segment over gaat. Dit gebeurt in drie fasen, achtereenvolgens: (1) open codering, wat betekent dat alle citaten van de geïnterviewden die relevant lijken voor dit onderzoek een label krijgen dat naar de inhoud verwijst, (2) axiaal coderen, waarin de gelabelde citaten worden georganiseerd in relevante groepen, en (3) selectieve codering, waarin de overgebleven groepen citaten geïnterpreteerd worden om overkoepelende concepten te formuleren voor verschillen en overeenkomsten tussen groepen (Krijnen, 2011). Tijdens de eerste fase zijn de interviews dus zorgvuldig gelezen en gecodeerd op basis van de inhoud. In de tweede fase zijn de codes van de eerste fase met elkaar vergeleken en vervolgens gecategoriseerd, waardoor categorieën als *diversiteit* en *heteronormativiteit* zijn ontstaan (zie bijlage 2). Tot slot zijn de gevonden categorieën geïntegreerd in theorie die betekenisvol is voor dit onderzoek, waaruit drie thema's zijn ontstaan: *Perceptie*, *Representatie* en *Emancipatie*.

5. Analyse

In de analyse zijn drie hoofdthema's ontstaan: *Perceptie*, waaruit blijkt welke onderdelen een rol spelen in de perceptie van de participanten van het programma; *Representatie*, waaruit blijkt hoe de participanten de representaties in *Prince Charming* beoordeelden; en *Emancipatie*, waaruit blijkt dat de ontvangst van een programma gericht op homoseksualiteit over meer gaat dan alleen dit specifieke programma en een toonaangevende rol heeft in de maatschappij. De thema's worden behandeld aan de hand van citaten uit de interviews (zie bijlage 3).

5.1 Perceptie

Volgens receptietheorie kunnen kijkers mediateksten op verschillende manieren decoderen, op basis van interpretaties in specifieke culturele contexten (Tukachinsky, 2008). Dit betekent eveneens dat de participanten met andere intenties naar het programma kunnen kijken. Hiermee wordt hun perceptie op het programma gevormd, wat een rol speelt in hoe zij bepaalde representaties in het programma interpreteren. De perceptie wordt in hoofdlijnen gevormd middels drie wegen, namelijk via die van het genre, via de mentaliteit van de participanten tegenover het programma en via herkenning in het programma.

5.1.1 Genre

In deze casus is het van belang te onthouden dat het om reality-tv gaat. De participanten geven namelijk herhaaldelijk aan andere verwachtingen te hebben bij reality programma's dan bij andere televisie. Het genre reality-tv lijkt andere waarden te vertegenwoordigen in vergelijking met wat participanten normaliter wel belangrijk vinden. Zo stellen ze vaak over stereotypen dat het nou eenmaal reality-tv is en dat dat daarbij hoort. Een participant spreekt hier over een stereotype deelnemer, die door de editing volgens hem nog negatiever werd afgebeeld:

“Dan kan ik er hier wel last van hebben en irritant vinden, maar dan geldt dat ook voor elke andere reality-tv, want ze doen het allemaal dus het is niet gek dat dat gebeurt of zo.”[Participant 7]

Terwijl zij liever deze stereotypen niet op tv zien, accepteren ze het in dit genre wel, omdat het nou eenmaal 'bij dit genre hoort'. Het genre speelt zo dus een rol in de perceptie van het programma van de participanten, omdat ze in dit televisiegenre meer accepteren dan bij andere genres.

Daarnaast gaven sommige participanten aan vaker naar reality-tv te kijken en hier fan van te zijn. Zij vinden het genre leuk en kijken het graag om even vermaakt te worden.. Daarentegen, als een participant geen fan is van het genre, kijkt deze bij voorbaat al met andere intenties naar het programma.

Hierbij gaat het niet per se om het vermaak door het kijken van het programma, maar meer om tijdverdrijf. Dit kan zich vertalen in verschillende consumptiestijlen, zoals McCoy en Scarborough (2014) die beschrijven. In de volgende citaten spreekt als eerste een fan van reality-tv en vervolgens een kijker die geen fan is:

“Ik vond het leuk om te kijken, wat ik al zeg ik vind sowieso dat genre programma's leuk, dus dat maakt het wel makkelijk.”[Participant 5]

“Dit soort series, het blijft wel gewoon van het breindovende, like ik moet niet nadenken als ik dit kijk en dus gewoon effe een pauze serie [...] want we kijken het gewoon puur omdat het zo dom is en we hebben we even een uurtje nodig om ons brein gewoon even uit te zetten. In die zin zou ik het wel kijken, maar het is niet dat ik nu uitkijk naar seizoen twee ofzo.”[Participant 4]

Het feit of iemand fan of geen fan van reality-tv is, heeft zijn invloed op de perceptie van de participanten. In dit onderzoek staat dit in verband met hoe kritisch de participanten andere elementen in het programma beoordelen. Over het algemeen lijken fans van reality-tv minder kritisch te zijn over negatieve representaties in *Prince Charming*. Het genre lijkt voor hen dus een rechtvaardiging te zijn voor het tonen van ongewenste representaties.

5.1.2 Mentaliteit

Daarnaast is de mentaliteit van de participant van invloed op de perceptie. Zo zegt een participant altijd kritischer te kijken naar queerprogramma's vergeleken met andere programma's, vanwege de representaties:

“Nou ja, ik was sowieso kritisch aan het kijken, want zodra iets van queer op televisie komt, ben ik er heel kritisch over, want [...] veel mensen zullen het opnemen en dan denken van oh, zo zijn alle homo's, dus ik was er hier ook in zo van: ik hoop dat zij goed overkomen”[Participant 4]

Omdat de participant weet dat het programma bekeken kan worden door heteroseksuelen, kijkt hij bij voorbaat al met een kritische blik naar programma's waaraan homoseksuelen deelnemen. Deze participant is zich dus erg bewust van hoe representaties in de media invloed hebben op hoe groepen zichzelf zien en hoe anderen hen zien (Dhoest, 2016). Met deze mentaliteit beoordeelt de participant onderdelen van het programma kritischer dan andere participanten die meer 'accepterend' zijn in hun mentaliteit. Zij geven aan sommige stereotypen ook wel te zien, of vinden dat de diversiteit nog beter

kan, maar accepteren het in dit programma toch, omdat het ‘pas de eerste keer is dat zo’n format er is’ en het ‘in ieder geval een stap in de goede richting is, in latere versies kunnen ze daar nog wel op letten’. Met deze accepterende houding oordelen participanten minder kritisch over representaties in *Prince Charming*, en letten ze meer op wat er wel al goed ging volgens hen. Zo kan de mentaliteit die de participant bij voorbaat heeft de algehele perceptie beïnvloeden.

5.1.3 Herkenning

Tot slot is herkenning van invloed op de perceptie van de participanten. Veel van hen gaven aan liever *Prince Charming* te kijken dan vergelijkbare programma’s, zoals de *Bachelorette* (2020), omdat het om homoseksuelen gaat en zij zich daar meer mee identificeren. Zij herkenden veel momenten uit het programma en de kwesties die besproken werden door de deelnemers. Zo noemden de participanten vaak een specifieke scène uit het programma, waarin de deelnemers met zijn allen rond een tafel zitten en de moeilijkheden bespreken die zij in hun leven hebben ervaren vanwege homoseksueel zijn. Veel van de participanten hebben dit als een mooie scène ervaren, omdat hier openlijk wordt gesproken over problemen die vaak bestaan in het leven van homoseksuelen. Deze herkenning uit zich dus in een positievere perceptie van (en vaak een voorkeur voor) *Prince Charming*. Dit wordt bevestigd in het volgende citaat, waarin de participant zijn voorkeur uit in vergelijking met de *Bachelorette*:

“Ja dan zou ik wel voor die met die jongens gaan. Gewoon omdat ik me er iets meer aan kan relaten [...] Het is toch, je bent er net wat meer mee verbonden ofzo met die serie.” [Participant 1]

5.2 Representatie

Waar het in de vorige paragraaf meer ging over hoe de perceptie van participanten een rol speelt in hun interpretatie van representaties in *Prince Charming*, behandelt dit thema deze representaties inhoudelijk. Er kwamen twee categorieën naar voren die veel zijn besproken: stereotypering en diversiteit. In de analyse bleek dat diversiteit in verband staat met stereotypering. Als er veel stereotypen in zaten, werd de cast niet als divers beschouwd en werd hier kritisch naar gekeken. Daarentegen, wanneer een participant vond dat er weinig stereotypen in zaten, werd de cast als diverser beschouwd en werd hier positiever naar gekeken.

5.2.1 Stereotypering

Een veelvoorkomend probleem in de representatie van seksuele minderheden in de media is stereotypering (Dhoest, 2016). Zo werd het in de interviews met de participanten veel besproken. Hieruit bleek dat een aantal onderdelen in het programma de stereotypes versterkten, maar een aantal onderdelen de stereotypes ook ontcrachtten. De participanten omschreven de ‘stereotype homo’ vaak met woorden

als: vrouwelijk, glitterhomo, extravert, extravagant en dramatisch. Ook zou het bij stereotypes veel draaien om seksualiteit en zien ze er vaak afgetraind en gespierd uit. Deze beschrijvingen komen grotendeels overeen met hoe McLaughlin en Rodriguez (2017) de stereotypen van homoseksualiteit uiteenzette. De deelnemers aan het programma voldeden op sommige punten aan dit stereotype, volgens de participanten. Dat deze stereotypen erin zaten, werd negatief beoordeeld: ze wilden namelijk niet dat kijkers van *Prince Charming* zouden denken dat alle homoseksuelen zo zijn. Toch werd het doorgaans niet als overmatig storend beschouwd. In sommige gevallen staat dit weer in verband met het genre reality-tv, waardoor de participanten aangeven dat ze liever geen stereotypen zien op tv, maar het in dit geval wel begrijpen omdat het wel vermakelijk is. In het volgende citaat wordt dit duidelijk:

“Aan de ene kant zeg ik van ja, die types heb je nodig voor het programma en om het leuk en interessant te maken. Aan de andere kant, wordt zo iets wel landelijk uitgezonden, er is een bepaald stereotype beeld in de maatschappij die dan wel weer wordt bevestigd [...] ik voel dan nu misschien de drang om die mensen dan maar niet ernaar te laten kijken, want dan wil ik niet dat zij denken dat ik ook zo ben.” [Participant 2]

Hierin geeft de participant aan het zelf niet erg te vinden om naar zulke types op televisie te kijken, maar hij vindt het ook niet ten goede komen aan de representatie van homoseksuelen. Hij heeft zelfs liever dat heteroseksuelen het programma dan maar niet kijken, zodat het stereotype niet versterkt wordt in de maatschappij.

Daarnaast voldeden niet alle deelnemers aan stereotyperingen. Hierbij werden vaak de namen van deelnemers Rick en Alastair genoemd die het stereotype ontcrachten en laten zien dat er veel andere typen homoseksuelen zijn, waaraan misschien niet direct te zien is of ze homoseksueel zijn. Wat deze deelnemers onderscheidde van de rest was dat ze er meer uitzagen als de ‘doorsnee’ man of de ‘buurman’ of iets teruggetrokkener waren. De participanten beoordeelden dit positief en vonden het fijn en verfrissend dat er een tegengeluid werd gegeven aan stereotypes:

“Nou Alastair bijvoorbeeld [...] Dat vond ik wel heel leuk en ik had ook niet zeg maar zo'n type in het programma verwacht [...] en ik denk dat hij ook inderdaad een beetje die stereotype homoman, ja weerlegde.” [Participant 2]

Echter, een participant gaf aan hier minder tolerant in te zijn en vond de stereotypen te prominent aanwezig om er positief over te kunnen zijn. Hij vond dat de deelnemers zichzelf niet origineel of interessant presenteerden en vond hen vaak oppervlakkig weergegeven:

“Er is al zo’n visie van mensen zoals ik in de samenleving en zo’n serie helpt dat niet, want als je kijkt naar de hele cast, zijn het eigenlijk gewoon stereotypen allemaal, like er is geen soort van normaal persoon dat ik daar zag.” [Participant 4]

Deze participant had sterk het gevoel dat *Prince Charming* het stereotype beeld van homoseksuelen in de maatschappij versterkte en zou dit graag anders willen zien op televisie.

5.2.2 Diversiteit

De diversiteit van de cast is een belangrijk onderdeel van de representatie van homoseksualiteit in dit programma. De diversiteit van de deelnemers werd vooral beoordeeld op basis van etniciteit, uiterlijk en persoonlijke achtergrond. De participanten waren positief over de verschillende etniciteiten van de deelnemers en gaven aan drie van de twaalf deelnemers als niet-Nederlands te beschouwen. Waar sommigen dit een goede representatie van de Nederlandse samenleving achtten, wensten anderen nog meer diversiteit te zien in de cast. Omdat die drie deelnemers al vrij vroeg uit de show lagen, hadden sommigen het gevoel dat daardoor weinig diversiteit overbleef. Dit interpretatieverschil is duidelijk te zien in de volgende citaten:

“Je had daar natuurlijk ook alleen maar echt Nederlandse mannen neer kunnen zetten, had gekund, maar minder representatief voor de Nederlandse samenleving. En dus ik vond het inderdaad heel goed dat er een Sezer in zat met buitenlandse afkomst en Diggy die ook een niet-westerse afkomst heeft. Dat maakt het wel representatiever [...] dus ik vond dat ze dat wel heel goed hadden gedaan en daardoor hadden ze ook meer verschillende soorten types erbij.” [Participant 8]

“Slecht, ontzettend slecht, er waren 3 mannen en ze leken allemaal op elkaar. De casting was like blond, blank, twee mensen met een huidtint, drie sorry, voor de rest allemaal blank, blond, brunet, homo's met een goed lichaam.” [Participant 4]

Waar de eerste participant positief klinkt, zich meer richt op het feit dát er verschillende culturen in zitten en drie van de twaalf deelnemers een geschikt aantal vindt, vindt de tweede participant dit veel te weinig en voelt hij het zo dat andere etniciteiten worden uitgesloten. Hoewel deze twee participanten sterk tegenover elkaar stonden qua interpretatie en de overige participanten hier meer tussenin vielen, toont dit wel aan hoe verschillend zo’n interpretatie kan zijn door het decoderen van betekenissen op basis van persoonlijke achtergrond en intersecties (Hall, 1980). De behoefte aan diversiteit is bij de een dus groter dan bij de ander. Vrijwel hetzelfde geldt voor de diversiteit in uiterlijk en persoonlijke achtergrond: de interpretaties waren redelijk verdeeld. Waar sommigen het uiterlijk wel divers vonden

en het goed vonden dat niet alle deelnemers uit regio Amsterdam kwamen, vonden anderen de deelnemers nog te sportief eruit zien en wensten ze meer te horen over de persoonlijke achtergrond, omdat ze de verhalen nu nog teveel op elkaar vonden lijken. Dit neemt niet weg dat er zeker een behoefte aan diversiteit en inclusiviteit in het programma onder de participanten bestaat.

5.3 Emancipatie

Het thema *Emancipatie* wordt apart behandeld, omdat naast de receptie van dit programma, ook veel besproken werd over hoe de participanten programma's over homoseksualiteit graag (in de toekomst) zien. Waar het thema *Representatie* meer gebonden is aan de mediatekst die onderzocht wordt, is *Emancipatie* meer gebonden aan de maatschappij en de veranderingen die participanten hier graag in teweeg willen brengen. Dit thema is opgedeeld in twee categorieën: heteronormativiteit, waaruit blijkt dat dit nog steeds veel voorkomt in de media en maatschappij; en normalisatie van homo- en biseksualiteit, waaruit blijkt wat goede stappen zijn om dit op de gewenste manier in media en maatschappij te weergeven.

5.3.1 Heteronormativiteit

Dat heteronormativiteit nog een rol speelt in zowel *Prince Charming* als andere media, bleek uit een drietal onderdelen. Ten eerste legt een participant uit dat *Prince Charming* gezien kan worden als 'straight pleasing'. Hiermee wordt bedoeld dat het programma nog niet genoeg focust op de queer-verhalen van de deelnemers en nog teveel vanuit het oogpunt van een heteroseksuele markt is geproduceerd. Het gaat hier dus niet per se om de presentatie van een specifieke stereotype deelnemer, maar meer om het achterliggende gedachtegoed van de algehele productie:

"Ik kan me ook voorstellen: dit is eigenlijk een show voor- de meerderheid van Nederland is hetero, dus dan is de meerderheid van je kijkers ook dan automatisch hetero. Dus dan ga je het wel een soort van beter verkopen aan de hetero's. Dat is uiteindelijk jouw grootste markt." [Participant 4]

Hoewel de participant begrip lijkt te hebben voor het hebben van een heteroseksuele markt, was hij hier erg kritisch over. Volgens hem zou een programma als *Prince Charming* geproduceerd moeten worden door voornamelijk LHBTI-mensen, omdat heteroseksuele producenten niet 'zijn' verhaal kunnen vertellen. Nu was er nog teveel een heteroseksuele stempel op gedrukt, waardoor de LHBTI-gemeenschap niet op de juiste manier werd gerepresenteerd.

Ten tweede vertellen de participanten dat ze weinig of geen programma's hebben gezien die zo gefocust zijn op een seksuele minderheid als *Prince Charming*. Vooral in het reality-tv genre wordt heteronormativiteit bevestigd: in programma's als *Love Island* en *Temptation Island* bestaat doorgaans

een man-vrouw verdeling. Seksuele minderheden zouden hier dus wel vaker in betrokken mogen worden volgens hen: zij kijken immers zelf naar programma's over heteroseksuelen en vinden dat ook leuk. Dat seksuele minderheden over het algemeen minder in televisieprogramma's te zien zijn, begrepen de participanten enigszins: ze zijn nou eenmaal een minderheid. Toch zouden zij wel graag vaker gemixte seksualiteiten in programma's zien, zodat het representatief is voor de werkelijkheid.

Ten derde is homofobie in sommige interviews ter sprake gekomen. De participanten geven aan bepaalde problemen die de deelnemers in *Prince Charming* beschreven ook te ervaren, zoals niet in het openbaar hun homoseksualiteit durven te uiten. Een participant vertelde openlijk bang te zijn voor haatreacties of fysiek geweld:

“Ik ga niet door het centrum hand in hand lopen, omdat ik dan weet, en ergens ook wel bang ben dat we reacties naar ons toe krijgen van hey vieze homo of misschien wel erger, dat je in elkaar geslagen wordt.” [Participant 1]

Daarnaast stelt een participant homofobie bijna te begrijpen aan de hand van een entertainment act van een deelnemer in *Prince Charming*, wat eindigt in een dramatisch voorval. Hier stelt hij dat deze scène homoseksuelen op een manier verbeeld waardoor hetero's hen niet mogen en dat dit is waarom homoseksuelen niet geaccepteerd kunnen worden in bepaalde landen. Hiermee geeft de participant aan dat stereotype representaties in de media homofobie kunnen versterken.

5.3.2 Normalisatie

Uiteindelijk wensen alle participanten normalisatie van homoseksualiteit in de media en in de maatschappij te zien. Dit zou geholpen kunnen worden door mediabeelden representatiever weer te geven dan ze nu zijn. Een eerste stap hierbinnen kan beschreven worden als de confrontatie met seksuele minderheden op tv. De participanten vonden het fijn dat er nu een programma als *Prince Charming* is, omdat heteroseksuelen hierdoor geconfronteerd worden met homoseksualiteit, in de hoop dat het dan 'normaler' wordt om dit ook in het echt te zien. Daarnaast zou het homoseksuelen zelf kunnen helpen:

“Nederland doet altijd alsof ze zo acceptierend zijn en zo vernieuwend in het accepteren van homoseksualiteit maar in mijn optiek loopt het juist enorm achter [...] Dus ik denk dat het juist wel positief is dat het wel meer naar boven komt. Ik denk ook stiekem dat er heel veel jongens onderliggend ook nog bi of gay zijn, en dat zo'n programma hun wel misschien [...] een zetje in de rug geven van oké, dat ze misschien iets meer durven of zichzelf meer laten zien.” [Participant 1]

Dat er nu zo'n programma is, zien zij als een ontwikkeling van deze tijdsgeest. Sommige participanten hebben het bestaan van dergelijke programma's tot voorkort niet per se gemist. Echter, nu geven ze aan het bestaan ervan wel te waarderen en dat het anno 2021 toch vreemd zou zijn als deze programma's er nog niet waren. Hoewel er nog zeker verbeterpunten zijn, zien ze het als een stap in de goede richting om homoseksualiteit te normaliseren. Dit hoeft niet altijd in de vorm zijn van het format van *Prince Charming*, waar enkel homoseksuelen in te zien zijn. Ze zien het vooral graag gecombineerd gaan met heteroseksualiteit, zoals nu soms bij *First Dates* gebeurt; dat er meerdere seksualiteiten in programma's te zien zijn. Zo gaat het in werkelijkheid ook en dat is waar ze uiteindelijk naartoe willen.

6. Conclusie en discussie

Het doel van dit onderzoek was het overbruggen van de theoretische kloof tussen queertheorie vanuit representatieonderzoek en receptieonderzoeken (Haslop, 2009). De onderzoeksvraag luidde: ‘*Hoe ontvangen homoseksuele mannen de representatie van homoseksualiteit in Prince Charming?*’ Door interviews af te nemen met homoseksuele mannen zijn er nieuwe inzichten gekomen in hoe zij hier betekenis aan geven, wat kan helpen de representatie van homoseksualiteit op televisie op de gewenste manier weer te geven.

In de perceptie van de participanten komt goed naar voren dat bepaalde elementen van het programma een rol spelen in de ontvangst van het programma. Hieruit blijkt voornamelijk dat het genre van *Prince Charming* een rechtvaardiging lijkt te zijn voor het tonen van ongewenste representaties. Daaruit vloeit voort hoe kritisch de participanten zijn over representaties in het programma, zoals stereotyperingen en diversiteit. Er bestaat begrip voor gebrek aan diversiteit en accurate representaties vanwege het genre. Echter, er is wel behoefte aan het ontkrachten van stereotypen en het opnemen van diversiteit en inclusiviteit in het programma, wat met enkele deelnemers al gebeurt. Daarnaast wordt de ontvangst van *Prince Charming* door de participanten binnen een sociale context geplaatst, namelijk binnen de emancipatie van seksuele minderheden. Uit dit thema bleek dat heteronormativiteit nog steeds een rol speelt in de maatschappij en in media, zo ook in *Prince Charming*. Maar met het programma wordt wel een tegengeluid gegeven aan de symbolische vernietiging van seksuele minderheden en worden er stappen gezet om homoseksualiteit op televisie te normaliseren.

Deze bevindingen situeren zich wel in de context van de keuzes die ik gemaakt heb. Het genre van *Prince Charming*, reality-tv, blijkt een vrij grote rol te spelen in de ontvangst van representaties in het programma. De keuze voor dit programma was bewust, vanwege de populariteit van het genre en omdat dit anno 2021 de eerste homoseksuele versie was van dit format. Echter, om erachter te komen hoe homoseksuele kijkers de representaties in andere televisieprogramma's interpreteren, is een suggestie voor vervolgonderzoek om andere genres van televisieprogramma's te onderzoeken. Uit dit onderzoek bleek namelijk dat er meer getolereerd werd dan de participanten normaliter zouden doen en dit zou bijvoorbeeld kunnen verschillen van een televisieprogramma van de publieke omroep of een Netflix-serie. Daarnaast is in dit onderzoek bewust gekozen voor de focus op homoseksualiteit bij mannen, vanwege de opzet van het programma. Daardoor zijn de bevindingen in dit onderzoek over representaties van homoseksualiteit meer gericht op de stereotype homoseksuele man. Er is echter nog meer onderzoek nodig naar de receptie van andere seksuele minderheden (Haslop, 2009; Dhoest, 2016). Dus om zeker te weten hoe deze ontvangst bij de gehele LHBTI-gemeenschap is, moeten we ook onderzoek doen met bijvoorbeeld lesbiennes en transgenders om deze conclusies te kunnen bevestigen.

Receptietheorie helpt ons te begrijpen dat de ontvangst van een mediatekst op verschillende manieren gedecodeerd kan worden door het publiek op basis van persoonlijke achtergrond en intersecties (Hall, 1980). Dit blijkt soms uit de tegenspraken die in dit onderzoek gedaan zijn door de

participanten. Een verklaring hiervoor kan zijn dat dit een relatief kleinschalig kwalitatief onderzoek is. Hoewel verschillende interpretaties ook onderdeel zijn van receptieonderzoek, zou groter onderzoek hier wellicht meer patronen in kunnen ontdekken. Dit neemt niet weg dat de bevindingen van dit onderzoek hebben bijgedragen aan de overbrugging van de theoretische kloof tussen queertheorie uit representatieonderzoek en receptieonderzoeken. De bevindingen uit representatieonderzoek die hier besproken zijn, komen grotendeels overeen met de receptie van de participanten. De stereotypen en het gebrek aan diversiteit zoals beschreven in representatieonderzoeken zijn nog steeds aanwezig, maar er worden wel stappen gezet om hier verandering in te brengen. Dit mag echter nog meer gebeuren om accurate representaties te bereiken. *Prince Charming* is hier een goed voorbeeld van en is volgens homoseksuele kijkers nog zeker geen perfecte representatie van homoseksualiteit, maar is wel een stap in de goede richting om homoseksualiteit in de media en maatschappij te normaliseren.

Literatuur

- Ang, I. (1985). *Watching Dallas: Soap Opera and the Melodramatic Imagination*. London: Methuen.
- Baxter, L., & Babbie, E. (2003). *The basics of communication research*. Wadsworth: Cengage Learning.
- Carpentier, N. (2011). *Media and participation: A site of ideological-democratic struggle*. Bristol, UK: Intellect books.
- Charmaz, K. (2014). *Constructing grounded theory* (2nd edition). London, United Kingdom: Sage Publications.
- Dhoest, A. (2016). Audiences out of the box: Diasporic sexual minorities viewing representations of sexual diversity. *European Journal of Cultural Studies*, 19(6), 690-707.
- Galletta, A. (2013). *Mastering the semi-structured interview and beyond: From research design to analysis and publication*. New York: New York University Press.
- Greenberg, B. S., & Woods, M. G. (1999). The soaps: Their sex, gratifications, and outcomes. *Journal of Sex Research*, 36(3), 250-257.
- Gorton, K. (2009). *Media Audiences: Television, Meaning and Emotion*. Edinburgh University Press.
- Hall, S. (1980). Encoding/decoding. In: S. Hall, D. Hobson, A. Lowe, & P. Willis (Eds.), *Culture, Media, Language* (pp. 128–138). London, UK: Hutchinson University Library.
- Haslop, C. (2009). Wot no queers: The search for sexual representation in audience research. *Networking Knowledge: Journal of the MeCCSA Postgraduate Network*, 2(1), 1-15. Geraadpleegd van: <http://ojs.meccsa.org.uk/index.php/netknow/article/viewFile/40/40>
- Hemphill, E. (1995). In Living Color. In: Creekmore C. and Doty A. (Eds.), *Out in Culture: Gay, Lesbian and Queer Essays on Popular Culture* (pp. 389-402). Durham and London: Duke University Press.
- Holmes, S., & Jermyn, D. (2004). *Understanding Reality Television*. London: Routledge.
- Holstein, J. A., & Gubrium, J. F. (1995). *The active interview*. Thousand Oaks, Canada: Sage Publications.
- Jenkins, H. (2003). Out of the Closet and into the Universe: Queers and Star Trek. In: Brooker, W. and Jermyn, D. (Eds.), *The Audience Studies Reader* (pp. 171-179). London: Routledge.
- Krijnen, T. (2011). Engaging the moral imagination by watching television: Different modes of moral reflection. *Participations: International Journal of Audience Research*, 8(2), 52-73.
- Livingstone, S. (1998). Relationships between media and audiences: Prospects for future audience reception studies. In: Liebes, T., and Curran, J. (Eds.), *Media, Ritual and Identity: Essays in Honor of Elihu Katz* (pp. 237-255). London, UK: Routledge.
- Manuel, S. L. (2009). Becoming the homovoyeur: consuming homosexual representation in Queer as Folk. *Social Semiotics*, 19(3), 275-291. \
- McCoy, C. A., & Scarborough, R. C. (2014). Watching “bad” television: Ironic consumption, camp, and guilty pleasures. *Poetics*, 47, 41-59.

- McLaughlin, B., & Rodriguez, N. S. (2017). Identifying With a Stereotype: The Divergent Effects of Exposure to Homosexual Television Characters. *Journal of Homosexuality*, 64(9), 1196-1213.
- Mediacourant. (2020, 29 november). Cast RTL's Prince Charming erg wit: 'Witte mannen meer likeable'. Geraadpleegd van <https://www.mediacourant.nl/2020/11/cast-rtls-prince-charming-erg-wit-witte-mannen-meer-likeable/>.
- Morley, D. (1992). *Television, Audiences and Cultural Studies*. London and New York: Routledge.
- Papacharissi, Z., & Mendelson, A. (2007). An exploratory study of reality appeal: Uses and gratifications of reality-tv shows. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 51(2), 355-370.
- Poniewozik, J., Buia, C., & Lennard, G. A. (2000). We like to watch. *Time*, 155(26), 56-62.
- Radway, J. (1984). Interpretive communities and variable literacies: The functions of romance reading. *Daedalus*, 113(3), 49-73.
- Tukachinsky, R. H. (2008). Feminist and postfeminist readings of romantic narratives: Heterosexual romantic experiences versus Sex and the City. *Feminist Media Studies*, 8(2), 181-196.

Bijlagen

Bijlage 1: De topiclijst

In deze bijlage is de topiclijst te lezen die ik heb gebruikt om structuur te geven aan de interviews. Daarnaast zijn tijdens de interviews vragen gesteld op basis van de individuele ingevingen.

Algemeen deelnemer

- Wat is je leeftijd?

Algemene ervaring programma

- Hoe ben je in aanraking gekomen met het programma? Waar zag je het voor het eerst?
- Wat waren je verwachtingen van het programma?
 - o Zijn die uitgekomen?
 - o Zo ja of nee: beoordeel je dat als iets positiefs of negatiefs?
- Wat is je algemene ervaring van het programma?
- Hoe kijk je nu terug op het programma?
 - o Zou je het met de kennis van nu weer kijken? Of iets vergelijkbaars?
- Vertel eens over het programma. Hoe vond je het?
(leuk/humoristisch/entertainend/negatieve mening)
 - o Wat maakt het dan zo leuk?
 - o Welke onderdelen vind je dan grappig/entertainend?
 - o Heb je er een negatieve mening over?
 - o Wil je dit toelichten?
 - o Hoe uit zich dat?
- Wat vond je van de deelnemers?
 - o Wie vond je dan leuk? Waarom?
 - o Wie vond je minder leuk? Waarom?
- Heb je het hele seizoen gezien of een paar afleveringen?
- Heb je het met vrienden of familie over dit programma gehad? Wat voor gesprekken waren dat dan?
- Heb je vergelijkbare programma's zoals De Bachelor en De Bachelorette ook gezien?
 - o Heb je nu een bepaalde voorkeur voor het een of het ander?
- Wat vind je van het idee om zo'n format ook te maken met deelnemers die bijvoorbeeld lesbisch zijn of transgender?

Representatie van homoseksualiteit

Algemeen

- Hoe vind je dat homoseksualiteit weergegeven wordt in dit programma?
 - o Wordt het volgens jou zo weergegeven zoals jij je seksualiteit zelf ervaart/uit?
 - o Wordt het volgens jou zo weergegeven zoals jij het in de maatschappij ziet? Hierbij kan je denken aan bepaalde problemen die homoseksuelen ervaren.
 - o Wat vind je goed aan hoe homoseksualiteit in dit programma naar voren komt?
 - o Wat vind je dat er nog beter weergegeven/belicht kan worden?
- Wat vind je van de manier waarop er gesproken wordt over homoseksualiteit in dit programma?
 - o Wordt het volgens jou vooral positief of negatief belicht?
 - o Is dat volgens jou correct/geschikt?

Symbolische vernietiging

- Hoe vind je het dat er nu een reality-datingprogramma gericht is op homoseksuele relaties?
 - o Zie je dit als iets positiefs?
 - o Zie je dit als iets negatiefs? Dat het er nu pas is?
- Ken je andere programma's waarin dit ook zo is? Of waarin homoseksuele relaties ook voorkomen?
 - o Wat voor programma is dat dan?
 - o Hoe uit homoseksualiteit zich daarin?
- Wat vind je ervan dat seksuele minderheden relatief minder in televisieprogramma's gerepresenteerd worden dan heteroseksualiteit?

Stereotypering

- Hoe vind je dat de deelnemers worden weergegeven in het programma?
- Merk je dat er een bepaald soort type meedoet aan het programma?
 - o Hoe zou je die dan omschrijven?
- Worden er volgens jou stereotyperingen laten zien? Op welk gebied?
 - o Je kan hierbij denken aan...
 - o Intelligentie?
 - o Flamboyant?
 - o Toonhoogte van de stem?
 - o Hun uitingen van seksualiteit?
 - o Emoties?

Diversiteit

- Wat vind je van de diversiteit van de cast? Worden er volgens jou diverse type mannen laten zien?
- Komt dit overeen met hoe het er volgens jou in de maatschappij uitziet?
- Hoe vind je het uiterlijk van de deelnemers? Zou je dit divers noemen?
- Wat vind je van de leeftijden van de deelnemers? Zou je dit divers noemen?
- Wat vind je van de etniciteit/nationaliteiten van de cast? Zou je dit divers noemen?
- Wat vind je van de achtergronden van de deelnemers? Kan zowel persoonlijk zijn als sociaaleconomisch. Zou je dit divers noemen?

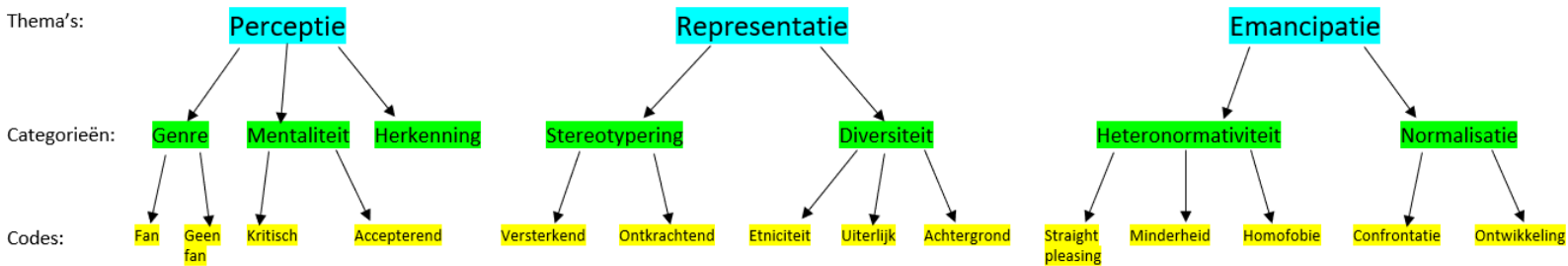
Ervaring representatie andere media

- Als je vergelijkt hoe homoseksuelen in dit programma weergegeven worden in vergelijking met andere televisieprogramma's/films/social media berichten die je hebt gezien, zie je dan veel verschillen of overeenkomsten? Je mag hier benoemen wat je zelf wilt.
- Ben je actief bezig met homoseksualiteit in de media? Zoals op social media, journalistiek, websites, etc. Of niet?

Zijn er nog dingen die je zelf wilt toevoegen?

Bijlage 2: Schematische weergave thema's

In deze bijlage is een overzicht weergegeven van de relaties tussen de thema's, categorieën en codes die in de analyse van de interviews zijn ontstaan.

Bijlage 3: Transcripten interviews

In deze bijlage zijn alle transcripten van de interviews te lezen. Vanwege anonimiteit zijn de namen weggelaten en zijn de interviews genummerd.

Participant 1

Interviewer: Goed, oké, dan gaan we beginnen: nog even voor de zekerheid: wat is jouw leeftijd ook alweer?

Participant 1: Ik ben 20 jaar.

Interviewer: Ja, oké, en dan over prince charming. Ehm, mag ik vragen: hoe ben je in aanraking gekomen met het programma?

Participant 1: Ik moet eerlijk zeggen dat ik er eigenlijk nog nooit van had gehoord totdat Mike ermee kwam er toen, ja, wist ik eigenlijk helemaal niet wat het inhield en toen toen zei 'ie van oh, ja, het gaat over een homo op zoek gaat naar de ware liefde. Dus ja, het is- ik ben zelf natuurlijk ook homo dus in dat opzicht leek het me wel ook heel interessant om een keer een tvprogramma ervan te zien, want ik had het nog nooit gezien, eerlijk gezegd, nee.

Interviewer: Nog nooit gezien, dan bedoel je het programma zelf ook andere programma's die daarover gaan?

Participant 1: Ik weet dat er bijvoorbeeld zo'n zelfde soort programma was, maar dan met een vrouw. Die heb ik wel gezien, maar dit was de eerste keer dat ik zo'n soort tv-realityprogramma zag in Nederland met alleen maar homo's dus dat vond ik erg interessant, eerlijk gezegd, wel leuk voor de verandering.

Interviewer: Jazeker, dus eigenlijk door je vriend was je er een beetje erachter gekomen dat dit er was?

Participant 1: Ja ik moet ook wel zeggen, al had hij niet gezegd en ik was er dan op een andere manier nog achter komen, dan had ik het ook wel gekeken, ik vind het namelijk wel interessant, is wel leuk.

Interviewer: Oké, ik schrijf trouwens ondertussen wat op. Oké, en toen je ervan had gehoord of toen je begon te kijken, wat waren een beetje jouw verwachtingen van het programma?

Participant 1: Ik moet heel eerlijk zeggen dat ik er echt zonder verwachtingen in ging, omdat ik dus

gewoon geen vergelijkingen had als het ware. Maar toen de eerste aflevering eenmaal was geweest, had ik wel zoiets van oh ik heb wel het idee dat het een hele ja intieme serie gaat zijn, waar veel, ja, veel romantiek en zo voorkomen, ja misschien zelfs wel ruzie is, of een beetje drama of zo, maar eigenlijk dat. Maar ik had eigenlijk eerlijk gezegd toen ik begon te kijken geen verwachtingen omdat ik gewoon niks te vergelijken had, eerlijk gezegd.

Interviewer: Ja.

Participant 1: Bijvoorbeeld stel ik kijk een ex on the beach ja, daar heb ik ook al meer seizoenen van gezien. Daar weet je een beetje beter dat er een gevecht gaat worden tussen haakjes en ruzies en discussie en weet ik het allemaal. Maar dat- bij dit had ik eerlijk gezegd echt geen idee gewoon.

Interviewer: En toen je verder hebt gekeken- want heb je het hele seizoen gezien of een paar afleveringen?

Participant 1: Nee het hele seizoen en ook dat ze achteraf nog bij elkaar komen.

Interviewer: Ja, precies, en nou ja, je zei eigenlijk geen verwachtingen, maar zou je zeggen, was het wel een beetje wat je had verwacht? Of is het uiteindelijk heel anders gelopen dan nog wat je dacht?

Participant 1: Nee, het is wel, ja, ik weet niet of ik al zo snel mag gaan in het interview, maar uiteindelijk was het wel anders gelopen dan ik had verwacht, want uiteindelijk kwamen ze dan nog een keer samen en dan waren ze- hadden ze alweer een andere relatie en mensen onderling die dan weer waren. Maar het is wel eigenlijk gelopen zoals ik had verwacht, dat wel, met qua dates en dat ie met meerdere mensen intiemer zou zijn, en op het einde dan echt een hele moeilijke keuze moet maken. Dat had ik wel een beetje aan zien komen, dat is vaak ook zo in dat soort programma's ja, dat had ik wel verwacht.

Interviewer: Ja, en over het algemeen gezien, zie je dat dan als iets positiefs of als iets negatiefs, zeg maar vond je het een leuk programma of dacht je toch achteraf van nou, dit vond ik niet echt heel leuk om te kijken?

Participant 1: Ik vond het leuk, al zouden er meerdere seizoenen- ik zou het volgende seizoen ook kijken, ik vond ik vond het zeker geen teleurstelling, nee.

Interviewer: Oké.

Participant 1: Misschien wel andere jongens, maar op zich vond ik het programma leuk.

Interviewer: Oké, en wat bedoel je dan met andere jongens?

Participant 1: Gewoon heel veel waren niet mijn type.

Interviewer: En dan ja, heel direct gevraagd, misschien, maar qua uiterlijk of qua persoonlijkheid, niet jouw type? Of..?

Participant 1: Bij sommige uiterlijk, ik weet even z'n naam niet meer, dat was bijvoorbeeld een ja, dat heeft niks, met eh- bijvoorbeeld één sowieso, maar ik denk die Turks was en die was ook een beetje een rapper ofzo, iets in die richting. Aan hem begon op een gegeven moment wel een beetje te irriteren, gewoon omdat het gewoon- gewoon zijn manier van doen of zo was mij gewoon net effe iets té. Ook dat ie dan ging rappen en zo ja, ik weet niet, dat was het gewoon even niet. Prince charming zelf verder was wel een leuke jongen, dat wel.

Interviewer: En even kijken hoor ehm, vond je het programma ook bijvoorbeeld grappig soms of entertainend zeg maar, hoe is je mening daarover?

Participant 1: Grappig ook, ja eigenlijk wel, omdat bijvoorbeeld soms, als je dan die de personages tegen elkaar ziet- bijvoorbeeld die ietsjes langer, ietsjes getinte jongen die dan echt een beetje zo zo, ja heet zoiets soms een beetje zo'n typetje is zeg, maar dat vond ik dan wel heel grappig moment te horen praten en te zien praten. Ik heb ook wel een aantal keer gelachen ja, omdat ik het gewoon wel grappig vond om te zien hoe ze, ja, hoe ze daar allemaal bezig zijn en aan het opmaken zijn voor een simpele date als het ware, vond ik wel een beetje grappig. Ja.

Interviewer: Oké, en zijn er ook dingen uit het programma waar je wel een negatieve mening over hebt? Of was het vooral positief of zou je denken van nou, dat zou ik toch anders doen zelf?

Participant 1: Even denken. Nee, eigenlijk niet, ja, ik vind het soms dat- stel, ik zou zelf in het programma zitten, zou ik bijvoorbeeld wel vervelend vinden dat het soms oneerlijk is met wie de prince charming een gesprek aangaat. Ook soms dat ik denk van nou, geef wel iedereen een kans, dat vond ik nog wel ik denk ja een beetje vervelend, maar het is niet dat ik me eraan aan irriteer waardoor ik niet meer ga kijken ofzo. Soms heb wel van nou, die jongen is nou al twee keer of zo- en dan heeft die ander geen woord tegen prince charming kunnen zeggen en dat vind ik dan wel een beetje sneu of zo eigenlijk.

Interviewer: Maar wat je zei dat zorgt dus niet ervoor dat je niet meer zou kijken of er echt kritiek op hebt?

Participant 1: Nee, zeker niet, nee. Ik denk dat dat juist een beetje de bedoeling is van het spel, want natuurlijk ja, je wil erachter komen wie nou uiteindelijk het meeste- dus, ik denk dat het de bedoeling is, maar dat is wel iets waarvan ik heb van nou, ik zou het leuk vinden dat iedereen gewoon evenveel kansen heeft als het ware.

Interviewer: Oké, en als we dan nog wat dieper op de deelnemers zelf ingaan, sprong er iemand uit voor jou die jij leuker vond dan andere, of ja, iemand die er uitsprong überhaupt?

Participant 1: Die jongen waarmee die toen uiteindelijk- die hij heeft gekozen, dat vond ik wel een leuke jongen, weet alleen zn naam niet meer.

Interviewer: Marnix trouwens, geloof ik.

Participant 1: Marnix denk ik ja, die die uiteindelijk koos, die had ik zelf ook gekozen denk ik. Marnix, ja wel een leuke jongen qua persoonlijkheid en hoe die gesprekken aanging en ik vond- dan waren ze op een date geweest met z'n tweeën en dan gaf hij hem een kus in dat autootje. Dat was wel intiem dus dat was wel leuk.

Interviewer: Oké, en dan natuurlijk ook andersom: iemand die er op een negatieve manier voor je uitsprong, die je misschien irritant vond?

Participant 1: Das dan die ene met Turkse afkomst, die rapper als het ware.

Interviewer: En ja, ja, dat had ja natuurlijk al een beetje gezegd, dat lag vooral een beetje aan hoe hij deed en hoe hij praatte en hoe die...

Participant 1: Ja, een beetje zo, volgens mij zag hij zichzelf echt als iets heel hoogs of zo en ik heb altijd zoiets van blijf lekker dicht bij jezelf ofzo. Uiteindelijk gaat het gewoon om wie die prince charming leuk vindt en voor mijn gevoel had hij eigenlijk al zo in zijn hoofd van oh hij vindt mij het leukste ofzo, zo had ik het idee dat hij een beetje bezig was.

Interviewer: Ja, oké, en heb je het ook met familie en vrienden over het programma gehad, toevallig?

Participant 1: Ja, met een vriendin, ja, en dan met mijn vriend natuurlijk, maar eigenlijk voor de rest eigenlijk niet zo heel veel.

Interviewer: En als jullie het erover hadden, wat voor gesprekken waren dat dan, waar hadden jullie het vooral over? Kun je dat nog heugen?

Participant 1: Ik denk eerlijk gezegd een beetje wie we het leukste vonden, denk ik, ja. Het was wel een beetje- zelf gewoon aan het oordelen waren wat we van wie vonden eigenlijk.

Interviewer: Ja, dus vooral over de mensen zelf.

Participant 1: Ja, gewoon wie we qua persoonlijkheid of uiterlijk het knapste vonden. Als ze bijvoorbeeld iemand naar huis gingen sturen met die stropdassen dat we dan aan het kijken waren van ik denk dat hij naar huis gaat of zo ja, gewoon eigenlijk zo. En met die vriendin had ik het er eigenlijk alleen maar over dat ik het ook wel leuk vond dat er nu een programma was met alleen maar jongens, zeg maar, want ik heb ook wel heel vaak gezegd van ik zou het ook wel leuk vinden als ze een keer een ex on the beach ofzo met alleen maar jongens zouden doen. Dus het was wel de eerste keer dat zo'n stap of zo een beetje werd gemaakt, gemaakt in die richting, dus dat vond ik wel leuk. Toevallig had ik het met haar daarover.

Interviewer: En je had geloof ik ook de Bachelorette gezien?

Participant 1: Ja, ja, heb ik ook gezien.

Interviewer: En je hebt natuurlijk ook de Bachelor dat een man uit een aantal vrouwen kiest, heb je dat ook wel eens gezien?

Participant 1: Nee, die heb ik niet gezien. Nee, ik heb die met dat meisje, gaby, die heb ik gezien, dat ze telkens rozen gaf.

Interviewer: Ja, en zou je nu zeggen dat je een bepaalde voorkeur hebt voor het één of het ander? Of vind je het allebei leuk?

Participant 1: Ja dan zou ik wel voor die met die jongens gaan, denk ik wel. Gewoon omdat ik me er iets meer aan kan relaten, als het ware en het wel leuk is om gewoon een beetje te overleggen van wie vind jij het knapste en wie vind jij het leukste en ja, ik weet niet. Het is toch, je bent er net wat meer mee verbonden ofzo met die serie. Maar ik moet zeggen al zou ik dit alleen maar zien, dan zou ik er wel heel snel klaar mee zijn, dus de afwisseling is ook wel weer nodig. Maar omdat in die 20 jaar dat ik leef, is dit de eerste keer dat ik een programma zie met alleen maar homo's dus het is nu nog wel heel leuk en zo, dus in dat opzicht zou ik wel de voorkeur geven aan dat.

Interviewer: En wat zou je van het idee vinden om zo'n programma ook te maken met bijvoorbeeld alleen maar lesbiennes of transgenders of iets in een andere richting?

Participant 1: Oh dat lijkt me eerlijk gezegd heel leuk, maar gewoon denk ik omdat er heel veel drama komt en dat is ook stiekem wel een beetje de reden waarom ik zulke dingen kijk.

Interviewer: Ja, nee, dat is vaak, dus dat kan.

Participant 1: Ik denk het wel, ik denk dat ik dat wel heel grappig zou vinden ja. Vooral ook heel interessant, maar dat is allemaal heel anders- want als je bijvoorbeeld iedereen biseksueel want dan heb je zeg maar man kan man leuk vinden of vrouw- ja, ik weet niet, dan is alle manieren mogelijk. Ik denk dat dat dan wel chaos wordt dus dat lijkt me ook wel leuk.

Interviewer: Oké, en dan iets specifieker misschien, hoe zou jij zeggen, vind je dat homoseksualiteit weergegeven wordt in het programma? Is er een bepaalde manier waarop jij zegt van nou, ze lieten vooral dit zien of..?

Participant 1: Ik kan me één stuk nog heel goed herinneren dat die prince charming op een gegeven moment een gesprek had, dat die in Nederland over straat bijvoorbeeld niet hand in hand liep of niet openbaar kuste of zoende met zn partner, in dat opzicht en dat ie dan vertelde van ja, er wordt echt nog veel uitgescholden en homofobie is toch nog steeds een ding en toen dat naar boven kwam had ik wel zoiets van ja, dat gevoel heb ik ook ofzo, dus dat vond ik wel mooi dat dat naar boven kwam. Dus in dat opzicht vind ik het wel heel goed. Ik denk alleen dat het heel weinig mensen bereikt, want mensen die al homofobisch zijn of er iets tegen hebben, die gaan niet aan zo'n programma beginnen. Dus uiteindelijk is het niet heel veel mensen echt een les zo ermee leren van oh het is wel normaal als homo's gewoon met zn allen, ja met zn allen, als homo's samen zijn of zo. Dat zou op zich nog wel meer naar boven mogen komen, maar ik denk niet dat het mensen zou bereiken, want het is wel een selectieve groep mensen die het kijkt als het ware, denk ik.

Interviewer: Ja, ja, dat snap ik ehm... en misschien iets persoonlijker maar zoals homoseksualiteit in het programma naar voren komt, is dat een beetje hoe jij het zelf uit of ervaart of is dat toch anders?

Participant 1: Zoals hij dus zegt van in het openbaar toch een beetje afgescheiden houden, dat gevoel deel ik wel heel erg. Voor de rest hoe het programma het laat zien, ja het is gewoon gezellig met een grote groep jongens. Ik zou het zelf persoonlijk nooit doen moet ik zeggen, maar ik kan me wel erin vinden of zo, de gezelligheid en op zoek gaan naar de ware, dat wel. Maar het is, het is een situatie die je niet veel, die niet veel voorkomt om het zo maar te zeggen, ik zou er zelf ook niet zomaar in stappen.

Interviewer: Ehm ja, en je had het eigenlijk over dat gesprek dat hij dus uit dat die wel veel homofobie nog tegenkomt op straat.

Participant 1: Ja.

Interviewer: Weet je nog misschien andere problemen die in het programma besproken werden of ander soort issues die naar voren kwamen?

Participant 1: Ja, ik weet dat ze ook op een gegeven moment zonder die prince charming, maar dat ze met z'n allen aan tafel zaten en dat ze toen begonnen te vertellen aan elkaar wat voor narigheid en pesterijen ze vroeger hebben meegemaakt om het homo zijn. Dat iedereen op een gegeven moment zijn verhaal aan het vertellen was en dat er toen veel emotie naar boven kwam. Dat stuk kan ik me nog wel heel goed herinneren, dat ik ook wel echt met een soort brok in mijn keel zat van oh dat is echt wel heel heftig dat eigenlijk iedereen aan die tafel, waar nog maar negen mensen aan zitten, acht mensen mee kunnen praten over dat ze zo behandeld zijn. Eigenlijk mag ik dan wel van geluk spreken dat ik dat nog nooit heb meegemaakt, maar ik kan me heel goed voorstellen dat heel veel mensen er nog mee zitten, dagelijks vind ik, ja, dat vind ik ergens wel heel pijnlijk, ofzo om dat te realiseren.

Interviewer: En vind je dat dan juist goed dat dat hier wel wordt laten zien?

Participant 1: Ja, ik denk het wel, tenminste als ik kijk naar mezelf, denk ik dat het de mensen wel raakt die het kijken, het heeft mij wel geraakt. Ik weet niet, al was ik een homofoob en ik had dit gekeken, dat ik dan iets had van oh ik doe het niet meer, maar ik denk wel dat ze een realisatie hadden van oh het doet die mensen wel echt gewoon pijn en het is niet dat ze er iets aan kunnen doen, want iedereen zegt dat ook van: ik heb het heel lang geprobeerd om iets anders proberen, op meisjes te vallen. Maar ja, ik kan het gewoon niet. Misschien dat het eindelijk dan een keer bij hun binnen dringt van oh, misschien kunnen ze daadwerkelijk niks aan doen en is het gewoon nou eenmaal zo, misschien wel, hoop ik.

Interviewer: Ehm oké, dus dat zie jij wel als iets positiefs dat dat in het programma naar voren komt?

Participant 1: Ja, ik denk, als ze het er niet in hadden gedaan, dat het echt een beetje begon te lijken op van nou tien homo's in een huis. Eén prins, zoek maar uit wie je het leukste vindt. En dit gaf het ook wat meer mening van er zit meer achter dan alleen op zoek zijn naar iemand, zeg maar.

Interviewer: En zijn er nog dingen waarvan je zegt van nou, dat hadden ze wel meer naar voren kunnen laten komen of dat had ook nog aandacht kunnen krijgen?

Participant 1: Nee eigenlijk niet, nee ja ik wilde naakte mannen zeggen haha, meer mensen die douche! Nee eigenlijk niet, nee, nee, ik vond het een goede balans als het ware.

Interviewer: Ja, en ik geloof dat je ook al zei dat dit één van de eerste keren was dat je een datingprogramma zag dat echt gefocust is op homoseksuele relaties. Ja, ik wil geen aannames doen, maar zie je dit als iets positiefs of misschien als iets negatiefs dat je nu pas eigenlijk zoiets ziet? Hoe zou je dat omschrijven?

Participant 1: Ja, voor zover ik weet, is dit ook het eerste programma, misschien zijn er wel meerdere maar heb ik het gewoon niet meegemaakt, meegekregen ja, ik weet niet, zijn er meerdere eerlijk gezegd?

Interviewer: Nou niet veel in Nederland dat ik weet, ik focus me nu gewoon op Nederland inderdaad, maar...

Participant 1: Ja, misschien dat inderdaad Amerikaanse dingen er wel zijn, maar daar heb ik eigenlijk nooit echt heel erg naar gekeken. Dus ik denk dat ik me daar een beetje van afgezonderd heb, dus voor dat dit dan de eerste Nederlandse was, dat vind ik wel positief, vooral omdat ik vind het een beetje raar- Nederland doet altijd alsof ze zo accepterend zijn en zo vernieuwend in het accepteren van homoseksualiteit maar in mijn optiek loopt het juist enorm achter, als je kijkt naar Amerika en zo. Dus ik denk dat het juist wel positief is dat het wel meer naar boven komt. Ik denk ook stiekem dat er heel veel jongens onderliggend ook nog bi of gay zijn, en dat zo'n programma hun wel misschien in de juiste, niet in de juiste, maar een zetje in de rug geven van oké, dat ze misschien iets meer durven of zichzelf meer te laten zien.

Interviewer: Oké, en net zei je geloof ik dat je vindt dat Nederland toch nog echt wel veel beter mee om kan gaan in hoe accepterend ze zijn. Ehm wil je daar nog iets meer over kwijt? Wat bedoel je daar precies mee?

Participant 1: Ik persoonlijk zelf durf niet met met mijn vriend over straat, hand in hand of kussend op straat te staan, als het dan- stel maar iets, we staan op het strand, dus er zijn niet veel mensen dan durf ik echt wel een kusje te geven of een stukje hand in hand te lopen, maar ik ga niet door het centrum hand in hand lopen, omdat ik dan weet, en ergens ook wel bang ben dat ik, dat we reacties naar ons toe krijgen van hey vieze homo of misschien wel erger, dat je in elkaar geslagen wordt. Je hebt tegenwoordig ook allemaal dingen dat je ge-exposed of zoiets kan worden op telegram en in elkaar kan worden geslagen, je adres opgezocht kan worden zodat ze je kunnen opzoeken of weet ik het allemaal, ja, je hoort zoveel enge dingen tegenwoordig dat ik liever zoiets heb van nou, dan houd ik dat liever gewoon zo privé mogelijk om het risico te lopen of ja, om het risico maar te verkleinen als het ware. Stel het gebeurt wel. Ja, dan zijn de gevolgen misschien niet te overzien. Ja, dat wil ik

gewoon niet. Dan heb ik liever dat ik het gescheiden houd, als dat ik op straat uitgescholden wordt, in elkaar geslagen wordt.

Interviewer: Ja, tuurlijk, dus jij zegt van, in dat opzicht is er nog veel te behalen zeg maar in onze samenleving.

Participant 1: Ja, het is ook, je hoort zoveel verhalen van YouTubers of weer op het nieuws dat er een homostel in elkaar geslagen wordt. Dus ja, dat hoor je best wel regelmatig en dan ook buiten Nederland hoor. Maar ik heb het idee dat in Nederland, dat het wel echt nog wel aanzienlijk groot is. Dat denk ik wel.

Interviewer: Oké, en nou in zo'n programma krijgt homoseksualiteit natuurlijk wel meer aandacht dan inderdaad, wat je al zei een ex on the beach of een love island, dat soort programma's. Ja, wat vind je ervan dat eigenlijk seksuele minderheden, zoals homoseksualiteit minder in televisieprogramma's naar voren komen dan heteroseksualiteit?

Participant 1: Ik denk dat het is dat als jij geboren wordt, dat jou eigenlijk vanaf het begin af aan verteld wordt dat een man altijd met een vrouw moet zijn, en dat is hoe het werkt. Ik denk dat dat gewoon een beetje is hoe onze samenleving werkt eerlijk gezegd, en ik denk daarom dat ik juist zei van ik denk dat dit een stap in de goede richting is dat er nu een keer een programma komt met alleen maar jongens, misschien kan het nog een stapje verder gaan met dat er alleen meiden, bijvoorbeeld, ik noem maar iets, ja, ik denk dat het moet ergens beginnen. Het kan niet zo zijn dat opeens- dat heel mtv zegt nou we stoppen met alle hetero dingen, we doen nu alleen nog maar homo dingen. Dat zou ook niet goed zijn, want merendeel van de samenleving is nou eenmaal gewoon hetero.

Interviewer: Ja.

Participant 1: Ik denk dat het wel een stap in de goede richting is: hoe meer, hoe beter.

Interviewer: Ja, dus heb ik dan goed als ik zegt dat het wel eerlijker is als we het meer laten zien in de media of op tv?

Participant 1: Ik zou het, ik snap heel goed waarom het is, of het eerlijk is, dat weet ik niet. Ja, dat durf ik niet zeggen. Ik vind het niet eerlijk, dat niet, maar het zou ook niet eerlijk zijn als het weer homoprogramma's zou zijn. Dat zou ik ook niet eerlijk vinden. Dus ik denk: stel, ze zouden drie seizoenen maken, dan zou ik zeggen doe er twee met hetero's en één met homo's.

Interviewer: Ja, oké.

Participant 1: Dat het toch niet alleen maar hetero is, maar ook niet alleen maar homo. Maar ik denk eerlijk gezegd, in die bedrijven ze maken natuurlijk die dingen om winst te maken en ik denk eerlijk gezegd, dat als ze gericht op homos zouden ze enigszins gewoon simpelweg minder winst gaan maken omdat er minder kijkers zijn, denk ik.

Interviewer: Ja.

Participant 1: Omdat dat is een beetje als er een programma komt als ex on the beach of een eh temptation wat hetero is, hoor je op school allemaal jongens erover praten van oh heb je dit gezien en oh Jamilla of weet ik veel hoe dat meisje heet, en oh die plast in iemand anders koffer en weet ik het allemaal, maar ik heb niks gehoord over prince charming op school, om het zo maar te zeggen, dus ik denk gewoon dat er veel minder animo naar is eerlijk gezegd. Ik denk dat het ook niet, ja, winstgevend zou zijn om alleen maar homoprogramma's te maken dan.

Interviewer: Oké, dan even een ander soort vraag: hoe vind je dat de deelnemers worden laten zien? Zou je dat omschrijven als een soort types? Of vind je juist wel meer authentieke mensen? Of?

Participant 1: Ik denk dat er een goede balans in zat eerlijk gezegd, er waren een paar echt een beetje van die flamboyante homoootjes, er waren ook gewoon een paar rustiger, gewoon dan denk ik: ja, zoals ik mezelf dan meer zou zien, gewoon wat rustiger, als het ware. Ik denk als je alleen maar van die over de top jongens waren geweest, dat het ook een beetje té was geworden, leek het net alsof je naar zo'n programma zit te kijken van die drag queens. Dat is ook niet de bedoeling denk ik. Dat had ik ook eerlijk gezegd niet zo leuk gevonden.

Interviewer: Oké.

Participant 1: Ik vond het wel een goede balans.

Interviewer: Ja.

Participant 1: Het viel me ook wel op dat die, ja dat is dan waarschijnlijk zijn voorkeur, dat die prince charming al vrij snel ook al begon met het eruit te halen van die flamboyante types. Uiteindelijk hield ie die twee wat rustiger jongens over, ja, dat klopt, die twee rustige bleven over: die blonde en die waarvan ik de naam niet meer weet.

Interviewer: Marnix.

Participant 1: Marnix!

Interviewer: Oké, dus volgens jou wel een goede balans van verschillende types en even kijken hoor, dus volgens jou, zou je dan zeggen dat er stereotypes tussen zaten of wat minder?

Participant 1: Ja, ik denk een stuk of twee, drie, dat ik echt een beetje van die stereotypetjes vond.

Interviewer: Oké.

Participant 1: Dan heb ik het over die neger, die iets langere, die Turk, en er was er nog eentje, maar dat weet ik even niet zo goed. Zoek even snel die mensen op.

Interviewer: Kun je ook zo nog op terugkomen hoor.

Participant 1: Oh dan vul ik het zo aan. O ja het komt me weer helemaal binnen nu, nee wel hun twee, die vond ik echt een beetje stereotypes, dan kan ik me ook wel heel goed herinneren, er was één zo'n jongen en die werd op een gegeven moment weggepest naar mijn mening. Dat vond ik niet leuk om te zien eerlijk gezegd, dat vond ik een beetje zielig, want die jongeren echt zijn best en dan ging hij helemaal een soort optreden doen? Ja, het sloeg nergens op, maar ik vond het wel heel, heel zielig om hem dan zo weggepest te zien worden eerlijk gezegd, dat ie zelfs naar huis ging.

Interviewer: Dat vond je niet eh nodig of terecht of zo.

Participant 1: Nee, ja ik kan me ergens wel erin vinden waarom ze hem weg hebben gestuurd. Dat was, hij deed ook gewoon heel vervelend, maar dat vind ik zielig of zo ja, ik weet niet, hij doet zo z'n best en dan ja, beetje sneu. Mitchell heet ie, ja.

Interviewer: En die twee stereotypes waar zou je dat stereotype aan plakken? Hoe komt dat dat een stereotype is? Zeg maar door hun uiterlijk of door hoe zij doen, hoe ze praten?

Participant 1: Een klein beetje dat uiterlijk, maar voornamelijk hoe ze, hoe ze doen en hoe ze praten, ik weet op een gegeven moment hadden, ze eh was die- die jongen waar ik het eigenlijk de hele tijd over heb, die eh wat langere...

Interviewer: Ja.

Participant 1: Die heet ehm...

Interviewer: let met een d.

Participant 1: Wat lastig. Dit is 'm, Dignum.

Interviewer: Oh ja, ja.

Participant 1: Die had op gegeven moment ook een ruzie met die jongen die dan weggepest wordt, toen had ik echt zoiets van oh, dat is echt zo ja, een beetje zo, bitchy, homo of zo, dat er wel eens oh, dat is wel echt, ja, echt een typetje gewoon. Ik vind het ook wel leuk om te zien, maar soms denk ik wel van oh, dat is wel echt een beetje waarom weer heel veel mensen ook misschien zoiets hebben van homo's dat hoef ik niet hoor, ja ik kan me soms ook wel een beetje erin vinden hoor.

Interviewer: Oké, ik doe nog iets van twee vragen of zo en dan is het al goed ehm... Wat vind je van de diversiteit van de cast, dus qua uiterlijk, qua leeftijd, qua etniciteit?

Participant 1: Ja, in dat opzicht- en dan ga ik effe heel simpel praten. Maar in dat opzicht had je eigenlijk alles, er waren buitenlanders, er waren Nederlanders en dan over buitenlanders heb ik het over getint, het was een beetje Aziatische afkomst, er was Turkse afkomst, het was echt wel van alles wat, had ik eerlijk gezegd niet verwacht. Ik had wel verwacht dat die aan het begin ook wel een soort voorselectie zou zijn geweest vanuit die prince charming dan nou, dit zijn wel mijn types en dat wil ik ook alleen maar hebben. Ja, dat verbaasde me wel dat er echt van alles wel wat was. Dat vond ik ook wel goed, eerlijk gezegd.

Interviewer: Ja, dus wel positief verrast, zeg maar.

Participant 1: Veel verschillende typetjes, één was juist heel rustig, de ene praatte heel veel, sociale mensen, minder sociale mensen, ja was echt- eigenlijk elk soort jongen was er wel eentje van naar mijn mening.

Interviewer: Oké, dus qua diversiteit zat het wel goed volgens jou. Dat hoeft niet per se nog aangevuld te worden of..?

Participant 1: Het is ja, dit is natuurlijk het concept van het programma. Ik kan me voorstellen- als je dan bijvoorbeeld kijkt naar zo'n ex on the beach, daar komen steeds compleet nieuwe mensen bij, ik denk als dat hier was geweest. Ik denk dat het echt gewoon genoeg was zo, het had niet nog aangevuld hoeven te worden elke keer, dan wordt het ook een beetje van alsof ze een beetje aan het uitmelken zijn. Uiteindelijk heb je gewoon tien mannen, ik noem maar iets om uit te kiezen en dan elke week of zo stuurt hij iemand naar huis en dan is het goed. Oh dat kan ik me wel nog heel goed herinneren, ik had op een gegeven moment, het lijkt alsof de tijd heel snel gaat, alsof ie elke dag aan de kiezen is, wie er nu weer naar huis gaat, maar er schijnt elke keer tijd van een week over heen te gaan en dat was wel echt, dat ik dacht van heh zitten zij gewoon zeven weken, acht weken in zo'n huis met z'n allen, het leek niet alsof dat zo was. Leek echt alsof als het elke dag was nee jij bent leuk, jij bent niet leuk en dat bijvoorbeeld een beetje- het gevoel alsof het een soort vleeskeuring was of zo. Maar ik denk dat ze stiekem nog wel meerdere dates hebben die dan niet op beeld zijn geweest, want ik denk dat die, ja, ik vind het anders een beetje. Ja, alsof je een soort van geforceerd wordt van je hebt nu nog twee dagen en dan moet je het weten. Ik denk dat je dan heel geforceerd iemand vindt. Ik denk dat ze er daarom zoveel tijd overheen laten gaan. Maar dat laten ze niet zien in de serie, dus beetje apart hoe ze dat deden, vond ik wel.

Interviewer: Goed dan de laatste vraag. Als je bijvoorbeeld vergelijkt hoe homoseksuele mannen in dit programma worden weergegeven, en je vergelijkt dat met andere soort films, televisieprogramma's of social media bijvoorbeeld, zie je dan veel verschillen of overeenkomsten? Je mag overal aan denken wat jij wil hoor, dat is gewoon een eigen ingeving.

Participant 1: Ik denk dat je wel, nee, ik denk dat je juist dat- ik denk dat ze wel beter de wereld, ik weet even niet hoe ik het anders moet zeggen, beter verhoord zijn als het ware, als wat denk ik heel veel mensen hadden gedacht, want ik denk in veel van zulk soort series... Ik heb bijvoorbeeld gisteren die aflevering van ex on the beach gekeken, die nieuwe en er wordt gelijk geneukt en gelijk wordt er gezoend en gelijk wordt er gepijpt, alles wordt gedaan. Ik denk dat heel veel mensen dat ook verwachten dat er onderling in dat huis ook heel veel homo's dat zouden doen, maar het is niet dat het allemaal een hoop mannen zijn met allemaal een hoop testosteron, die alleen maar bezig zijn met het zoeken van mannen, zij kwamen daar gewoon met een missie: prince charming te vinden. En ik denk dat ik denk dat, ja, dat vind ik wel chill of zo hoe ze dat ter wereld hebben gebracht. Ze hadden ook er een groot feest van kunnen maken, dat ze ook onderling nog allemaal kunnen rondflirten en weet ik het allemaal, ik denk dat- dat vond ik wel chill dat dat het niet was, dus ik denk dat ze beter erop zijn gezet in de serie of dat het is op social media erover wordt gedacht en gepraat.

Interviewer: Oké, nou, dank je wel. Wil je nog iets toevoegen over het programma of over jouw ervaring of iets anders wat je op was gevallen?

Participant 1: Ik moet zeggen dat ik het een heel leuk gesprek vond, want die hele serie komt weer terug in de loop van het gesprek, steeds meer oh ja en dit gebeurde toen en dit, terwijl het is toch al

wel twee, drie maanden geleden dat ik het heb gezien of zo dus het was een beetje weggezakt, maar het kwam nu allemaal weer naar boven, dat vind ik wel leuk ja.

Interviewer: Ja, snap ik.

Participant 1: Jammer dat er niet nog een seizoen is.

Participant 2

Interviewer: Oké. Nou, dan gaan we gewoon beginnen, vraag ik eerst nog even voor de zekerheid wat jouw leeftijd ook alweer was?

Participant 2: Ik ben 22.

Interviewer: 22 jaar, en dan over prince charming: hoe jij in aanraking gekomen met het programma. Waar zag je het voor het eerst?

Participant 2: Volgens mij op tv een reclame zag ik voorbijkomen, een teaser, en toen ben ik het gaan opzoeken op Google, wanneer het op videoland zou komen. Dus ja zo ben ik er eigenlijk achter gekomen.

Interviewer: Oké, en toen je het voor het eerst zag, wat waren toen jouw verwachtingen van het programma?

Participant 2: Ik vond het heel leuk, want ik had op YouTube had ik volgens mij dit programma al een keer in Amerika gezien. Toen had ik al een paar voorstukjes gezien en dacht ik van oh ja, dat zouden we ook echt in Nederland moeten hebben, ik was ook wel verrast dat wij dat zouden doen, omdat het een beetje natuurlijk in navolging was van de Bachelorette met Gaby Blaaser. Dus ik vond het best wel leuk dat het op tv kwam. Ik dacht, ik denk dat ik me hier wel door aangesproken zou voelen.

Interviewer: Ja, en je zei dat je wel verrast was, hoe kwam dat dan precies?

Participant 2: Ik denk meer omdat ik heb dit nog niet eerder op tv- op videoland voorbij zien komen, in ieder geval in deze vorm nog niet.

Interviewer: En dan bedoel je een soort datingprogramma...

Participant 2: Ja want we hebben natuurlijk temptation island, love island, al die dingen en het is altijd man-vrouw, dus ja, dit had ik ook nog niet eerder voorbijkomen.

Interviewer: En de verwachtingen die je had van tevoren, zijn die achteraf wel uitgekomen wat je had bedacht bij het programma of juist niet?

Participant 2: Ja, ik denk wel dat ik dit een beetje had verwacht. Het is natuurlijk wel zo, ik had inderdaad verwacht dat ze zo'n prins zouden kiezen die niet uit Amsterdam of omstreken zou komen, dat ze, ja volgens mij is het in Amsterdam een beetje ons kent ons.

Interviewer: Ja.

Participant 2: Dus dat is inderdaad al precies wat ik had verwacht. De types die eraan meededen, had ik ook wel verwacht in de zin van ja, sportief, een beetje ja, wat wat er in omgaat denk ik. Verhaallijn had ik denk ik misschien iets meer van verwacht, het was soms een beetje oppervlakkig, een beetje te opgezet, te gemaakt, dus dat viel iets meer tegen, maar overall wel mijn verwachtingen voldaan.

Interviewer: Oké, en dat het aan je verwachtingen voldeed, zag je dat dan als iets positiefs: vond je het een leuk programma? Of zag je nog punten waarvan je dacht: nou, dat kan beter of?

Participant 2: Nee, ik vond het wel een leuk programma. Ik hoorde wel geluiden in de media dat het natuurlijk heel erg op het stereotype beeld werd ingezoomd. Daar had ik persoonlijk totaal geen last van. Ik weet niet of dat te maken heeft met ja, dat ik misschien zelf ben ik ook gewoon sportief en ja, ja, ik hou me daar niet echt mee bezig, maar ik kan me voorstellen dat als je bijvoorbeeld minder sportief bent, want ja, sportief, omdat iedereen was afgetraind en dat soort dingen, dat je daar misschien wel commentaar op kan leveren.

Interviewer: Maar daar had je zelf dus geen problemen mee?

Participant 2: Nee.

Interviewer: Ondertussen type ik mee hoor, dat hoor je.

Participant 2: Ja.

Interviewer: En ehm, nou ja, nu heb je het gezien- je hebt het hele seizoen gezien, of een aantal afleveringen?

Participant 2: Ja, ja, hele seizoen.

Interviewer: En nu je dit weet, zou je dan weer terugkijken of iets vergelijkbaars kijken?

Participant 2: Ik zou het niet nog een keer kijken. Ik zou dit seizoen niet per se terugkijken, ik denk wel dat het misschien nu, dat dit een opening is geweest van misschien een nieuwe stap in dit soort programma's, dat je ook deze vorm misschien kan loslaten op love island bijvoorbeeld.

Interviewer: Dus je zou het wel graag zien in inderdaad ander soort programma's?

Participant 2: Ja.

Interviewer: En dat soort dingen.

Participant 2: Ja, en ik denk ook dat als er bijvoorbeeld nog een seizoen hiervan komt, dat ze dat weer met, dat ze dat niet net als bij de Bachelorette met iemand bekend moeten doen, of in ieder geval dit jaar is het geloof ik de bachelor met Tony. Dat ze het wel bij onbekende mensen houden, die dan in het programma komen, om het op die manier laagdrempelig te houden en ik denk dat dan iedereen- dat het dan realistischer is dan wanneer je daar iemand bekend neerzet.

Interviewer: En vind je dat zelf ook interessanter of leuker om te zien als het een onbekend iemand is, of juist als het een bekend iemand is?

Participant 2: Ik denk dat het een onbekend iemand is, dat ik dat interessanter vind meer omdat het dan, daar heb ik meer vertrouwen in dat dat echt iets kan worden of dat dat meer oprechter is dan iemand bekend want, ja, als die het in het echte leven niet kan vinden, dan vraag ik me af of die het met zo'n programma wel gaat vinden. Dus ik denk qua geloofwaardigheid dat het wel wat beter is als je het met onbekende mensen doet.

Interviewer: Oké en verder over het programma zelf: waren er ook onderdelen die jij grappig of entertainend vond? Wat was een beetje jouw overall mening erover?

Participant 2: Ik vond het wel mooi op een gegeven zag je ook in een aflevering dat ze echt heel open

hun persoonlijke verhaal deden of hoe zij bijvoorbeeld uit de kast kwamen, je zag ook dat daar heel veel overeenkomsten waren met iedereen en dat je als ja, ik niet per se hetzelfde verhaal mee had gemaakt, maar dat je wel bevestiging kreeg van iedereen heeft die stap moeten zetten en voor iedereen is het een, ja, vaak een iets moeilijker stap geweest. Dus dat vond ik heel mooi. Het grappige vond ik ook wel weer dat er zaten weer een paar extravagante types in die een heel eigen karakter hadden. En ik denk dat dat het programma ook wel mooi maakt, want die kunnen natuurlijk goed met elkaar clashen en ik denk dat je dat dan ook wel weer nodig hebt, want anders is het denk ik te serieus.

Interviewer: Ja, dus je van die eigen karakters wel nodig om het leuk te maken om te kijken, zeg maar?

Participant 2: Ja, en dat- het is natuurlijk wel een divers programma, maar dat maakt het natuurlijk nog diverser.

Interviewer: Ja, oké, en waren er ook dingen waar je naar te kijken, wat je niet zo leuk vond om te zien of waarvan je dacht van nou, dit zou ik zelf anders doen?

Participant 2: Misschien de dates waar ze naartoe gingen. Ja, dan zag je soms bijvoorbeeld dat ze gewoon op een rots werden gezet en ga hier maar een gesprek voeren met een camera erop en daar had ik ook gewoon een beetje zelf plaatsvervangende schaamte of ongemakkelijkheid, omdat het zo gemaakt was dat ik denk van ja, zorg ervoor dat je daar iets verandert in die setting, dat het meer natuurlijk oogt.

Interviewer: Dus de setting kon wat natuurlijker.

Participant 2: Ja.

Interviewer: En dan even over de deelnemers zelf. Je zei net al geloof ik dat er ook wel een paar types tussen zaten?

Participant 2: Ja.

Interviewer: Hoe zou je alle deelnemers zelf beschrijven, wat voor mensen doen eraan mee?

Participant 2: Uitgesproken, voornamelijk uitgesproken types, types die ja, een vlotte babbel hebben, denk ik. Maar ja je zag ook weer, Rick volgens mij, die was veel terughoudender en ja, ik denk dat je niet een programma vol met types zoals Rick moet hebben, want dan ben je denk ik wel snel klaar.

Dus ik denk inderdaad mensen die snel kunnen reageren op andere mensen, die niet bang zijn om meteen te zeggen wat zij vinden. Dat is denk ik wel nodig voor dit programma.

Interviewer: En met nodig bedoel je dan om het leuk te maken, om het interessant te maken?

Participant 2: Om het interessant te maken, op die manier krijg je toch wel een beetje die verhaallijn wil ik het niet per se noemen, maar meer die kleine ruzies of juist mooie momenten, grappige momenten omdat het ja, het zijn allemaal uitsproken types en toch verschillend, waardoor die zeg maar beter met elkaar kunnen interacteren denk ik.

Interviewer: Ja en ehm, ik weet niet of je iedereen nog kent, hoor, maar waren er misschien mensen jouw favoriet of die je leuk vond of waar je vooral positief over dacht?

Participant 2: Nou Alistair bijvoorbeeld, die vond ik in het begin dacht ik van oh, wat is dit? Hij kwam een beetje raar uit de hoek. Maar later toen dacht ik wel van ja, hij is juist helemaal niet zo van- want weetje wat het is in deze wereld is het af en toe heel erg dat iemand zich heel snel aangevallen voelt bijvoorbeeld, en er kan weinig gezegd worden, want dan voelt iemand zich bedreigd of weet ik veel wat, en hij was daar heel erg nonchalant in en gewoon direct en hij keek daar niet zo heel erg naar. Dat vond ik wel heel leuk en ik had ook niet zeg maar zo'n type in het programma verwacht.

Interviewer: Dus dat was wel positief verrast voor jou, zeg maar.

Participant 2: Ja, zeker, en ik denk dat hij ook inderdaad een beetje die stereotypen homoman, ja weerlegde.

Interviewer: Want hoe zou jij zelf de stereotype homo man beschrijven?

Participant 2: Nou, ja, niet per se ik, maar ik denk dat het beeld bestaat dat iemand die bijvoorbeeld heel extra is in situaties, dus heel uitbundig reageert op dingen, heel uitbundig feest, misschien toch wel vrouwelijk kleed of in de vorm van make up dragen, dat soort dingen. En ja, met Alistair, die had dat totaal niet, die had gewoon een kledingstijl zoals een doorsnee iemand dat ook kan hebben en dus niet volgens het beeld wat heel veel mensen daarvan hebben, zeg maar.

Interviewer: Oké, en dan natuurlijk ook de vraag: zaten er ook types tussen die je minder leuk vond of misschien irritant vond?

Participant 2: Ja, ik denk, ik weet even de naam niet meer. Hij ging op het strand, ik weet niet of jij het weet hoor, hij ging op het strand ging hij een rap doen.

Interviewer: Nee, ik weet direct wie je bedoelt, alleen even niet hoe die heet.

Participant 2: Sezer heet hij volgens mij.

Interviewer: Oh ja, dat was het.

Participant 2: Ja, die vond ik heel irritant, dat was wel inderdaad een beetje een type, te extra of te veel. En ja, ik heb daar niet zoveel mee.

Interviewer: Gewoon meer uit persoonlijke voorkeur.

Participant 2: Ja. Ik denk ook niet dat ik met hem vrienden zou kunnen worden. Ja, dat soort dingen. Aan de andere kant had ik wel bijvoorbeeld, volgens mij heet hij Diggy, die was ook heel extravagant maar toch op een andere, misschien met een meer humoristische manier, waardoor ik van hem juist wel weer denk van met hem zou ik wel vrienden kunnen worden. En ik denk dat dat te maken heeft met hoe jij jezelf ziet, dus dat je jezelf misschien niet te serieus moet nemen, want dan komt het ook heel raar over.

Interviewer: Dus dat zit dan net een beetje in een soort ja, nuance ofzo van hoe zij met situaties omgaan?

Participant 2: Ja, ja, en ik denk ook hoe zij zichzelf zien.

Interviewer: Oké, en toen je het programma keek of toen je het had gezien, heb je het toen met vrienden of familie erover gehad of met andere mensen besproken daarover?

Participant 2: Ik keek het best wel vaak met vrienden of nou ja, vriendinnen en mijn huisgenoot en dan hadden we het erover of dan, meer als er iets opvallends gebeurde, dat we het daar dan over gingen hebben.

Interviewer: Weet je nog zo iets, iets opvallends waar jullie het over hebben gehad? Of ander soort gesprekken?

Participant 2: Ik denk dat het voornamelijk ging over als er iemand uit ging, van of we dat verwacht hadden, wel of niet. En ik denk dat je de eerste paar afleveringen ook vooral, omdat natuurlijk toen

was iedereen er nog in het programma, dat je toen heel erg aan het kijken van oh, die is wel leuk of die vind ik de leukste of, ja, die past er niet bij, dat soort dingen.

Interviewer: Dus dan gewoon een beetje beoordelen op karakter, uiterlijk, dat soort dingen?

Participant 2: Ja, ja, en hoe zij, zeg maar in de groep liggen, daar kijk natuurlijk ook naar, uitspraken die ze doen.

Interviewer: En eh viel er dan iets op over hoe bepaalde mensen in de groep lagen of bepaalde uitspraken die ze deden?

Participant 2: Nee, ik denk dat het vrij snel opviel dat Sezer bijvoorbeeld niet goed in de groep lag, meer omdat hij wat ik net al zei dat hij nam zich te serieus, maar toch was hij heel extravagant in zijn uitingen en kon hij dat niet goed nuanceren. Dus dat kwam heel raar over en daar had ik het dan snel over met de mensen met wie ik keek, dat viel ons dan wel meteen snel op.

Interviewer: Oké dan, jij zei geloof ik al dat je ook de Bachelorette had gezien met Gaby en ook ander soort datingprogramma's. Heb je, nu je dit ook hebt gezien, een bepaalde voorkeur voor de opzet van een programma, zeg maar?

Participant 2: Ja, ik denk het wel, ik denk dan vind ik inderdaad de Bachelorette en Prince Charming dan misschien iets te gemaakt of iets minder realistisch, omdat je natuurlijk ten eerste met z'n allen om één iemand strijdt. Nou ja vooral bij prince charming hoeft dat niet per se, want ja, die mannen kunnen natuurlijk ook op elkaar vallen, dus dat vond ik wel opvallend. En ik denk bijvoorbeeld bij Love Island, als ik dat kijk, dat dat gemakkelijker is omdat je gewoon een hele dag van iemand ziet, ja daar pikken ze natuurlijk ook de momenten uit, maar hier is het vaker eerder opgezet en filmen ze dat. En bij Love Island zijn het de camera's die er omheen filmen en ja, is het minder geregisseerd. Dus ik denk dat ik daar wel een lichte voorkeur bij heb.

Interviewer: Oké, en die voorkeur heeft dan dus niet per se te maken met wat voor mensen meedoen aan het programma, of wel?

Participant 2: Je bedoelt jongen-meisjes verhouding of?

Interviewer: Ja, bijvoorbeeld, of überhaupt gewoon?

Participant 2: Nee, niet per se. Ik denk wel dat ik bijvoorbeeld misschien leuk vindt om prince charming te kijken dan de Bachelorette.

Interviewer: Ja, oké.

Participant 2: Ja, dat is gewoon voor mij, dat kan ik me beter inbeelden zeg maar.

Interviewer: Ja, en zou je het dan ook bijvoorbeeld leuk vinden om te zien als in Love island en dat is programma's ook meer homoseksuele of lesbische relaties te zien zijn?

Participant 2: Ja, dat denk ik wel, ik denk dat dat het ook veel diverser maakt en ook veel, ja, nog realistischer qua -ze zeggen vaak in die programma's van ja, het is natuurlijk niet net als in de buitenwereld, maar ja, in de buitenwereld heb je ook niet alleen hetero koppels dus ik denk dat ja-zeker in de tijd waarin we nu leven, denk ik ook wel dat het nodig is om natuurlijk ja, die programma's worden uitgezonden landelijk, op tv, op videoland en ik denk dat het ook wel belangrijk is dat andere mensen dat zien. Want ik kan me voorstellen, als jij bijvoorbeeld niet gay of lesbisch bent, ja, dan krijg je dat gewoon niet mee en ik denk, ik kijk als gay iemand ook naar hetero programma's en dat vind ook leuk en ik denk dat het andersom ook mogelijk is, alleen dat mensen het geen kans kunnen geven, omdat het gewoon zo weinig op tv is.

Interviewer: Want heb je eigenlijk wel eens eerder een programma gezien op tv met homoseksuele relaties vooral?

Participant 2: Nee, als ik nu even snel moet denken, dan misschien in First Dates, een programma waar je dat ziet, maar dan is het ook wel vaak één koppel is dan homo of lesbisch van de aflevering.

Interviewer: Ja, dus eigenlijk niet zo vaak gezien of meegekregen?

Participant 2: Nee, helemaal niet, nee, daarvan was ik ook zo verrast dat Prince Charming toen op tv kwam, omdat dat echt het eerste programma was van wat ik heb gezien wat hier helemaal van in het teken stond, van mannen met nou ja, misschien in de toekomst vrouwen met elkaar.

Interviewer: En dan meer over homoseksualiteit in het programma. Hoe vind jij dat het werd weergegeven in het programma, dus hoe de productie bijvoorbeeld liet zien of hoe er over gepraat werd in het programma?

Participant 2: Ja, dat was denk ik dat item toen ze aan de tafel zaten dat ze hun verhaal zelf gingen doen, zeg maar over hoe zij uit de kast waren gekomen, ik denk dat het daar voornamelijk tot uiting kwam. En dan, soms had je inderdaad dat ze iets moesten doen, of een date hadden en dat ze dan een persoonlijk verhaal vertelden, hoe zij ermee omgingen of dat ze het er moeilijk mee hadden

gehad, of hoe hun omgeving erop reageerde. Dus gedurende het programma kwam een beetje tussen de grote verhaallijnen door, kwam dat onderwerp ter sprake in de ervaringen die zij in hun privé leven hebben gehad.

Interviewer: En eh vond je dat- wat was jouw mening daarover dat dat soort persoonlijke verhalen er ook inkwamen?

Participant 2: Eh ja, ik denk wel goed, het was niet per se dat ik er op dit moment iets aan heb gehad, omdat ik, ja ik ben daar al verder in als in ik hoef nu niet meer uit de kast te komen dus, maar ik kan me voorstellen dat iemand die jonger is en dit ziet, dat die wel denkt van oh, ja, weet je bijna iedereen die eraan meedeed had een verhaal daarover, of het nou positief of negatief was, het was voor iedereen een stap geweest en dat kon je heel goed uit het programma halen. Dus ik denk dat vooral mensen die nog niet die stap hadden gezet erg heeft geholpen.

Interviewer: Dus in die zin zie jij zo'n programma wel iets als een goeie stap voor jongeren, misschien ook wel gewoon oudere homoseksuelen die daar nog mee struggelen?

Participant 2: Ja, iedereen en die daar inderdaad nog, die nog in de kast zitten, en dan voor de mensen die daar al verder in zijn of geen moeite mee hebben is dit gewoon meer een goed programma in de zin van ik kan me er goed in vinden of ik begrijp jou, dat soort dingen.

Interviewer: Oké, en mmm even kijken hoe homoseksualiteit in het programma naar voren kwam, komt dat ook een beetje overeen met hoe jij het vaak in je omgeving ziet, bijvoorbeeld hoe zij zich uiten, hoe zij erover praten? Heb je daar zelf ook die ervaringen mee?

Participant 2: Ik denk de ervaring wel als in, dat het een stap is die je zet als je bijvoorbeeld uit de kast komt en ja, ik denk dat het heel erg afhangt van waar je op dit moment ook woont, want je hoorde bijvoorbeeld ook in dat programma van mensen die nog, bijvoorbeeld één iemand woonde volgens mij ook in Limburg, dat die het moeilijker mee heeft of in ieder geval zijn omgeving het er moeilijker mee heeft dan zichzelf of dan bijvoorbeeld iemand die in Amsterdam woonde en dat merk ik zelf ook wel, want ik kom zelf uit Breda, maar ik woon nu in Amsterdam en daar is het gewoon heel anders dan hier in Amsterdam. Als ik hier in Amsterdam ben, dan is het zeg maar de meest normale zaak van de wereld, meer vanzelfsprekend en dan hoef je ook nergens aan te denken. Dan is het gewoon zo en dan is het veel makkelijker om ook mensen te ontmoeten. En dan, als ik thuis-thuis ben dan is het heel vaak toch anders of dan hebben mensen er een mening over of hoor je dat wel eens in gesprekken en dan komt altijd even een realisatiemomentje van oh ja, hier zijn ze nog niet zo ver.

Interviewer: Ja, dus dat verschil in ja, hoe zal ik het noemen, emancipatie zeg maar, merk je wel heel erg locatiegebonden?

Participant 2: Ja, heel erg.

Interviewer: En misschien een beetje persoonlijke vraag hoor, maar uit zich dat ook in jouw gedrag bijvoorbeeld?

Participant 2: Ik denk eerst wel, zeg maar misschien een paar jaar geleden, dat ik toen veel terughoudender was en als ik dan bijvoorbeeld thuis was en ik ging ergens heen met vrienden, dat ik dan heel erg voorzichtig was met wat ik deed. Maar nu ben ik een paar jaar verder en veel meer zelfvertrouwen, denk ik. Nu maakt het me niet uit en ik heb ook zo'n vaste groep vrienden, dat ja, dat ik met andere die daarbuiten zijn niks te maken heb. Dus dan denk ik dat ik meer onbevangen ben.

Interviewer: Zijn er ook, nog even om er op terug te kijken. Je vond het dus overall wel goed hoe homoseksualiteit in dit programma wordt geschetst. Of zijn er ook punten waarvan je zegt: nou, dat had nog beter gekund of beter belicht kunnen worden?

Participant 2: Nee, ik denk dat dat op zich wel goed werd belicht, en ik denk ook wel inderdaad daarna, hadden een paar mensen die dan ja, dan worden ze natuurlijk uitgenodigd voor de podcast van sommige mensen en dan gaan ze nog iets dieper in op die persoonlijke verhalen. Ja, daar heb je, denk ik, in het programma geen tijd voor, misschien in de zin van wat ik net zei van Love Island, daar hebben ze zeg maar de camera's hangen en die filmen gewoon zonder dat zij het zelf doorhebben. Ik denk dat dat misschien een idee is voor het programma om dat ook te doen, bijvoorbeeld wanneer ze geen activiteiten doen en gewoon in de villa zijn, dat ze dat zonder een cameraploeg doen, dat ze daar gewoon die camera's hebben hangen.

Interviewer: Want dan zou je meer geïnteresseerd zijn in gewone, alledaagse gesprekken?

Participant 2: Ja, en ik denk dat dan ook misschien het onderwerp homoseksualiteit nog beter naar voren komt, omdat dan praten zij daar natuurlijk onderling over en dan gaan zijn ze misschien persoonlijker, en omdat ze sowieso dan niet door hebben dat de camera er is, dus dat ze dan eerder geneigd zijn om zichzelf nog meer open te stellen dan dat ze nu al deden.

Interviewer: Ehm, en voor wat je hebt gezien over hoe homoseksualiteit naar voren komt, was het volgens jou een fijne, geschikte manier om naar te kijken?

Participant 2: Ja en nee. Ik denk ja in de zin van zoals het is, zo laten ze het daar ook zien. Ik denk wel dat ze, ja, dat is een beetje tegenstrijdig met wat ik misschien net zei, die extravagante types, ja als mijn ouders hier bijvoorbeeld naar zouden kijken, dan wordt dat stereotype misschien wel weer ergens bevestigd. En dan zou je misschien eerder moeten kijken van zijn er misschien meerdere

types, net zoals Alastair die, waarvan meer mensen niet zouden verwachten dat hij ook aan zo'n programma mee zou doen.

Interviewer: Ja, dus...

Participant 2: Dus aan de ene kant zeg ik van ja, die types heb je nodig voor het programma en om het leuk en interessant te maken. Aan de andere kant, wordt zoiets wel landelijk uitgezonden, er is een bepaald stereotype beeld in de maatschappij die dan wel weer wordt bevestigd waardoor misschien de mening is van die mensen van oh ja, kijk maar, het is wel zo. Dan voel je misschien toch wel ergens weer de drang, of ik voel dan nu misschien de drang om die mensen dan maar niet ernaar te laten kijken, want dan wil ik niet dat zij denken dat ik ook zo ben, snap je?

Interviewer: Dus meer om een soort van tegengeluid te laten zien van wat voor types er allemaal zijn eigenlijk

Participant 2: Ja.

Interviewer: En dan even weer iets anders. Je zei eigenlijk zelf ook al dat je eigenlijk niet veel programma's had gezien waarin het echt gericht is op homoseksuele relaties. Hoe vindt je dat er dan nu wel zoiets is? Zie je dat als iets positiefs?

Participant 2: Nee, ja, ik vind dat wel echt iets positiefs en ik denk wel dat het nodig is in deze tijd. Ik denk dat het nu eerder apart is als je niet zulke programma's zou maken, want op een gegeven moment, het gaat ergens opvallen en ik merk aan mezelf dat misschien sinds vorig jaar of misschien sinds twee jaar dat het me wel heeft opgevallen dat er nog nooit zo'n programma is geweest en dat dat ook er niet aan zat te komen, tot nu dan.

Interviewer: En wat vind je daar eigenlijk van? Dat het er zo weinig is, of dat het altijd zo weinig is geweest?

Participant 2: Dat het er altijd zo weinig is geweest, is denk ik niet per se, ja, dat was denk ik gewoon zo. Er werd natuurlijk wel veel over gesproken en Nederland is natuurlijk al best wel divers, alleen ik denk dat over de laatste jaren- En dan denk ik ook zeker met de ontwikkelingen in social media, en dat je veel meer van- je ziet eigenlijk veel meer meningen en berichten van andere mensen, dat is een logische stap is dat de tv of tv programma's ook veel inclusiever worden. Dus ik denk dat het een combinatie is van sociale media die nu overgaan op dit soort programma's.

Interviewer: Maar ik hoor dus, ik wil geen aannames doen, maar ik hoor bij jou niet per se een een soort negatief gevoel erover dat het er nog niet is geweest, zeg maar?

Participant 2: Nee, nee, voor mij is dat denk ik meer, ik had er misschien altijd wel op gehoopt. Maar ja, het was er gewoon niet en ja, ik denk dat het ook gewoon, het was natuurlijk allemaal wel bespreekbaar en af en toe, dan zag je wel eens iets in het nieuws en je had natuurlijk wel Pride in Amsterdam wat groots werd gevierd, maar nog niet zo erg net als nu, dat iedereen staat veel meer op voor zijn rechten, denk ik en iedereen is veel uitgesprokener heb ik ook het idee, waardoor dit onderwerp ook veel meer aandacht heeft gekregen, over misschien de laatste vier, vijf jaar, waardoor het nu een logische stap is dat zo'n programma natuurlijk wel komt.

Interviewer: Oké, dus, je ziet het meer als een soort, nou ja, gewoon een ontwikkeling die zo met de tijd is gegaan.

Participant 2: Ja, en misschien ook wel een generatie dingetje van de mensen die toen jonger waren om er iets over te zeggen, die zijn natuurlijk nu ouder en ik denk dat de generatie die er nu is en die er ook nog aan komt, dat die al ook op jongere leeftijd veel uitgesprokener zijn, dus dat het dan ook een logische stap is dat het programma nu komt.

Interviewer: Oké, even kijken, hoor. Ja, we hadden net ook al een beetje over stereotypes van homoseksuelen bijvoorbeeld. Als je nou kijkt naar alle deelnemers in dit programma, vindt je dan dat er overall meer stereotypes waren, of dat het juist wel goed gecast was qua diversiteit?

Participant 2: Ehmm, ja...

Interviewer: Hoe vond je dat verdeeld?

Participant 2: Ik denk dat de verdeling was misschien in procenten 70 procent stereotypen en 30 procent, ja, niet stereotiep of anders dan je zou verwachten, en dat zit dan meer in: ik zou niet verwachten dat een homoseksuele man zo'n persoonlijkheid heeft, of ik zou niet verwacht dat hij zich zo gedraagt.

Interviewer: En wat vindt je ervan dat jij zegt, 70 procent is eigenlijk toch nog wel een groot deel, toch nog wel een stereotype volgens jou? Wat vind je daar dan van?

Participant 2: Ik vind dat niet per se erg, zeker omdat het een eerste keer is dat zo'n programma er is. Ik denk wel dat als je dit nog een keer gaat doen en misschien daarna nog een keer, dat je daar dan

wel misschien op moet gaan letten, dat je echt meerdere personen pakt en natuurlijk ben je ook afhankelijk van de aanmeldingen die hieraan meedoen, misschien dat extravagante types hier sneller voor aanmelden dan niet extravagante types. Maar ja, ik weet ook bijvoorbeeld dat show als Love Island, die casten ook gewoon door middel van kijken op social media, dan iemand een bericht sturen, dus dat je ze niet per se laat aanmelden, maar dat je ze ook zelf benaderd vanuit het programma.

Interviewer: Dus dan zou je het later wel goed vinden om meer nog types te zien die, ja, niet per se aan een stereotype voldoen?.

Participant 2: Ja, en misschien dan ook weer iets minder uitgesproken types, dus misschien iets minder extravagante kledingstijlen of dat soort dingen.

Interviewer: Oké, en dan meer over de diversiteit van de cast. Hoe vond je bijvoorbeeld de diversiteit in het uiterlijk of de leeftijden, de nationaliteiten, vond je dat volgens jou divers of niet?

Participant 2: Ik denk dat daar nog wel misschien iets meer divers kan zijn, in de zin van nationaliteiten vooral. Dat was inderdaad, ik weet niet hoeveel nu erin zaten, volgens mij drie of zo. Ik denk dat je dat nog wel misschien, dat je daar naar kan kijken. En verder, uiterlijk was best divers, denk ik.

Interviewer: Oké, en is dat voor jou belangrijk eigenlijk, als je een programma kijkt dat het een diverse cast is?

Participant 2: Ja, want ik denk dat dat een beetje terugslaat, ook op dat wat ik net zei van je komt er nu niet meer mee weg als je bijvoorbeeld alleen maar witte mensen in je programma doet. Hetzelfde als dat je er niet meer mee weg komt dat je nu alleen maar hetero programma's zou maken, in die zin.

Interviewer: Dus dan vind je het vooral belangrijk voor inclusiviteit en voor het ja, hoe zou je het zeggen, het goed weergeven van verschillende...

Participant 2: Ja van de maatschappij denk ik. Om het op die manier toch realistischer te maken en niet een ideale wereld proberen te laten zien. Of ja, ideale wereld, hoe die programmamakers dat zien dan.

Interviewer: Oké, dan gaan we denk ik richting de laatste vraag. Als je bijvoorbeeld vergelijkt hoe

homoseksuelen in dit programma worden laten zien met andere televisieprogramma's, films of social media, zie je dan veel verschillen of overeenkomsten?

Participant 2: Ik denk dan wel verschillen in de zin van hoe uitgesproken ze zijn. Deze types waren heel uitgesproken en reageerden op een heftigere manier denk ik, dan wat je gewend bent in andere programma's of voornamelijk social media.

Interviewer: Want wat ben je dan wel meer gewend van social media, hoe mensen zich daar uiten?

Participant 2: Nou ja, die uiten zich daar ook wel, alleen ik denk minder- hier waren ze bijvoorbeeld ook echt wel gemeen tegen elkaar, echt een beetje die ruzie opzoeken, terwijl op social media heb ik het idee dat iedereen vooral in die wereld zich, zeker nu in deze tijd, er toch meer voor elkaar is en voor elkaar opkomt, en samen tegen één of tegen racisme ofzo.

Interviewer: Oké, zijn er nog dingen die je zelf wilt toevoegen over het programma of dingen die we niet hebben besproken die je graag nog kwijt wil?

Participant 2: Nee, ik denk dat we alles wel hebben besproken.

Interviewer: Oké, dan gaan we stoppen. Dank je wel.

Participant 3

Interviewer: Oké, dan even als eerste vraag wat jouw leeftijd ook alweer was?

Participant 3: Ik ben 20.

Interviewer: 20 jaar oké, en dan over prince charming eh, hoe ben jij in aanraking gekomen met het programma?

Participant 3: Een vriendin van mij die had toen- ja wel van jou dan zeg maar dus over dat jij mensen zocht die homoseksueel waren en die dat programma hadden gezien. Toen ben ik op internet gaan kijken wat het programma überhaupt was en zodoende ben ik eigenlijk bij- dacht ik oh wel interessant programma... en ja zodoende ben ik eigenlijk daarbij gekomen.

Interviewer: En toen je het voor het eerst een beetje opzocht, wat zocht je dan op? Gewoon reclames ofzo of beschrijvingen?

Participant 3: Ehm, nee, ik had al een eh- ja als je het op Google intikt, dan krijg je al heel snel videoland te zien. Dus ik dacht dan ga ik op videoland- een vriendin van mij, of ik bedoel mijn schoonzus, die heeft videoland dus ik had haar account gevraagd en ik dacht nou ik ga even kijken wat er bij hun omschrijving staat en een trailer of iets dergelijks, dus een beetje zo gaan inzoomen op het programma.

Interviewer: Oké, en wat waren toen je eerste verwachtingen bij het programma?

Participant 3: Toen ik het zag, had ik een klein beetje de verwachting van ex on the beach vibe achtig iets van dat er één grote chaos zou zijn, dat er allemaal mensen, ja, heel raar misschien, maar dat het één groot eh, ja gevecht zou worden om hem, zeg maar. Zo'n idee had ik van oh, dat wordt één groot sensationeel programma.

Interviewer: Ja, en hoe kwam dat precies? Dat je aan zo'n sensationeel programma dacht?

Participant 3: Nou ja, ik kreeg een beetje- toen ik het keek, las ik zo van oh dat is op zich wel een beetje- ja ik weet niet, ik koppelde heel snel ex on the beach erbij. Geen idee waarom, want het zijn eigenlijk totaal twee andere dingen met exes en dagelijks zoeken naar eigenlijk je partner, maar zo'n vibe kreeg ik ervan en ik dacht ook zelf, omdat er heel veel homo's in zitten, zo van ja als ik met andere homo's zit, dan komt er eigenlijk al heel gauw, heel veel drama. Dus zodoende eigenlijk.

Interviewer: Oké, en zijn die verwachtingen uitgekomen toen je het programma keek?

Participant 3: Ehm toen ik op gegeven moment aan het kijken was: ik vond het wel een leuk programma, daar niet van, maar het was wel totaal anders dan wat ik had verwacht. Dat wel, want het was wel veel minder drama in dat opzicht vond ik eigenlijk en ik had ook meer onderling, zeg maar verwacht, dat ze onderling ook dingen zouden doen in plaats van dat ze echt puur gefocust waren op die Prince Charming.

Interviewer: En dan had je verwacht dat zij misschien ook gevoelens voor elkaar zouden krijgen of iets in die richting?

Participant 3: Ja precies, ja, precies.

Interviewer: Wat vind je achteraf leuker? Had je liever gehad dat jouw verwachtingen waren uitgekomen of liever zoals het programma nu in elkaar zat?

Participant 3: Ik vind het misschien denk ik ook wel leuker op de manier die het nu juist was, dus dat het wel tegen mijn verwachtingen in was, maar het is wel gewoon van oh, ja van hoe het nu op de wereld wordt gezet, vind ik het wel mooier eigenlijk. Als de meeste hebben eigenlijk ook het idee van gooi een paar homo's bij elkaar en je hebt een groot dramafestijn. Maar ja, het is ook wel mooi om te zien dat het ook niet zo is eigenlijk, ja, wat natuurlijk ook gewoon in de wereld is, dat er niet altijd alleen maar drama is.

Interviewer: Oké, en ehm wat was een beetje algemeen jouw ervaring van het programma?

Participant 3: Ik vond het een heel leuk programma. Ik vond het vooral leuk dat ze ook de gehele ehm, dat ze echt meerdere mensen hadden, van andere culturen, van andere, van alle kanten van Nederland, zeg maar. Niet alleen maar in de buurt van Amsterdam en zo'n standaard kakker boy zeg maar, maar gewoon van alles nog wat hadden ze en ik vond het ook leuk dat ze met elkaar gewoon goed op konden schieten. Dat eigenlijk een beetje. Ik vond het gewoon een heel leuk en interessant programma. Ik vond de activiteiten ook wel leuk, dan dacht ik ja dat is leuk als een date inderdaad, heb ik ook wel inspiratie op gedaan. Waarvan je denkt van oh, leuk om dat een keer te doen als date, zeg maar van oh vliegend van zo'n berg af, weet ik veel hoe het heet, maar dat vond ik wel interessant.

Interviewer: En nu je weet hoe dit programma in elkaar zat, zou je het dan weer kijken of iets vergelijkbaars kijken?

Participant 3: Op zich zou ik wel nog een keer willen kijken, maar dan wel met andere mensen, maar dat zou ik wel willen kijken.

Interviewer: En misschien een nieuw seizoen dus ook?

Participant 3: Ja, ja, zeker.

Interviewer: En ja, hier was je net ook al een beetje op ingaan, maar wat maakt dit programma nou leuk voor jou? Of misschien waren er dingen die je grappig of entertainend vond, of?

Participant 3: Wat ik wel vooral leuk vond, waren de verschillende activiteiten vond ik heel erg leuk die ze gedaan hadden en ook, ja, alle mensen die erin zaten, dacht van ja hier zou ik zelf ook mee kunnen viben, gewoon lekker lachen en zo, dat zou ik ook leuk vinden, en ja... Onderling zou ik bedenken van joh, laten we zeggen dat, ja, gewoon met elkaar, dat zijn echt leuke mensen, dat zijn echt vervelende mensen, dat soort dingen vond ik ook wel heel leuk, dat ik gewoon lekker kon kijken en lekker kon judgen eigenlijk. Haha heel erg.

Interviewer: En waren er ook dingen in het programma waar je een iets negatievere mening over had?

Participant 3: Heel het concept eigenlijk, dat is heel gek, maar ik vind het heel leuk, het concept, maar ik vond het ook heel raar dat iedereen op een jongen ging. Dat ik denk, ja...

Interviewer: Ja.

Participant 3: Ja, ik vond het een beetje gek, eigenlijk. Maar dat is meer gewoon, dan kijk je en dan denk je ook, dat is dan maar zo en dan kijk je dat programma zo af, omdat gewoon heel het programma zo is. Maar ja in het echt zit je ook niet met tien man op één jongen te azen eigenlijk.

Interviewer: Ja, dus niet echt een natuurlijke setting volgens jou?

Participant 3: Nee, nee, vind ik niet.

Interviewer: En had je het dan leuker gevonden als het misschien iets natuurlijker was opgezet dat ze iets meer- zoals in het echte leven gaat?

Participant 3: Ja ik denk het wel, dat ze ook gewoon weg konden stemmen, dat er ook nieuwe mensen binnen kwamen of iets dergelijks dat zou ik wel, zou ik misschien dan gedaan hebben, want stel één van die tien jongens is het dan niet, ja, dat kan gebeuren. Dan komen er telkens nieuwe jongens bij dat ie eventueel wel zou kunnen doen, zou ik persoonlijk zoiets hebben, maar...

Interviewer: En dan over de mensen die meededen aan het programma.

Participant 3: Ja.

Interviewer: Wat vond je over het algemeen van de deelnemers?

Participant 3: Er waren- er was van ieder wat wils denk ik wel, want ik vond ik niet iedereen knap, en mijn vriend vond niet iedereen knap en ik denk als je zo'n programma kijkt dat je nooit iedereen knap vindt en dat je ook niet iedereen lelijk vindt. Dus ook voor iedere kijker en voor de mensen zelf daar natuurlijk ook was er altijd wel iemand die denk ik wel goed bij jou pastte en ik vond zelf ook alle deelnemers wel heel gezellig en leuk en sommige waarvan ik dacht oh die zijn opzich wel knap. Dus ja, ik vond eigenlijk de mensen die er waren vond ik wel leuk.

Interviewer: Oké.

Participant 3: En ook onderling voelde het ook wel alsof het een grote, hechte groep was eigenlijk.

Interviewer: En waren er ook mensen bij die je minder leuk vond of was je vooral positief over de mensen?

Participant 3: Ehm ik vond, hoe heet hij ook alweer, die oudere man die met dat vuur ging dansen, zeg maar, of weet ik wat ie ging doen?

Interviewer: Mitchell geloof ik.

Participant 3: Ja, Mitchell, die vond ik niet echt- maar dat was gewoon meer dat ik denk ja, als hij ook in mijn vriendenkring zou zitten, zou ik ook een hekel hebben aan hem. Dus ja, gewoon op die manier denk ik van nee, maar voor de rest vond ik iedereen wel lachen. Ja, iedereen was gek, iedereen was leuk, aardig, gezellig, kan ik goed mee omgaan.

Interviewer: En wat maakt dat dan dat je meer een hekel zou hebben aan Mitchell dan aan de rest?

Participant 3: Ja, voor mijn gevoel zocht hij altijd de aandacht op een vervelende manier.

Interviewer: Oké.

Participant 3: Dus hij ging dan op een heel onhandig moment ging hij dan iets zeggen of zocht ie de aandacht bij die prins, dacht ik ja meid, nu is niet de goede tijd, ga weg, dus ja, dus dat vond ik heel vervelend aan hem, van ja als dat een van mijn vrienden zou zijn die telkens ook net op het verkeerde moment zegt: hé meid! Denk ik ja nu effe niet, nee, zou ik niet leuk vinden.

Interviewer: En ehm, heb je trouwens het hele seizoen gezien over een paar afleveringen?

Participant 3: Het hele seizoen.

Interviewer: En toen je het had gezien, heb je toen met vrienden of familie erover gepraat?

Participant 3: Eigenlijk alleen met mijn vriend over gehad, want ik keek het samen met mijn vriend, dat wel, maar voor de rest heb ik niet met andere mensen er nog groots over gehad eigenlijk.

Interviewer: Waar gingen die gesprekken dan vooral over als je het erover had?

Participant 3: Nou we hadden natuurlijk samen gekeken dus vaak sloot het programma af of waren we net onderling zeg maar, tijdens de aflevering over dingen die ze gedaan hadden of dingen die gebeuren van oh, ja, hoe zou jij dat oppakken of wat vind jij daarvan? Meer over dat soort dingetjes.

Interviewer: Dus een beetje misschien verplaatsen in hun en hoe jij zou reageren op bepaalde dingen.

Participant 3: Ja, ja, precies.

Interviewer: En heb je ook programma's als de Bachelor en de Bachelorette gezien?

Participant 3: Eh met Gaby is dat toch, ja, daar heb ik twee afleveringen van gekeken naar. Want ja, dat vond ik eigenlijk minder leuk op één of andere manier.

Interviewer: Ja, en hoe komt dat dan, denk je?

Participant 3: Ehm ja, ik weet niet, ik vind haar ook iets minder qua persona- qua persoon denk ik ja meid, nee, ik weet niet, beetje nep vind ik haar, denk ik eigenlijk. Ja, denk dat vooral.

Interviewer: Ja, dus dan door haar denk je eigenlijk al snel van nou ik hoef het niet verder te kijken.

Participant 3: Nee precies ja, echt gewoon door de persoon eigenlijk, door haar. Maar misschien is het ook omdat dan als je homo bent, dat je denkt van oh interessant, andere homo's. Denk dat je dat makkelijker kan kijken, klinkt heel raar dat ik dit zeg misschien.

Interviewer: En zou je het wat vinden om zo'n soort programma ook te maken voor bijvoorbeeld lesbische deelnemers of misschien transgender deelnemers?

Participant 3: Ja zou ik ook wel leuk vinden hoor, dat zou ik op zich ook wel willen kijken denk ik. Er is natuurlijk niet echt- er is wel heel veel bekend over homo's enzo, maar over lesbiennes hoor je eigenlijk ook niet zo heel veel meer, vind ik persoonlijk. Dat zou ik wel interessant vinden om zo'n programma te hebben, dan zou dat gewoon ja, een nog grotere doelgroep wordt dan aangesproken, denk ik, en dan komt er meer, meer bekendheid.

Interviewer: Want denk je dat dat belangrijk is: wat meer bekendheid op tv krijgen voor zowel homo's als lesbiennes als transgenders?

Participant 3: Nee, dat vind ik denk ik wel ja, want er is ook wel heel veel bekend zijn qua presentatoren en zo. Heel wat presentatoren op tv zijn ook gewoon open homoseksueel en alles erop en eraan, nou hartstikke leuk. Maar het is niet echt dat ze ook echt dat uiten of zo, dat vind ik persoonlijk, ik denk ja, het zijn altijd gewoon de presentatoren die dan presenteren en als je dan weet van oh, hij is homo, heel leuk en aardig, maar het is niet dat er echt een programma is over homo's.

Interviewer: Oké, en hoe vond je dan dat eh ja- hoe die homoseksualiteit in het programma weergegeven werd?

Participant 3: Vond ik heel netjes, verrassend eigenlijk wel moet ik zeggen, hoor.

Interviewer: Oké.

Participant 3: Ehm omdat het dus ook wel heel erg tegen mijn verwachting in was, maar omdat ik er nog één groot drama had verwacht en uiteindelijk viel dat dus mee. En ja, ik vond gewoon dat ze er

heel goed allemaal uit kwamen van: ja, dit is ook gewoon- homoseksualiteit is niet alleen maar dat iedereen het met iedereen doet en eh een groot drama is, wat heel veel mensen volgens mij wel altijd denken over homo's.

Interviewer: Dus je vond het wel goed dat misschien die soort gedachte die mensen hebben, dat daar even een soort tegengeluid aan werd gegeven?

Participant 3: Ja precies.

Interviewer: En werd het misschien ook zo weergegeven zoals jij zelf het ervaart of bij mensen in je omgeving ziet?

Participant 3: Ja, natuurlijk wel van oké, dit is wel gewoon wel de realiteit ook wel. Ja, als ik kijk naar mijn omgeving, gewoon, dan zie ik wel gewoon dat op die manier hoe het op tv was gekomen vond ik wel van oh, dat is wel gewoon hetzelfde als in het echt, dus niet dat het verbloemd is of dat het helemaal veranderd is.

Interviewer: Dus naar jouw idee, zou je dan zeggen dat het ook misschien representatief is voor de maatschappij?

Participant 3: Ja, ja.

Interviewer: En dan, als we er iets dieper op ingaan, kun je een paar dingen noemen die je goed vond aan hoe homoseksualiteit in het programma besproken werd?

Participant 3: Nou, van dat ze toen aan een tafel zaten, dat ze met elkaar aan het kletsen waren gewoon en dat het toen ook wat dieper op inging over homoseksualiteit en wat ze allemaal mee hadden gemaakt en hoe ze dat ervaren, dat vond ik wel een heel mooi stuk. Dat ik denk van ja, dat heeft eigenlijk denk ik wel bijna alle- nou, homo's, hetero's, maar meer natuurlijk homo's, lesbiennes, transgenders, noem maar op, dat ervaart denk ik iedereen daarvan wel. En ik vond het ook een mooi stuk, ja niet echt een mooi stuk, maar ik vond het wel echt wel van daar wordt het wel in duidelijk dat het wel zo is eigenlijk. Maar er was ook zo'n stukje, ik weet niet precies wanneer het was, maar toen gingen ze delen hoeveel bedpartners ze hadden gehad. Dat vond ik ook wel heel interessant, zo denk ik, o ja, het is wel veel, maar het is ook gewoon, heel open werd het besproken. Dat vond ik wel heel mooi ook.

Interviewer: Dus je vond het wel fijn dat zij zo open waren over hun seksualiteit?

Participant 3: Ja, ja zeker.

Interviewer: Oké, en zijn er dan ook punten waarvan je vindt dat dat nog beter belicht had kunnen worden?

Participant 3: Nee, ik denk eigenlijk dat hoe het nu gedaan is, dat het wel eigenlijk genoeg zou zijn, want van alle punten is wel wat belicht, van de negatieve dingen, van de positieve dingen, van de wat gekkere dingen, dat mensen- homo's ook gewoon heel gezellig kunnen zijn, maar ook wat minder kunnen zijn, en niet dat iedereen zo extra, extravert is en ook gewoon introvert kan zijn. Dus ik vind eigenlijk dat alles in het programma wel goed is belicht.

Interviewer: Oké, dus zou je dan zeggen dat het wel op een geschikte of correcte manier is toegepast in het programma, zeg maar?

Participant 3: Ja, vind ik wel.

Interviewer: En dan, ik weet eigenlijk niet of je misschien al programma's hebt gezien die zo gericht zijn op homoseksuele relaties?

Participant 3: Ehm niet op deze manier, ik ken natuurlijk wel RuPaul's Drag Race of ja, precies over die drag queens, eh dat heb ik ook een paar keer gezien, maar dat is niet echt hetzelfde, dat meer dan net wat anders, maar daarin wordt wel homoseksualiteit heel groot in besproken. Eigenlijk kan ik dat alleen als enige programma bedenken van wat echt over homo's gaat.

Interviewer: Oké.

Participant 3: Ja...

Interviewer: Ja, wat wou je zeggen?

Participant 3: Nee, nee, dat het enige programma is eigenlijk, dat ik denk oh.

Interviewer: Ja, en hoe vind je dat er dan nu wel een datingprogramma is gericht op homoseksuele relaties?

Participant 3: Ja, dat vind ik wel weer ff wat nieuws, wat verfrissends, en dat ik denk ja, dat hoort er ook gewoon bij. Dus waarom niet?

Interviewer: Zie je dat dan als iets positiefs wel, denk ik?

Participant 3: Nee, zeker, ja.

Interviewer: En vind je het misschien ook iets negatiefs dat er nu rond deze tijd pas zulk soort programma's komen?

Participant 3: Ja, op zich, het mag natuurlijk altijd eerder, daar niet van, maar ik denk wel dat het tijdstip wel gewoon goed is uitgekozen. Want nu wordt natuurlijk echt videoland wel heel groot, ja, die hebben gewoon een groot aantal, veel aantal abonnees wat gewoon makkelijk de doelgroep kan bereiken. Dus ik denk dat het qua videoland en weet ik het wie er allemaal achter zit dat dat gewoon ja, een goede keus is gemaakt om het gewoon nu te doen.

Interviewer: Oké, ehm dus voor gewoon in onze tijd 2021 vind je dat wel een prima, goede ontwikkeling op dit moment?

Participant 3: Ja want twee jaar geleden was videoland helemaal nog niet zo groot, dus dan hadden ze het ook kunnen doen, maar dan had, ja, hadden toch niet zoveel mensen het gezien.

Interviewer: Ja, even kijken en je had het net over, hoe heet het ook alweer, RuPaul's Drag Race?

Participant 3: Ja.

Interviewer: Hoe, weet je nog een beetje hoe homoseksualiteit daarin werd geuit?

Participant 3: Nou daarin, daar vond ik het dus wel, zoals je het zeg maar een beetje stereotyperend zeg maar, je hoort vaak van nou echt heel, heel extra zijn ze daar en ze hebben allemaal veel make up, heel gek, maar daarom, maar zo voor mijn gevoel denk ik dat heel veel mensen gewoon denken dat alle homo's op die manier zijn. Dus ik denk voor mij persoonlijk dat dat gewoon de reden is wat een beetje verkeerd is gaan denken door iedereen, dat iedereen zo extra is.

Interviewer: Dus dat is toch wel een heel andere soort manier waarin dat geuit werd in dat programma?

Participant 3: Ja, ja, ja, heel anders natuurlijk.

Interviewer: Oké, ja, en je zei net al misschien een beetje van je vond het programma op dit moment eigenlijk wel goed zo uitkomen. Maar wat vind je er in het algemeen van dat seksuele minderheden relatief minder in televisieprogramma's voorkomen dan heteroseksualiteit?

Participant 3: Ja, ergens ook wel logisch, omdat, ja, hetero's is gewoon veel meer eigenlijk dan homo's of homoseksualiteit, sorry. Maar aan de andere kant denk ik ook van ja waarom was het niet eerder? Dat wel, hoor, want het kan toch ook veel eerder, zoals het programma First Dates. Daar hebben ze ook gewoon een lange tijd al dat gewoon homostellen komen. Dus ja, waarom? Er was genoeg informatie waarschijnlijk, genoeg qua onderzoeken en zo dat ze dan gewoon een programma konden maken. Dus in dat opzicht vond ik het wel jammer dat het niet eerder was, gewoon überhaupt.

Interviewer: Oké.

Participant 3: En dat vind ik helemaal jammer trouwens van de echte grote bedrijven, zoals Netflix en Disney en zo, dat daar nog niks mee gedaan is eigenlijk.

Interviewer: Dus dat het dan misschien geïntegreerd zou kunnen worden in ook gewoon ander soort programma's?

Participant 3: Ja.

Interviewer: Dat het meer een soort samengaat zeg maar.

Participant 3: Ja, ja precies.

Interviewer: Oké.

Participant 3: Want ik denk trouwens ook wel als je het door een programma maakt, zeg maar zoals First Dates dat dan de hetero's er meer gewend aan worden, klinkt heel raar, misschien, maar dat er daardoor ook minder, minder echt een lijn is tussen homo's en hetero's. Kijk als je dat dan door elkaar mengt, dat de hetero's een soort van geforceerd worden om ook naar homo's te kijken, dat ze het dan dus makkelijker kunnen accepteren, misschien. Geen idee hoor, maar misschien als je het op die manier doet, dat het dan wel makkelijker is om te kijken.

Interviewer: Nee, dat kan zeker. Dus dat het meer een soort, ja eigenlijk zo gaat zoals in het echt natuurlijk, alles loopt door elkaar heen, dus...

Participant 3: Ja precies.

Interviewer: Oké, en dan nog even terug naar deelnemers in Prince Charming. Hoe vind je dat die over het algemeen werden weergegeven in het programma? Merkte je dat er een bepaald soort type meedeed of vond je dat misschien juist niet?

Participant 3: Nou, ik vond niet echt dat er een speciaal type was, omdat er dus zoveel verschillende achtergronden waren, eigenlijk heel verschillende persoonlijkheden met verschillende achtergronden. En ook gewoon qua personages waren ze ook allemaal anders. Dus ik denk niet dat ze echt gekozen hadden op één soort type persoon.

Interviewer: Dus je zou ook niet per se zeggen dat er veel stereotypes bij zaten?

Participant 3: Nee, vond ik niet eigenlijk nee.

Interviewer: Oké, en vond je dan dat ze het eigenlijk wel goed hadden gedaan op gebied van diversiteit van de cast?

Participant 3: Ja, nou ja, zeker wel, er was van alles en nog wat eigenlijk, verschillende types, verschillende uiterlijken, dus dat hebben ze wel goed gedaan, vind ik eigenlijk.

Interviewer: Oké, en dat geldt ook op gebied van leeftijd of etniciteit?

Participant 3: Ja qua leeftijdsverschillen, durf niet iedereen zijn leeftijd te zeggen, maar volgens mij waren er wel een aantal verschillen. Daarop vind ik trouwens wel inderdaad, nu je het zo zegt, denk ik ja, dat was misschien niet per se nodig geweest, want die Prince charming was, laten we zeggen 28. Dan is de kans ook al best groot als je 40 bent, dat je dan niet wordt gekozen. Dus in dat opzicht zat ik te denken van ja, hadden ze op zich niet die oude man hoeven te doen, want die werd toch dan eruit gestemd, al gauw, lijkt mij.

Interviewer: Dus dat had niet per se hoeven volgens jou.

Participant 3: Nee, nee, maar dat is meer gewoon mijn logica van ja, ik zou zelf ook een leeftijdsgenoot willen in plaats van eentje die 12 jaar ouder is.

Interviewer: Ja, oké, en qua nationaliteit van de deelnemers?

Participant 3: Ja, dat was van alles en nog wat, dus dat vond ik wel heel leuk.

Interviewer: Oké.

Participant 3: Waren andere gewoontes, andere culturen dus, dat vond ik wel heel leuk dat iedereen elkaar ook dingen leerde over zijn of haar cultuur.

Interviewer: En vind je dat leuker om te zien dan als er bijvoorbeeld alleen maar witte mensen of alleen maar donkere mensen..?

Participant 3: Nee, dat is wel leuk om naar te kijken van oh die doet dat op die manier, dan kun je daarover een gesprek over beginnen met elkaar en alles erop en eraan.

Interviewer: Oké, dan gaan we denk ik een beetje richting de laatste vragen.

Participant 3: Ja.

Interviewer: Als je vergelijkt hoe homoseksuelen in het programma weergegeven worden in vergelijking met bijvoorbeeld andere programma's, films of social media, zoals jij dat vaak ziet...

Participant 3: Ja.

Interviewer: Zie je dan veel verschillen of overeenkomsten hier tussen?

Participant 3: Vergeleken met social media vind ik dat ze er eigenlijk een stuk realistischer uitzien. Op social media is best wel eigenlijk altijd, ik persoonlijk dan, mannen die er strakker uitzien, goede spieren hebben, goed lichaam, et cetera, et cetera. En in dit programma was het gewoon duidelijk dat het niet allemaal zo sexy zijn, in dat opzicht. Dus dat vind ik een stuk beter, dat ik denk ja, het is ook niet allemaal dat we allemaal zo slank zijn, allemaal gewoon een grote spierkast hebben.

Interviewer: Ja.

Participant 3: En vergeleken met andere films en andere series... Met die drag queen ehm, ook weer een stuk realistischer dat niet iedereen zo extra is, vergeleken met bijvoorbeeld First Dates vind ik dan dat ze een beetje hetzelfde uitkomen.

Interviewer: Oké.

Participant 3: Want bij first dates zijn ze eigenlijk ook wat minder, ja, heftig meteen, of sommige weer wel, maar sommige ook weer niet. Dus in dat opzicht vind ik dat goed bedacht, realistisch en zo is het gewoon echt.

Interviewer: Ja, en is dat dan ook hoe je het het liefste ziet, dat het wat realistischer is?

Participant 3: Nee zeker, het is op zich wel leuk voor een beetje effe, effe heftige mensen bij elkaar gooien is leuk, maar dat is voor een ex on the beach gedeelte achtig idee, waar sowieso al hele rare dingen gebeuren bij de hetero versie, als je homo's bij elkaar gooit, dan denk dat het net zo of nog erger kan worden zelfs, dus dat vind ik voor zo'n programma. Maar als je gewoon normale programma's zou maken, dan vind ik dit wel een mooi, mooi concept, gewoon op deze manier.

Interviewer: Oké, nou, dat was het denk ik, dank je wel.

Participant 4

Interviewer: Ja, nou, dan gaan we beginnen! Of heb je nog vragen?

Participant 4: Eh nee, alles is duidelijk, ga maar door.

Interviewer: Oké super, dan als eerste vraag nog even jouw leeftijd bevestigen. Hoe oud was je ook al weer?

Participant 4: Ik ben nu 22.

Interviewer: 22. Oké, en dan gelijk over prince charming. Hoe ben jij in aanraking gekomen met het programma?

Participant 4: Ik heb zelf videoland maar ik heb ook advertenties op Instagram en zo zien langskomen en ik dacht echt wel like wat the fuck is dit en ik een vriendin die het had gekeken en die zei je moet echt kijken, het is echt heel goed en ik was like dat geloof ik helemaal niet. En toen denk ik door quarantaine en gewoon boredom, heb ik met m'n huisgenoten gezegd zullen we effe blowen en deze show kijken, ja is goed, dus hebben we gekeken en dat was het een beetje.

Interviewer: Oké, dus een beetje ook via advertenties en zo, ja oké. En toen je naar die advertenties keek bijvoorbeeld, wat waren toen je verwachtingen van het programma?

Participant 4: Nou, de advertenties framede het echt als een soort van hoge drama, like ook een beetje stereotypisch, dat vooral, dat het een en al stereotypen zijn, dat het ook soort van geëdit en geframed zou worden als de grote dramaserie voor de zomer.

Interviewer: En zijn die verwachtingen uitgekomen tijdens het kijken?

Participant 4: Ja en nee, ik vond het echt heel geëdit dus veel van de dingen die gebeurde was ik echt like dit is echt heel soort van scripted en niet natuurlijk. Ook gewoon hoe die prince charming zelf gewoon praatte tegen de camera, gewoon heel van een kaart aan het aflezen de hele tijd en het voelde echt niet natuurlijk af en toe, maar het was wel drama. Of het goeie drama was: ja, meh, het was gewoon je typische like serie op tv, niet like wow of zo.

Interviewer: Ja, oké, dus het heeft je niet omver geblazen zeg maar.

Participant 4: Nee, er waren wel gewoon momenten waar i was like oh damn, maar niet echt dat ik dacht wauw, van die momenten.

Interviewer: Oké, ik schrijf het ondertussen ook even op.

Participant 4: Ja is goed.

Interviewer: En oké, je zei je verwachtingen zijn dus wel soms uitgekomen en soms ook niet, en zie je dat achteraf als iets positiefs of iets negatiefs?

Participant 4: Ja allebei een beetje, het blijft televisie, dus het blijft voor het gemak, dus ik ben uiteindelijk wel soort van- ik was voor een tijdje entertained maar dit is iets groter dan alleen televisie, want het gaat ook over LHBTI mensen. En er is al zo een visie van mensen zoals ik in de samenleving en zo'n serie helpt dat niet, want als je kijkt naar de hele cast, zijn het eigenlijk gewoon stereotypen allemaal, like er is geen soort van normaal persoon dat ik daar zag. Het waren echt allemaal van die fitte, knappe like Amsterdamse homo's, die we gewoon allemaal kennen in ons hoofd en dat stereotype hebben en dat waren gewoon de helft van de cast. Maar ook gewoon twee mensen, gewoon met een tintje daar en dat was het, de rest waren gewoon allemaal- en die waren eigenlijk na de helft van de serie ook gewoon weg. Dus dan na, volgens mij aflevering drie of vier, was iedereen gewoon blank en saai.

Interviewer: Ja, oké, en wat was dan jouw soort algemene ervaring van het programma? Bijvoorbeeld, als je het zou moeten omschrijven, had je dan positieve ervaringen ermee, of vond je het vooral negatief, zat je vaak kritisch te kijken?

Participant 4: Nou ja, ik was wel sowieso ik kritisch aan het kijken, want zodra iets van queer op televisie komt, ben ik heel kritisch over, want ik weet dat ik een soort opneem met een kritische blik erop, maar veel mensen zullen het opnemen en dan denken van oh, zo zijn alle homo's dus ik was hier ook in zo van ik hoop dat zijn goed overkomen en de helft van de tijd dacht ik echt van hé, jo like this is why straight people don't like us, like gewoon dit hier is de reden waarom wij niet gewoon geaccepteerd kunnen worden in bepaalde landen, het is gewoon door dit soort shit. Want zo worden wij gewoon soort van verbeeld en dat heeft deze serie gewoon versterkt denk ik.

Interviewer: Oké, en zou je nu je dit weet, nu je het hebt gezien, zou je dan een vergelijkbaar programma weer kijken, of een bijvoorbeeld een nieuw seizoen van dit programma of juist niet?

Participant 4: Ik zou een nieuwe seizoen kijken als het geüpdate wordt en dan echt zwaar geüpdate, dus als ik weer gewoon zo'n stereotypische cast zie, ga ik het echt niet meer kijken. Kijk, dit soort

series, het blijft wel gewoon van het breindovende, like ik moet niet nadenken als ik dit kijk en dus gewoon effe een pauze serie, het is niet echt met een verhaal of dat je echt invested bent dus in dezelfde categorie als ex on the beach en temptation dat soort dingen, want we kijken het gewoon puur omdat het zo dom is en we hebben we even een uurtje nodig om ons brein gewoon even uit te zetten. In die zin zou ik het wel kijken, maar het is niet dat ik nu uitkijk naar seizoen twee ofzo.

Interviewer: Oké en ja, als je zegt dat het meer een soort programma is om even je brein uit te zetten, dan neem ik aan dat er wel dingen waren die je misschien wel grappig vond of entertainment vond, of bepaalde onderdelen aan het programma waarvan je zegt van nou, dit is wat het misschien een interessant maakt om te kijken?

Participant 4: Ik denk de grappigere segmenten zou je zeggen, waren de cringe momenten, het was soort van cringe grappig maar ik was niet echt aan het lachen omdat iets grappig was, meer zo van ah like waarom heb je dat gedaan. Toen, ik weet alle namen niet meer, maar toen die ene Marokkaan was hij volgens mij, ging rappen toen dacht ik echt van jooo, not on this beach, don't do that on this beach. En toen ging hij die zelfde aflevering weg en dacht ik van jo, he made you a whole rap and you sent him home, that's fucked up. En ook de entertainer guy, toen hij een hele show ging zetten met die smoke bombs en shit. Toen dacht ik ook yo wat gebeurt er? Dat was echt het punt waar ik moet beslissen: ga ik dit nog doorkijken ga ik hiermee stoppen? Ik heb doorgekeken, maar ik dacht in ieder geval dit is echt niet goede tv at all.

Interviewer: Oké, dus dat waren wel dingen die je nog enigszins grappig vond, maar kun je misschien specifieke momenten noemen waar je echt een negatieve kijk op had?

Participant 4: Sowieso tijdens de dates een beetje en als ze het vaak gingen hebben over moeilijke achtergronden van oh ik heb shit met mijn vader en zo en dat soort momenten was ik echt van oké, dit was echt gewoon te voorspellen: want jij bent homo, je bent in Nederland, je bent jong, 9 uit de 10 homo's hebben een issue met hun vader of met een ouder, dus dat was te verwachten. Maar hoe dat werd geframed en geëdit en geknipt en geplakt, daarbij had ik echt van dit had veel beter gepresenteerd kunnen worden, denk ik. Het waren echt bij dat soort van persoonlijke momenten van ja en ik praat niet meer met mijn ouders, gewoon dat soort dingen, dan dacht ik van dit kon beter aangepakt worden, maar dat is wel een sensitive issue en het werd geframed als een soort van boohoo verhaaltje dat niet per se zo moet zijn. En het was ook gewoon heel dramatisch gedaan, terwijl ja, ik had ook vroeger niet de beste relatie met mijn ouders, omdat ik bi was. Maar het is alsof ik mezelf daarin kon herkennen en ik hoop niet dat mensen deze serie gingen kijken, zodat ze zichzelf erin konden herkennen. Want dat is echt niet zo, want het zijn allemaal echt de stereotypen die je eigenlijk niet wil zijn.

Interviewer: En hoe denk jij zelf dat dat misschien beter gedaan zou kunnen worden?

Participant 4: Nou, ik hoop dat er wel gewoon wat LHBTI mensen in de crew en cast en van like in de editing en zo achter zitten. Ik denk het niet afgezien van hoe de serie is gepresenteerd. Ik denk dat als jij een verhaal gaat zeggen over LHBTI mensen, verwacht ik wel dat de meerderheid van jouw crew gewoon LHBTI is. Weetje je kan niet verwachten dat een hetero persoon mijn verhaal zou kunnen vertellen, want zij weten helemaal niet hoe het is om mij te zijn en hoe ik mijn leven leef.

Interviewer: Ja.

Participant 4: En ja, ik zou eigenlijk kunnen wedden dat de meerderheid van de crew gewoon sowieso straight was.

Interviewer: Ja, ja, dus dat gevoel kreeg jij tijdens het kijken dat het niet echt klopte zeg maar, dat het niet echt matchte?

Participant 4: Precies. Ik kan me ook voorstellen: dit is eigenlijk een show voor- de meerderheid van Nederland is hetero, dus dan is de meerderheid van je kijkers ook dan automatisch hetero. Dus dan ga je het wel een soort van beter verkopen aan de hetero's. Dat is uiteindelijk jouw grootste markt.

Interviewer: Ja, dus die strategie die herkende jij heel erg in hoe het was opgezet?

Participant 4: Ja, precies ja, het was gewoon heel veel straight pleasing, niet per se oh let's focus on these queer stories en laten we ze gewoon zo goed mogelijk vertellen.

Interviewer: Je oké en dan nog even iets specifiek over de deelnemers aan het programma. Zaten er mensen tussen die je leuk vond, misschien, of..?

Participant 4: Marnix was leuk, Marnix was echt leuk, that's about it. Maar hij was ook soort van het echtste uit hun allemaal. Weetje, je had Ferdi of zo en dat is echt zo een... Ja, dat is niet iemand met ik gewoon een biertje zou willen drinken, denk ik. Hij was gewoon heel superficial, vond ik, en gewoon hij tikte gewoon alle doosjes aan die hij moest tikken. En dan volgens mij Timmy ook uit Amsterdam of Tom. Die was ook echt zo. Hij liep binnen, want zij waren met zn tweeën in de tweede aflevering binnen gekomen, or something like that. Zij liepen binnen en ik dacht echt automatisch: Amsterdamse homo, in de Nyx op vrijdagavond, dat ben jij en toen waren ze allebei uit Amsterdam en het is eigenlijk pijnlijk dat ik dat gewoon direct kon callen. Van jij bent echt zo'n typetje. En prins Charming zelf, ik vond hem ook echt niet spannend ofzo hij was like, oké, knap, maar ze hadden allemaal heel weinig inhoud. Like, ik heb heel weinig van hun soort van gehouden. Van oh, hij was echt een show persona want het was gewoon heel oppervlakkig allemaal.

Interviewer: Oké en eventjes tussendoor, heb je het hele seizoen gezien of een paar afleveringen?

Participant 4: Ja ik heb alles gezien.

Interviewer: Heb je tijdens het kijken of achteraf misschien ook met mensen hier over gehad, met vrienden of familie of zo?

Participant 4: Tijdens heb ik met mijn huisgenoten over gehad en het was gewoon ja, het was gewoon meer de show trasher van kijk deze domme aflevering, meer dan dat verder niet. Anders was het gewoon mensen die zeggen dat ik het moest kijken, omdat het zo goed was. I was like ik zie wel, maar dat is dan voordat ik hem ging kijken.

Interviewer: Dus het was tijdens het kijken meer een soort kritisch, een beetje erover hebben.

Participant 4: Gewoon eigenlijk het belachelijk maken.

Interviewer: Ja, en heb je ook vergelijkbare programma's gezien, zoals de Bachelorette of the Bachelor?

Participant 4: Ja maar niet in het Nederlands. Ik vind Are You The One altijd heel leuk, maar dat is ook iets wat complexer dan alleen één man, vijf vrouwen, weetje. Ex on the beach en temptation kijken we met het huis ook, en dat is het eigenlijk met romance reality series, denk ik.

Interviewer: Oké, heb je misschien een soort voorkeur voor het één of het ander?

Participant 4: Nou, ik vind Are You The One interessanter dan alleen deze vrouwen vechten voor deze man. Nou, het is zo van, er zit wel een strategie in en er zit ook een concept van geld in en dat maakt het ook wat interessanter dan alleen maar it's all for the romance. Temptation is grappig, omdat het ook weer zo breindodend dom en ex on the beach is ook dat verlaagd je IQ maar dat is juist waarom het zo leuk is ehm, maar dat is ook niet wat ik in mijn vrije tijd kijk. Ik ben meer van de sci-fi en fantasie en dat soort dingen. Dat is echt puur voor als ik echt niks anders te doen heb, dan ga ik wel dit soort shit kijken.

Interviewer: Oké, en dan de vraag: wat zou jij van het idee vinden om ook zo'n programma te maken voor misschien lesbische deelnemers of transgender deelnemers?

Participant 4: Ik ben voor het concept. Het concept is heel leuk. Het is ook goed, want dan komen queer mensen in straight spaces terecht. Maar het moet wel goed gehandeld worden en ik vond dat deze show niet goed gehandeld werd. Het werd ook een soort van gepromoot dat er mensen binnen het huis, de deelnemers zelf met elkaar zouden omgaan en dat is ook niet gebeurd. Maar dat zie je ook, dat is dat framing, drama effect. Ik denk dat als deze soort shows goed gedaan willen worden, dan moeten ze wel in handen komen van LHBTI mensen, anders gaat het gewoon niet goed uitgevoerd worden, hoe wij het nu hebben gezien bijvoorbeeld.

Interviewer: Oké, dus, je zou dat dan wel op een heel andere manier willen zien, zeg maar.

Participant 4: Ja, het is niet mijn genre van tv maar ik kijk het wel af en toe, maar als het gedaan wordt, dan wil ik wel dat het goed gedaan wordt, en nu was het niet goed gedaan naar mijn mening.

Interviewer: Oké, dan even iets meer over homoseksualiteit in het programma. Hoe zie jij bijvoorbeeld verschillen tussen hoe het in het programma werd geuit en hoe jij zelf je seksualiteit ervaart of uit?

Participant 4: Ik ben heel bewust van hoe het is om te zijn als een biseksuele man, dus ik weet dat ik, als ik de foute dingen zeg of doe ben ik instantly een typetje en dat probeer ik zo goed mogelijk niet te zijn. Hoewel ik af en toe gewoon momenten heb van: ja, je hebt gewoon je vrouwelijke momenten, maar je wil uiteindelijk gewoon niet als een soort typetje ervaren worden, want iedereen zegt gelijk oh je bent echt zo sassy en dat neem ik als een compliment, maar tegelijkertijd denk ik wel van ik ben in hun hoofd de sassy gay, dat ben ik. Dus ik probeer echt in mijn dagelijks leven te gedragen op een manier dat ik toch mezelf kan zijn, maar dat ik toch niet als een typetje overkom, of ja, zo, en ik denk dat tegen deze mannen werd verteld: hey just be as gay as fuck en gewoon be the stereotype en dat hebben ze allemaal gedaan like, het waren echt allemaal alleen maar stereotypen er tussenin en ik vond niet één iemand die soort van originele like karakter heeft, want ik ben die karakters allemaal zo weleens tegengekomen.

Interviewer: En als je dat dan meer vergelijkt misschien met hoe jij homoseksualiteit in de maatschappij ziet, kun je bijvoorbeeld denken aan problemen die mensen ervaren of zo? Hoe zie je dan daar overeenkomsten en verschillen in het programma?

Participant 4: Ze hadden een goeie mogelijkheid om echt goede issues aan te pakken en dat hebben ze niet gedaan, wat ik kan begrijpen, want het is niet een serieuze serie maar het ding is, als jij queer bent, dan is dat echt jouw hele leven. Dus je moet ook beseffen dat het goed en het slechte daarin komt. Dus discriminatie, haat, al dat soort dingen maak je mee en dat is gewoon, dat is een deel van je leven, hoewel waarschijnlijk de meeste van hun het niet hebben ervaren want zij lijken allemaal best wel op normale mannen vergeleken met andere mensen. Dus misschien ervaren zij dat minder.

Maar ja, het is een soort van. Ik had zo'n idee van, jullie hebben waarschijnlijk heel weinig of geen discriminatie ervaart in je leven en daardoor zijn jullie zo en dat is wel logisch, om dat ook gewoon met de meerderheid van dat soort mensen, dat doordat zij gewoon straight passing zijn, dat zij dus heel weinig moeilijkheden ervaren, en voor hun is homo zijn een luxe, terwijl voor andere mensen het gewoon een soort van handicap is.

Interviewer: Ja, dus dan zou je misschien liever willen zien hoe dat soort discriminatie en moeilijkheden ook meegemaakt worden?

Participant 4: Ja, maar dan ook niet in een soort van huil-storyline, like zo'n zielige storyline verteld worden, want ik ben ook gewoon gediscrimineerd meerdere keren, maar ik ga er echt niet over janken hoor. Dus dan wel gewoon goed aanpakken en goed soort van deliveren.

Interviewer: Oké, mmm oké, dan even over een beetje iets anders, heb je wel eens vaker zulke datingprogramma's gezien gericht op homoseksuelen of biseksuelen?

Participant 4: Je had de laatste seizoen van Are You The One was een soort van gender non-binaire seizoen waar iedereen of bi of pan of gewoon nonconforming, dus dan normaal is het zo je hebt 10 mannen en 10 vrouwen en ze hebben allemaal hun perfect match. Maar dit was gewoon 20 mensen en ze waren allemaal elkaars perfect match maar technisch gezien kon jij gepaard worden met iedereen in dat huis, dus je had 19 potentiële paden. Dat vond ik- Het was wel heel dramatisch, natuurlijk, maar ik vond het een goeie spin op de serie, dat was ook gewoon heel goed voor queer visibility, want het waren niet alleen maar biseksuele, het waren ook panseksuelen, genderfluid mensen en non-binaire mensen en dat zie je niet zo vaak in de media, dus dat seizoen vond ik heel goed.

Interviewer: Ja.

Participant 4: Altijd als ik een leuk homostel zie in First Dates, ook heel leuk en dan als het gewoon goed geframed wordt, vooral als het een oude homo stelletje is in First Dates, dat vind ik altijd gewoon super cute, echt zo'n man van 60 en ze gaan nog daten, dat is echt cute.

Interviewer: Oké, en ja, je zei het net zelf ook wel dat je bijvoorbeeld veel seksuele minderheden eigenlijk niet vaak ziet in de media. Wat vindt je ervan dat dat minder gerepresenteerd wordt dan heteroseksualiteit?

Participant 4: Aan de ene kant de meerderheid blijft hetero en dus ik verwacht niet dat je iets gaat maken wat niet voor de meerderheid is. Maar als het er wel is, wil ik wel dat het gewoon goed gepresenteerd wordt en dat is het nu momenteel niet. Het is ook: gay zijn is nu soort van glamorised

en veel mensen zijn nu wel trots ervoor, maar ze weten niet per se, vooral met de jongeren generatie zie ik nu dat, zij weten niet echt wat het is om gediscrimineerd te worden en ze weten niet wat oudere generaties hebben ervaren en ze zijn gelijk van oh, ik ben gay, prima en ik denk vab oké, maar wat jij niet beseft, is dat veel mensen rondom de wereld dat niet kunnen zeggen of dat voor andere mensen gay zijn, voor hun moeilijk is, weet je, zij ervaren inderdaad een moeilijker leven daarvoor, dus dat besef moet er een beetje meer inkomen. Dat het is goed dat je trots bent dat je gay bent, maar besef dat het ook- je moet wel gewoon een soort van bewust zijn van deze issues. Ik denk dat soort van gewoon queer of homo zijn echt hand in hand gaat met maatschappelijke awareness, like voor de maatschappij- is niet alleen maar voor jou, maar ook gewoon voor andere minderheidsgroepen dus ook gewoon migranten, gehandicapten, dat soort dingen. Dus als een minderheid moet je ook niet alleen maar aware zijn van hoe jouw minderheid behandeld wordt, maar ook gewoon hoe alle minderheden behandeld worden, maar dat blijft soort van intersectioneel dan hoe wij gediscrimineerd worden, weet je, als ik gediscrimineerd word omdat ik homo ben en jij als migrant dan is er wel soort van twee verschillende vormen van discriminatie, maar het blijft discriminatie. Dus dat awareness dat helpt een beetje en dat mis je nu in ieder geval bij jonge homo's en queer media in het algemeen, dus dat kan beter aangepakt worden, in het algemeen vind ik.

Interviewer: Oké, en dan nog even over de deelnemers zelf in prince charming, je zei eigenlijk zelf dat je het heel erg stereotypes vond. Wil je misschien een beetje uitleggen wat je er precies stereotypisch aan vond of waar dat aan lag?

Participant 4: Ik denk het kwam vaak neer op gedrag en hoe zij zichzelf presenteerden. En de topics waar ze het over hadden en soort van als zij over zichzelf gingen praten, vond ik dat het bijna nergens over ging. Het was altijd ik sport vijf dagen per week om m'n lichaam te houden, want ik hou van een goed lichaam en ik ga wijntjes drinken met mijn beste vriendin, en dat was een soort van hun allemaal een beetje. Hier en daar waren er wel interessante dingen like oh ik ben een steward en ik rap ook en ik dacht oké, dat is interessant of ie goed kan rappen, dat is een ander verhaal, ja, dat was een beetje. Ze hadden niet echt hobbys ofzo. Het was altijd drinken, sporten, piemels zuigen, dat was het, like ik ben gay, ik ben knap en ik hou van alcohol en dat was de drie basic criteria die ze hadden. Er werd niet gezegd van ik hou van dit soort boeken, of ik hou van, ja, hij hield dan van paardrijden, maar het was niet ik doe een sport ofzo of iets bijzonders, het waren allemaal oppervlakkige dingen.

Interviewer: Oké dus dat zat een beetje in hun achtergrond en hoe ze dat presenteerde, waren er ook bepaalde gedragsdingen waar je het aan merkte of misschien niet?

Participant 4: Wel, die ik weet niet meer hoe die heet, gewoon die performerguy die is weggegaan... mitchell. Hij was de enige interessante, maar het was ook duidelijk dat hij was daar puur om drama te creëren en hij had eigenlijk niks met liefde vinden en hij wilde gewoon z'n fifteen seconds of fame. En toen hij die smoke bomb ging gooien met z'n waaiers en het was echt niet nodig, het was slecht, het was een slechte timing, het was gewoon niet goed, like wie gaat op vakantie en neem smoke bombs mee. Dat was denk het slechtste stereotype, hij was echt zo'n hey hey, kijk naar mij, ik wil nu aandacht, ik ga van alles en nog wat doen zodat ik de aandacht kan krijgen en toen ze allemaal flipte

op hem was ik van goedzo, jij hebt jouw taak als ik drama queen van deze seizoen bereikt, nu ga je huilen en naar huis, goedzo, best thing wat je kon doen gewoon: create drama and get the fuck out. Dat was uh... i hated that scene so much, ik was echt van wat? Het was gewoon een chille barbecue, ze waren aan het praten, beetje aan het flirten en toen was hij like ik ga nu met mijn waaiers dansen met deze blauwe, echt 20 cent smoke bombs. Dus het was ook niet, het was by no means goed, dat was gewoon echt awkward om naar te kijken en je zat daar en ik dacht what the fuck? Toen was Ferdi's kleren naar de klote, arme ding kan gewoon niet meer leuke jasjes aandoen, like it was just a bad night. Ook de muziek die ze hebben gebruikt voor de editing, like they know what they're doing with this. Hij was gewoon gecast puur voor hé, we hebben gewoon iemand nodig, just to shake the house up a little bit, beetje drama nodig, kan jij dat zijn? Ja, dat kan ik zeker doen, ik neem mijn smoke bombs mee en het gaat lukken. Zó slecht.

Interviewer: Even denken hoor, en wat vond je bijvoorbeeld van hoe zij emoties uiten naar elkaar?

Participant 4: Best wel goed, dat wel. Ik vond wel dat ze allemaal best eerlijk overkwamen en dus dat was tenminste wel goed met de communicatie en zo, hoewel ik denk dat de deelnemers meer soort van natuurlijk waren vs prince charming zelf, want hij was echt een robot af en toe en gewoon uhu, oh wauw, uhu. En dan was iemand van mijn ouders praten niet met meer mij en dan was hij van oh wauw wat heftig en i was like dude, wees iets meer emotioneel, maar voor de rest waren de deelnemers wel soort van eerlijk met elkaar. Ze hadden wel af en toe beef met elkaar en dat was gewoon like haha drama grappig, maar dat was ook weer snel opgelost. Dan verwacht ik ook een beetje van zo'n situatie.

Interviewer: Oké, en ook weer over de cast, kan je iets meer vertellen over wat je vindt van de diversiteit van de cast?

Participant 4: Slecht, ontzettend slecht, er waren 3 mannen en ze leken allemaal op elkaar. De casting was like blond, blank, twee mensen met een huidstint, drie sorry, en dan voor de rest allemaal blank, blond, brunet, homo's met een goede lichaam. Two guys had tattoos en that was it. Dat was gewoon, sorry, fucking slecht. Kijk ik begrijp ook gewoon een voorkeur hebben, en misschien had Marvin ook een voorkeur voor blanke dudes. Maar een voorkeur betekent niet dat jij iedereen uitsluit, als je iemand uitsluit, dat is automatisch soort van beetje racistisch. Dus ik verwachtte ook niet dat alle mensen met een kleur in de finale zouden komen. Dat wist ik ook al van tevoren. Maar ik was echt van like je had twee guys achterelkaar binnenkomen, één met een bril en één zonder bril, en i was like het is gewoon dezelfde dude alleen nu met een bril, ze leken echt allemaal op elkaar. Het was gewoon slecht. De casting moest echt, could've been way better.

Interviewer: Oké.

Participant 4: Jezus.

Interviewer: Oké dus eigenlijk op bijna elk gebied vond je dat de diversiteit beter kon?

Participant 4: Ja, maar echt. Hoi, we zijn allemaal blank, we gaan allemaal naar de sportschool, paar van ons hebben paarden, een paar niet en that's about it. Like really bad.

Interviewer: Oké we gaan richting de laatste vraag. Als je bijvoorbeeld vergelijkt hoe homoseksuelen in dit programma worden neergezet, met andere televisieprogramma's, films, social media, alles wat jij een beetje binnenkrijgt in de media, zie je dan veel verschillen of overeenkomsten?

Participant 4: Allebei een beetje, de nadruk was wel gelegd op de stereotypen, ze kwamen wel in het algemeen meer stereotypisch over dan in andere kanalen. Maar tegelijkertijd heb je ook media die homo's echt als de beste vriend framen, dus in die zin is het een beetje 50/50. Je hebt echt wel momenten gehad van, na Mitchell bijvoorbeeld dacht ik echt van jezus, als ik hetero was zou ik echt zwaar homofobisch zijn, echt puur door deze serie. Kijk ik ben een super tolerant persoon maar na dat optreden dacht ik echt, i get it. Dit is waarom hetero mensen ons haten, ik begrijp het nu, like dit kan je niet maken. Dus in die zin is het wel vergelijkbaar met de stereotypen in de media in het algemeen, maar je had ook wel heartwarming momenten. Dan waren ze ook gewoon mensen, en die menselijke momenten, die waren wel echt mooi. Die waren er wel gewoon, als zij gewoon even eerlijk gingen zijn over childhood of wat dan ook, dan was het wel goed, maar ja. Het blijft wel iets wat je heel makkelijk kan stereotyperen, dus het is heel moeilijk om het af en toe authentiek over te brengen. Vooral met deze cast van hoi we zijn allemaal knappe mannen, we gaan naar de sportschool, wij drinken wijn en dat is het.

Interviewer: Oké, en je had het over een aantal momenten die wel authentieker waren, iets hartverwarmender, weet je nog een specifiek moment?

Participant 4: Er was wel eentje met Rick, Rick was heel echt en authentiek. Dat waardeerde ik wel, want hij had duidelijk issues met zijn ouders, maar hij was van ik had die issues, ik ben nu beter, dat is afgesloten en nu is het gewoon goed. Dat vond ik wel gewoon echt nice. Want je had ook iemand anders in dit seizoen, die had ook issues met zijn ouders, en die was van ja we praten gewoon niet meer en nu is het klaar, en dat was nep vond ik. Maar Rick leek ook meer authentiek dan de rest, dat waardeerde ik ook wel.

Interviewer: Dus misschien als er meer mensen zo authentiek waren als Rick, had je het meer gewaardeerd het programma?

Participant 4: Ja, for sure. Want kijk het blijft een serie maar we zijn ook mensen. En zodra je soort van nep blijkt en niet menselijk, dan verlies ik interesse. Het fijne aan mensen is, is dat wij echt

emotionele mensen zijn, en als jij gewoon al die dingen weggooit voor drama, dan vind ik het gewoon niet boeiend.

Interviewer: Oké, nou dat waren denk ik mijn vragen, is er nog iets wat je zelf wilt toevoegen? Iets wat je kwijt zou willen?

Participant 4: Nou ja, aan het einde, ik vind dat deze programma's toch wel goed zijn, want dan krijgen meer mensen te maken met LHBTI-mensen, maar in deze specifieke situatie was het niet goed aangepakt, waardoor het gewoon heel slecht overkwam. Ik denk dat als in de toekomst series gewoon echt goed gedaan willen worden, dan moet er gewoon beter gedacht worden aan hoe gaan we dit presenteren en hoe gaat dit opgevat worden door mensen? Want ik kan echt heel goed begrijpen dat dit soort programma's de stereotypen in de samenleving heel erg versterkt en verder verspreid. Dus dat een beetje, ik hoop dat deze dingen in de toekomst gewoon beter aangepakt worden.

Interviewer: Oké, dank je wel!

Participant 5

Interviewer: Nou, alles is goed, dus we kunnen beginnen. Eerst nog even ter bevestiging wat jouw leeftijd is?

Participant 5: Nu 26.

Interviewer: En dan over het programma prince charming, hoe ben jij in aanraking gekomen met het programma?

Participant 5: Ik denk dat ik het het eerst op Instagram voorbij zag komen of Facebook, of in ieder geval een vooraankondiging daarop.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Ik denk dat ik het daar voor het eerst zag en nou ja, toen inderdaad zag ik dat het kwam en rondgestuurd en toen zag ik dat het op videoland kwam en toen heb ik daar ongetwijfeld ook nog wel eens een keer een promo voorbij zien komen, maar ik denk social media is, denk ik, waar ik het voor het eerst zag.

Interviewer: Oké, en toen je het daar voor het eerst zag, had je toen bepaalde verwachtingen van het programma?

Participant 5: Ik was in eerste instantie sowieso enthousiast dat het programma kwam, dat leek me gewoon heel leuk, omdat natuurlijk- je hebt natuurlijk ex on the beach en temptation island en ik schaar dit programma wel een beetje in diezelfde hoek. Ik moet zeggen dat vind ik gewoon hele leuke programma's om te kijken. Dus ik was hier ook wel enthousiast over ja, had ik verwachtingen voor af? Ja ik had wel verwachtingen, want ik had de verwachting die ik had, dus ik dacht nou, er gaan tien homomannen natuurlijk bij elkaar gezet worden. Dat wordt één groot seks festijn, die dates gaan het onderling met elkaar doen en die gaan zich helemaal niet focussen op de Bachelor. Zeg maar dat was een beetje mijn verwachting vooraf, dat ik heel erg dacht van ja, dat wordt natuurlijk inderdaad, iedereen gaat- daar gaat onderling van alles gebeuren, omdat dat ja in een homogroep natuurlijk wel kan, waar normaalgesproken met een hetero groep niet gebeurt, omdat je daarvoor natuurlijk Gaby Blaaser had met dat programma, nou ja, daar was dat natuurlijk helemaal niet aan de orde.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Komt dit programma erna, dus de verwachting zat er meer in dat ik dacht van o jeetje hier kan wel echt enorm veel juice uitkomen, omdat die mannen onderling gewoon van alles doen.

Interviewer: Ik typ ondertussen even mee, hoor.

Participant 5: Ja, doe zeker.

Interviewer: En zijn tijdens het kijken of achteraf jouw verwachtingen uitgekomen of was het juist heel anders?

Participant 5: Eigenlijk niet dus inderdaad, want nou ja, goed, je zal het ongetwijfeld zelf ook hebben gezien. Maar dat gebeurde dus eigenlijk helemaal niet, althans het werd niet in beeld gebracht, ik weet niet of het daadwerkelijk niet gebeurde. Dus misschien bewust of onbewust, dat weet ik niet, hebben de makers het wel zo gemaakt dat de focus lag echt op Marvin in dit geval en helemaal niet op eventuele onderlinge spanningen. Dus in die zin zijn de verwachtingen eigenlijk helemaal niet zo uitgekomen als wat ik dacht. En maar ja, is dat inderdaad of niet in beeld gebracht? Of was het er überhaupt niet? Maar ik kreeg de indruk dat er ook niet per se heel veel was, al zijn er achteraf wel dingen zijn die we niet zagen. Maar nee, dat is eigenlijk niet zo uitgekomen.

Interviewer: Oké, en zie je dat juist als iets positiefs of als iets negatiefs dat ze niet zijn uitgekomen? Had je iets liever gehad dan het andere?

Participant 5: Ik denk dat dat in die zin wel positief is, omdat natuurlijk het beeld, wat ik zelf ook in stand houdt door dit, door deze verwachting die natuurlijk heerst over homo's is dat het inderdaad altijd, weet je vrije, losse contacten en dat maakt allemaal niet uit en dat was ook mijn eerste ingeving toen ik dacht: tien mannen bij elkaar in zo'n resort, maar blijkt dus dat het uiteindelijk toch minder is of niet zo is, en dat zij ook misschien wel oprechter op zoek waren naar liefde dan dat ik in eerste instantie zou denken, dus ik denk dat dat juist iets positiefs is, waarbij ik denk dat ze, nou ja eigenlijk een beetje te sletterig zouden zijn en dat in de praktijk helemaal niet waar blijkt te zijn. Ik denk dat dat positief is, dat die verwachting niet is uitgekomen zeker, ja.

Interviewer: Oké, en hoe- als je terugdenkt aan het programma, was jouw algemene ervaring: vond je het leuk om te kijken? Had je misschien kritiek op dingen?

Participant 5: Nee, ik vond het leuk om te kijken, wat ik al zeg ik vind sowieso dat genre programma's leuk, dus dat maakt het wel makkelijk. Maar ik vond het zeker leuk om te kijken. Kritiek die ik had op het programma, zat er vooral in, denk ik, waar je wel merkt dat er niet zo heel veel budget was voor

het programma en er was geen presentator. Iedereen is volgens mij maar één keer op date geweest in dat hele programma, weet je op basis van één date moest hij dan constant keuzes maken.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Dus sommige dates, hoorde ik achteraf, heb je dan ook weer niet gezien. Weet je wat, het zag er allemaal af en toe soms een beetje amateuristisch uit, dat je dacht geen presentator, hij moet dat allemaal zelf doen. Inderdaad dates die er maar weinig zijn, terwijl als je bijvoorbeeld vergelijkt, het is natuurlijk, je maakt heel makkelijk de vergelijking met dat programma, van die Gaby Blaaser, waar je Rick Brandsteder als presentator had en nou ja, daar, daar werden allerlei dates en dan weer een hotelletje daar en dan werd er weer overnacht in één of andere lodge midden in de jungle, terwijl hier werd er één of ander terrasje afgehuurd op een klif en daar werd gegeten. En weet je, daar moeten ze het dan mee doen. Dus in die zin, je merkt wel dat ik dacht van oké, volgens mij is er wel veel minder budget en dat maakt het wel, dat maakt alles eromheen gewoon dat je op een gegeven moment denk ik van ja, weet je weer een date en dat was weer een beetje hetzelfde. En dat maakt het wel jammer. Goed, in de kern blijft het programma natuurlijk hetzelfde, maar de kritiek is meer dat ik dacht: ja, ze maken het er af en toe wel heel makkelijk vanaf.

Interviewer: Oké, en hoe kijk je nu achteraf terug op het programma? Zou je met de kennis van nu weer kijken of een nieuw seizoen kijken, of juist niet misschien?

Participant 5: Nee, nog steeds eigenlijk, ik zou nog steeds wel een nieuwe, een nieuw seizoen kijken. Ja, ik moet zeggen, ik heb wat dat betreft zeg maar niet per se- Ik weet dat er wat kritiek op mn, goed, dat komt misschien nog later ter sprake. Ik weet dat de kritiek inderdaad op het programma zelf is, om diverse redenen. Ik deel die kritiek niet per se, dus ik heb zoiets van nee, ik, ik ga het programma net zo goed weer willen kijken, ook als het in dezelfde vorm is, dan heb ik daar eigenlijk weinig bezwaar tegen. Nee, zeker, zet het op videoland en ik ben fan.

Interviewer: Oké, ehm en dan misschien iets specifieker over het programma, waren er momenten die jij in het bijzonder leuk of grappig of entertainend vond, die voor jou opvielen?

Participant 5: Moet ik weer goed nadenken, want het is natuurlijk weer een tijdje geleden dat ik het heb gekeken, ehm... Nou, het eerste moment wat in me opspringt is die avond dat Mitchell natuurlijk allerlei ninja turtles dansjes gaat doen en dat die groep daar natuurlijk best wel fel op reageert ja, goed, ik zal misschien niet de eerste zijn die het zegt, ja toch wel een hilarisch moment. Het is ergens hilarisch, natuurlijk, maar het is ook wel weer heel sneu voor hem, omdat je ook je denkt van: ja, het is ook wel echt een beetje het lulletje van de groep en het is ook wel weer erg om ergens te zien van hé, je bent vaak natuurlijk als homo zijnde al een minderheid en dan toch wordt hij ook weer buiten de groep geplaatst, op zo'n moment terwijl je zelf donders goed weet hoe het is om buiten een groep geplaatst worden en dat eigenlijk helemaal wil. Dus dat maakt het ook wel weer heel sneu het

moment, maar ik vond dat ook wel gewoon- Ja, het is een beetje leedvermaak natuurlijk dus dat maakt het ook wel enorm leuk. En nou ja, wat ik daarboven op nog extra leuk vond is dat je op een gegeven moment Ricky, in ieder geval die jongen die wordt dan op gegeven moment boos op hem en hij loopt dan geloof ik weg en dan schreeuwt hij nog van kom terug! Dat voelde, zo niet oprecht boos, dat zag er zo gespeeld uit dat ik dacht heh, maar volgens mij ben je helemaal niet zo boos als dat je nu voordoet maar denk je dat dat hoort nu in de rol die je moet aannemen? Ja, waardoor het wel grappig werd eigenlijk omdat ik dacht: ja, dit voelt heel nep aan, dus ja, dat is wel het eerste moment wat uiteindelijk in me te binnenschiet.

Interviewer: Oké, en had je dat gevoel vaker, dat er misschien meer gespeeld werd dan dat het echt was?

Participant 5: Ja, toch wel, ik weet dat je op gegeven moment in dat programma, volgens mij zegt Mitchell dat zelf ook, over die Dignum, dat ie ook inderdaad zegt van joh, jij zit er alleen maar om gewoon een beetje bekendheid te krijgen en verder niks.

Interviewer: Ja.

Participant 5: En ik denk wel dat daar ook wel, dat is een beetje ook wat ik daar straks ook zei van zijn ze allemaal wel op zoek naar echte liefde en ze doen het in het programma wel een beetje voor doen alsof dat ook echt is. Maar ik denk inderdaad, als je alles zou zien en niet alleen wat opgenomen is, dat je dan ook wel merkt dat ik denk dat daar genoeg jongens zitten die inderdaad echt daar alleen maar zitten om ook gewoon bekend te worden en bekendheid te krijgen en te zorgen dat ze volgers hebben op Instagram zodat ze hun personal training, klasje of weet ik veel een product wat ze hebben, weer aan kunnen prijzen. In dat opzicht denk ik wel- maar goed dat is natuurlijk alles aan tv, dus dat is niet per se, denk ik dit programma eigen. Maar ja, daar worden natuurlijk echt wel dingen handig in scène gezet. Of even gezegd: van: hé, moet jij niet met die even praten, of hé, die zei dit en wat vind jij daar eigenlijk van? Ja, dat is een beetje tv. Ik vond dat zelf niet per se storend maar meer ook met de gedachte aan het kijken, niet naar dat programma, met met de gedachte van oeh- Ik denk dat het allemaal echt- weet je, het is vermaak, het is uiteindelijk ook niet- ik ben geen reality-tv aan het kijken en dus wat dat betreft vind ik het ook prima.

Interviewer: Oké, en zaten er ook nog misschien specifiekere momenten in het programma waar je negatiever naar keek, die je misschien niet leuk vond om te zien?

Participant 5: Ja, het was dus dat momentje van die mitchell dus eigenlijk weer dat hij dan buiten de groep wordt geplaatst, dat vind ik dan wel een heel, ook wel weer heel negatief moment in de serie, even denken... Nee, volgens mij heb ik ja, kijk wat je kan, natuurlijk, die ruzies die zij onderling hebben, ja, dat kun je wel als iets negatiefs zien. Ja, ik vind dat dan weer een beetje vermaak en dat

is misschien ook weer niet helemaal goed, dat ik dat gewoon vermaak vind. Dat kun je natuurlijk ook weer als iets heel negatiefs zeggen, dat je daar denkt, joh, wat een rotzooi op tv en moet dat nou?

Interviewer: Ja.

Participant 5: Ja, nee, ik ervaar dat niet als negatief, dat ik denk van joh, daar hou ik een zure bijsmaak nee, dus ik persoonlijk ervaar dat niet. Nee, ik heb daar geen negatieve- eigenlijk weinig.

Interviewer: Nee, want dat is ook precies wat ik bedoel inderdaad, als jij er naar kijkt, met wat voor gevoel je dan zat te kijken, dus als jij dat niet als negatief ervaart, dan is dat...

Participant 5: Ja.

Interviewer: Eigenlijk alleen maar prima, natuurlijk, oké, en dan iets specifieker over de deelnemers. Alle mannen die daar zaten, ehm had je misschien bepaalde voorkeur voor een deelnemer, iemand die je leuker vond dan de rest, of misschien een aantal?

Participant 5: Ik heb dit natuurlijk uitvoerig besproken met vrienden. Ik vond, zeg maar, in de eerste aflevering ze je ook iedereen alleen nog maar gewoon puur op uiterlijk en nog niet- je weet nog helemaal niet wie wie is en hoe ze zijn. Maar de eerste indruk- ik vond Joep daar had ik goede vibes bij, ik had Ferdi vond ik leuk en daar moet ik even goed- ik denk Ricky, die drie waren dat volgens mij, maar gewoon puur inderdaad, eerste aflevering op uiterlijk zien. Gaat het alleen maar om de eerste indruk of ook hoe dat gedurende de serie een beetje?

Interviewer: Ja, ja, ook op basis van gedrag, of inderdaad, gedurende de serie hoe je ze vond.

Participant 5: Want gedurende de serie kreeg je bij Dignum vond ik, werd bij mij veel positiever zeg maar omdat je heel erg merkte dat hij nou ja, goed de groep bij elkaar probeerde te houden en ik had het gevoel dat hij met iedereen wel een praatje probeerde te krijgen, op een gegeven moment ook wel ruzie. Maar ik vond dat hij dat af en toe op een goede manier deed en ik vond Ferdi daar ook heel positief in, omdat die ook wel, ik dacht van oh, ja, dat voelde ook al heel volwassen hoe hij soms op moeilijk situaties reageerde. Dus die zijn gedurende de serie denk nog wel positiever opgevallen... Even alle deelnemers, had ik bij die Tommy ook, want Tommy is natuurlijk ook op het eerste gezicht: als je Tommy ziet, zie je natuurlijk zo'n gebleekte mond en weet je allemaal in de make up en een popje dat je denkt, wat is dit nou voor stereotiep.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Maar toen je hem in de serie ook veel beter leert kennen, of dat ook overdreven, maar in ieder geval wel meer van hem zag, vond ik dat positief, ook heel volwassen. Hij was ook wat ouder, maar ook wat Ferdi had, dat hij gewoon heel volwassen met situaties omging en echt wel heel empathisch was richting andere kandidaten dus die ja, dat was me ook zeker positief opgevallen.

Interviewer: Oké, en dan natuurlijk andersom: zaten er ook types bij die je misschien niet zo leuk vond? Ja, een negatievere mening over had?

Participant 5: Mitchel dan natuurlijk omdat je toch een beetje dacht van ja, het is toch een beetje het sukkeltje en hij had toch niet altijd helemaal door volgens mij dat het niet altijd om draaide. Maar ook die Alastair, dat was natuurlijk ook echt een eigenaardig ventje en wat hem ook wel heel interessant maakte, omdat die gewoon een hele rare mening af en toe had, maar ik, ik merk dat dat bij mij wel heel veel weerstand opriep.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Ik vond hem geen prettig, ik vond hem geen prettig persoon, zeg maar, als ik met hem aan een tafel zou zitten of op een feestje zou staan en ik zou met hem kletsen, dan zou ik niet denken van joh, kom jou graag nog een keer tegen of ik wil... Dus die Alastair en Mitchel denk ik wel, ik zit even te denken, wie er dan nog meer, ja, negatief, ja, ik vond die Tim die kwam gewoon een beetje dommig over, dat ja, als in ja of dat nou per se echt negatief is, ja, maar dat is misschien ook een beetje hoe die in beeld werd gebracht.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Dat was geen helder licht als je hem hoorde praten, dat ik dacht: ja, nou, heel ja, ik vind het niet iets positief, laat ik het zo zeggen.

Interviewer: Oké, en dan nog even voor de zekerheid had je het hele seizoen gezien, of een aantal afleveringen?

Participant 5: Nee, ik heb helemaal van voor tot achter, inclusief alles wat daarna op Instagram online kwam, en YouTube.

Interviewer: En je zei het net eigenlijk ook al dat je wel met vrienden erover had gehad over het programma. Wat voor gesprekken hadden jullie dan een beetje over het programma?

Participant 5: In het begin was natuurlijk, ik weet nog wel dat het toen inderdaad op social media online kwam, ik meen dat RTL boulevard dat was of zo die postte op een gegeven moment zo'n post van alle mannen werden voorgesteld, met foto natuurlijk en dan de beste foto uitgekozen. En dat was natuurlijk het eerste wat daarmee gebeurde is natuurlijk meteen dat dat in een groepsapp werd gegooid met hé, dit zijn ze, vertel, wat vinden we ervan en wie vindt je knap en niet knap, kennen we iemand? Dat soort gesprekken dus vooral ook een beetje inderdaad rondvragen van binnen de gemeenschap. Dat is natuurlijk het voordeel een beetje aan de homogemeenschap dat die niet al te groot is. Dus dat je al vrij snel de kans hebt dat je zegt hé, daar heb ik ooit eens mee gedate of weet ik veel mijn huisgenoot of dat was volgens mij uiteindelijk ook bij iemand dat die inderdaad via via een connectie had. Dus dus dat in eerste instantie. En ja, vervolgens werd vooral ook gewoon de afleveringen bespreken, maar niet per se op een andere manier dan hoe ik temptation island of ex on the beach zou bespreken met vrienden. Dus denk niet dat in dat opzicht het programma- dat ik het programma anders besprak dan inderdaad gewoon van joh wat er nu gebeurde, of hey nou dat was echt een rare actie of nee, ik denk inderdaad dat die het wel echt gaat worden. Of dat natuurlijk ook vooral de hele tijd. Ja, wie denk je dat het gaat worden, wie denk je dat die gaat kiezen. Omdat je natuurlijk wel elke keer het keuzemoment had, maar ja, vooral wat dat betreft vooral een beetje gewoon standaard, standaard gesprek over hoe het programma was. Inderdaad, wat vond je ervan? Ja, als er dan weer een ruzie was, inderdaad van goh wat vond je van die ruzie, aan welke kant stond je, wie vond je er goed op reageren, een beetje uit die hoek, denk ik wel.

Interviewer: Oké, en net zei je geloof ik ook dat je de Bachelorette ook had gezien. Ik weet niet of je misschien iets zoals de Bachelor ook hebt gezien?

Participant 5: Vroeger had je dat toch? Bedoel je dat?

Interviewer: Dat was dan nou inderdaad andersom dan had je één man en een aantal vrouwen die daarvoor kwamen en eh, dan moest hij ook daar kiezen, zeg maar.

Participant 5: Volgens mij heb ik dat vroeger meen ik ook wel gekeken hoor. Volgens mij is dat echt al tig jaar geleden, misschien in engeland of in Amerika wel op tv gekomen, maar zo heb ik dat vroeger ook wel, ja mijn moeder en mijn zus waren ook fan van dit soort programma's. Dus het kan best dat ik het wel gezien hebt. Maar ik moet zeggen dat ik niet- ik zou niet, de bachelor niet herkennen. Ik weet dat er nu wel weer een nieuwe variant aan komt met die Tony junior. Ik durf als je me liet zien wie het was, zou ik niet zeggen, dat is hem.

Interviewer: Dus dan meer iets frisser in je geheugen ligt denk ik de Bachelorette. Heb je nu misschien bepaalde voorkeur voor het één of ander, de Bachelorette of prince charming?

Participant 5: Een goeie vraag, weet ik even niet zo snel. De eerste neiging is om te zeggen: prince

charming, omdat je toch meer kan relateren aan mannen zeg maar, dat het voor jezelf wat interessanter is om te kijken. Maar wat ik al zei, ik vond de Bachelorette qua programma wel gewoon iets leuker opgezet, omdat er gewoon wat meer budget tegenaan werd gegooid.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Maar ik denk wel dat ik eerder prince charming nog een keer zou kijken, zeg, maar als het tegelijkertijd op tv zou komen, zou ik denk eerder prince charming kijken dan- omdat je daar toch iets meer mee kan relateren en inderdaad denkt van nou ja, voor jezelf wel interessanter, denk ik.

Interviewer: Oké, en wat zou je van het idee vinden om zo'n soort programma ook te maken voor bijvoorbeeld lesbische deelnemers of transgenders of andere seksuele minderheden?

Participant 5: Ja, vooral doen, zeg maar. Ik denk dat voor lesbische vrouwen dit super makkelijk ook te maken is. Natuurlijk, het concept is exact hetzelfde, denk dat je bij trans personen de moeilijkheid hebt dat dat op gegeven moment zo'n kleine minderheid wordt, dat je een beetje, maar gewoon genoeg kandidaten moet vinden. Hè, dr zijn natuurlijk genoeg mensen die helemaal niet mee willen doen aan zo'n programma. Dus ik kan me voorstellen dat je daar gewoon te weinig kandidaten kunt vinden, maar als je het gevonden krijgt, ja, vooral doen natuurlijk, maakt mij niet zoveel uit. Moet er tegelijkertijd ook wel bij zeggen dat ik dan bijvoorbeeld, ja, wat ook wel weer het gekke is eigenlijk. Maar dat is ook weer mijn eerste reactie. Als ik dan denk ik een lesbische versie had, ik zou denken: ja, zou ik daar dan naar kijken terwijl ik bij de Bachelorette weer denk van nou, ja tuurlijk, daar kijk ik ook naar.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Ehm dus ik denk ook wel dat ik er naar zou kijken, maar. Toch is mijn eerste reactie dat ik denk ik ga er misschien niet naar kijken, terwijl het gekke is, omdat het concept natuurlijk exact hetzelfde is. Omdat je dan misschien toch minder zelf mee kan relateren, maar ja dat is bij de Bachelorette ook, dus dat is ook geen argument.

Interviewer: Nou, niks is fout hoor maar...

Participant 5: Ja.

Interviewer: Ja, waar jouw voorkeur net ligt?

Participant 5: Ja, nee, nee, maar je zou- wat mij betreft mag het allemaal gemaakt worden dat ik

denk dat het alleen maar goed is als het gemaakt zou worden, want ik denk ik weet niet hoeveel, hoe hetero Nederland dit programma heeft gekeken, maar ik denk dat een programma over gays of welke welke minderheid dan ook goed is om dat bij het grote publiek onder de aandacht te brengen.

Interviewer: En waar denk je dat het vooral goed voor is als veel mensen daar naar zouden kijken?

Participant 5: Nou, meer, dat ik het zeg denk ik ook weer. Ik denk dat het goed is omdat mensen dan zien dat er meer homo's zijn dan maar de gay pride homo's zeg maar met een leren pakkie aan en zo, en dan zit je met lesbische vrouwen, dat je dat ook zal hebben, dat natuurlijk al heel snel ontstaat het beeld dat lesbische vrouwen allemaal dikke potten met kort haar zijn, wat natuurlijk helemaal niet is. Maar goed, dat stereotiep is er nou eenmaal en je ziet dat ook met die met die serie, Anne plus die nu op tv bezig is geweest volgens mij, dat ook lesbische vrouwen hele normale mensen kunnen zijn en dat geldt voor homo's ook en dat geldt voor trans mensen ook. Dus ik denk dat zo'n programma wel goed in elkaar kan steken door ook te laten zien van: joh, het zijn ook maar gewoon mensen.

Interviewer: Ja.

Participant 5: En zo heel gek wat ik al zei, zo'n programma als prince charming bespreek ik ook hetzelfde als een een ex on the beach van of de Bachelorette wat op hetero's gericht is. Dus in essentie is zo'n programma helemaal niet anders, ook al spelen dr homo's of lesbies mee in plaats van- Dus ik denk dat dat wel een goede constatering kan zijn voor mensen. Maar tegelijkertijd denk ik ook dat heel veel mensen, en dat heb ik ook mijn eigen omgeving hoort van vrienden, dat ik zeg oh kijk je prince charming? Dat ze zeggen oh nee das met homo's, daar heb ik niks aan. Maar ja eigenlijk hetzelfde als wat ik nu zeg van hé lesbische vrouwen, ik weet niet of ik dat zou kijken. Dat hoor ik dan weer in mijn eigen vriendenkring dat ze zeggen: dat heb ik met prince charming, dus ik denk dat dat ook wel heel diep geworteld zit, zo'n eerste reflex bij mensen. Maar het kan dus wel goed als het toch komt dat mensen die toch kijken en denken: hé dat vind ik eigenlijk leuker dan ik dacht.

Interviewer: Oké, en dan over hoe homoseksualiteit in het programma naar voren komt. Hoe vond jij zelf dat het weergegeven of besproken werd in de afleveringen?

Participant 5: Nou, wat ik goed vond is dat je op een gegeven moment zie je een fragment en dan zitten zij op dat balkon of althans die balustrade daarbuiten en ik meen dat zij het dan een beetje hebben. Volgens mij gaat één iemand begint dan ook een beetje te te tranen ofzo en dan gaat het geloof ik over ja over coming out? Of gewoon een beetje de thuissituatie of in ieder geval wordt het een soort emotioneel moment waarin zij vrij open zijn over toch wel hele persoonlijke verhalen die ze hebben gehad in combinatie met hun homoseksualiteit, volgens mij gaat het over coming out. Maar ik vond dat wel een heel goed moment dat ze dat ook in die serie lieten zien, dat ze daar ook echt laten zien van ja, weet je dat homo's maken allemaal op een manier zo'n proces door en voor de één is dat moeilijker dan voor de ander. Maar het proces maken ze allemaal door en dat dat ook wel

even heel goed liet zien dat dat echt wel een dingetje is waar alle homo's mee zitten, nog steeds, maar dat dat goed is, dat dat ook echt wel in beeld werd gebracht en dat het dus niet alleen maar het mooie, knappe, lichamen en kijk ons allemaal gespierd en mooi zijn, maar dat er ook wel een hele kwetsbare kant werd getoond. Ik denk dat dat heel heel goed was van het programma dat ze dat ze dat deden, ehm, ja, dus wat dat betreft homoseksualiteit al wel goed in voor kwam. Daar staat tegenover dat er natuurlijk gezegd werd van: ja, ja, homoseksualiteit, er is daar nu alleen maar, zeg maar ook toch wel weer een beetje standaard homo's als in knappe mannen met gespierde lichamen en een gebruinde huid, wat natuurlijk ook weer niet de gemiddelde homo is of althans niet alle homo's zijn, dus in die zin werd er ook wel weer een stereotiep neergezet. Ik vond dat zelf- Ik heb daar zelf wel veel minder moeite mee, omdat ik dacht dat dit programma is er ook niet voor gemaakt om diversiteit neer te zetten, als in het is uiteindelijk een datingprogramma, niet een documentaire die iets uit elkaar kan stellen.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Dus ja, ik snap die kritiek wel, ik ben het er alleen niet mee eens, maar ik vond op zich dat homoseksualiteit er goed in werd neergezet. Ik had niet het gevoel van: nou kan me hier totaal niet aan relateren dus nee, vond dat niet zoveel.

Interviewer: Oké, en vond je ook dat hoe er over gepraat werd, dat dat een beetje overeenkwam met hoe jij het zelf ervaart of hoe misschien mensen in jouw omgeving waar je mee spreekt, hoe die het ervaren?

Participant 5: Bedoel je dan de kritiek die op het programma komt, of?

Interviewer: Nee, sorry hoe homoseksualiteit in het programma werd gepresenteerd, zeg maar.

Participant 5: Ja.

Interviewer: Dus of dat een beetje overeenkomt met hoe jij het zelf uit of hoe mensen in jouw omgeving het uiten.

Participant 5: Oh, zo ja, ik denk dat dat inderdaad een goed punt is waarom ik er wat minder moeite mee heb, omdat ik inderdaad zelf ook wel een beetje- zeg maar van de mensen die daar rondliepen, daar denk ik van, nou ja, een aantal van die mensen zouden best mijn vrienden kunnen zijn, zeg maar. In die zin zit ik ook wel een beetje in diezelfde bubbel, waardoor het voor mij inderdaad heel relateerbaar is, omdat ik inderdaad denk ik van nou, voor mij wordt homoseksualiteit daar prima neergezet, omdat ik daar denk ik een beetje dezelfde opvattingen over heb als de mensen daar.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Dus nee, ja, nee, ik denk dat dat niet heel erg afwijkt van elkaar.

Interviewer: Ja, en nou, eigenlijk klink je best wel positief als ik je zo hoor over hoe homoseksualiteit naar voren kwam, weet je misschien toch ook momenten waarop het volgens jou beter kon, dat ze het beter hadden kunnen aanpakken?

Participant 5: Ja, ja, wat ik misschien nu een beetje het gevoel in het programma is dat bijvoorbeeld ik had dat bij Dignum misschien nog wat minder, maar bij Sezer heel erg, dat Sezer daar een beetje wordt neergezet als een soort ja, als een soort excuus Turk, ik weet niet of ie Turks is, maar ik gebruik het woord maar even zo, maar zo van nou ja, we hebben toch een beetje diversiteit nodig. En ja, kijk op voorhand, ze hebben natuurlijk ook gesprekken gehad met die Marvin over van wat is een beetje je type, waar val je gewoon een beetje op qua uiterlijke kenmerken? Ik kan me niet voorstellen dat Sezer in dat straatje paste, ook als je ziet hoe de andere mannen eruit zagen. Dus ik vond in die zin misschien zelfs, want dan gaat misschien een beetje tegen de stroom in zelfs, ook wel dat ik dacht van ja, had Sezer er eigenlijk een beetje uit gehaald, omdat ik dacht: ik had het gevoel dat hij nu heel erg erin zat van nou ja, kijk ons ook lekker divers zijn, we zetten ook zo'n jongen neer, terwijl eigenlijk op voorhand al wel duidelijk was van ja, deze jongen die gaat de eindstreep niet halen.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Wat misschien ergens ook wel weer, dus alweer een vooroordeel van mij is, maar dat ik ook wel denk van ja die Marvin heeft gewoon zijn voorkeuren waarschijnlijk doorgegeven en dat zal waarschijnlijk toch gespierd Hollands uiterlijk zijn geweest. Ja, en dan kun je daar allerlei exotische types neer gaan zetten maar ja, dan weet je toch al wel, gaat hem niet worden.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Ik vond het in dat opzicht, misschien voor mezelf minder sterk omdat ik dacht: ja, het ligt er voor mij zo dik bovenop dat hij echt wel gecast is om dat op te krikken in plaats van dat het waarschijnlijk echt gebaseerd is op: wij denken dat dat een match kan zijn met hem. Ik had dat bij Dignum iets minder, maar ook wel een beetje, maar misschien meer dat Dignum gewoon zichzelf wat meer wilde promoten door mee te doen met het programma, maar ik heb niet het idee dat Sezer zichzelf per se heel erg wilde promoten, maar dat daar meer het initiatief bij de makers lag, die hem misschien wel hebben benaderd van hé, heb jij geen interesse om hierin mee te doen?

Interviewer: Ja.

Participant 5: In plaats van andersom dus nou ja, ik vond dat misschien negatief aan het programma.

Interviewer: Oké, dan eventjes een ander soort vraag, hoor. Ik weet niet of je misschien wel vaker programma's hebt gezien waarin homoseksuele relaties zo centraal staan?

Participant 5: Mmm ik zit even te denken, ongetwijfeld, maar echt tvprogramma dus geen films en series, maar echt?

Interviewer: Ja, nou mag je ook benoemen.

Participant 5: Ja, series en films genoeg eigenlijk wel. Je hebt Looking als serie. Die heb ik wel, dat gaat over een groep homoseksuele mannen in San Francisco, dat vond ik een hele leuke serie en je hebt natuurlijk, je hebt effe kijken genoeg films. Maar ik zit even tv programma's te denken...

Interviewer: Ja.

Participant 5: Ik heb niet het idee dat er heel veel gay tv is, althans ik heb niet het idee dat er heel veel tv programma's zijn waar homoseksualiteit het centrale thema is. Nou dat je dat zo zegt eigenlijk.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Misschien dat ik nu allerlei programma's vergeet, maar ik denk dat dat misschien wel de conclusie is van het antwoord dat ik nou ja, dat het althans geen memorabele programma's. Ik denk dat dat- ja goed wat ik al zeg, films en series genoeg, maar echt tv- kijk je ziet natuurlijk wel eens bij First Dates komt weleens gewoon hè ook een homo koppel voorbij of wat. Maar goed, dat programma hoeft ook niet helemaal over homo's te gaan, want dat is ook niet representatief en dat is natuurlijk wel vaker bij dat soort trouw en liefdesprogramma's dat dat wel- Voor mij hoeft dat dan wat dat betreft ook niet, weet je, ik hoef niet programma's die volledig alleen maar op homo's gefocust zijn, ik vind het prima als dat gewoon af en toe, juist af en toe maar gewoon voorbijkomt fietsen in een programma. Ik denk dat dat ook juist de bedoeling is waar we uiteindelijk heen willen.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Dat dat juist gewoon geïntegreerd wordt in elkaar.

Interviewer: En hoe vind je dat dan in dit soort datingprogramma nu dan wel zo sterk daarop gefocust is?

Participant 5: Nou ik vind dat zelf dus wel leuk dat het die focus krijgt. Ja, ik denk, als je dat voor meer programma's doet, dat dat ook weer heel veel weerstand bij mensen kan oproepen of zo. Omdat ik dat toch al in mn eigen omgeving ook wel hoor, nou ja dat is ook wel weer overdreven, maar dat er toch mensen waren die terughoudend waren, omdat het volledig op homo's gefocust was, terwijl als je het dus met First dates vergelijkt als daar dan een keer een homokoppel voorbij komt je dan hoor je niemand die zegt: nou, er waren wel allemaal homo's bij First Dates, wat stom. Dus ik denk dat het misschien beter is als het niet de volledige focus krijgt, maar goed in een programma als dit is natuurlijk moeilijk om het half half te doen. Ja dan krijg je een biseksuele bachelor of bachelorette natuurlijk en- dat zou natuurlijk al een optie zijn, dat je dan zegt we pakken biseksuelen en je zet daar mannen en vrouwen neer. Dat zou misschien nog wel interessant concept zijn trouwens.

Interviewer: Ineens een ideetje!

Participant 5: Haha ja ik doe verder helemaal niks met tv, maar dat zou misschien een hele interessante mengvorm zijn, die ook wel kijkers kan trekken, waardoor ze nou ja van beide kanten wat te zien krijgen. Want ik denk wel dat zo'n programma wat volledig op mannen gefocust is inderdaad, dat de doelgroep gewoon veel kleiner wordt.

Interviewer: En ja, zie je dat misschien als jammer dat de doelgroep kleiner wordt zodra het alleen om homoseksuelen gaat?

Participant 5: Het maakt mij an sich niet zo heel veel uit, want ja, kijk, ik kijk het programma toch wel of er nu 1000 mensen kijken of dat 100 mensen kijken, maakt niet heel veel uit ehm, omdat ik het dan echt kijken voor vermaak inderdaad. Kijk het is natuurlijk jammer als er weinig mensen kijken want dan komt er geen vervolg, natuurlijk gewoon beetje zonde. Ehm maar voor mezelf maakt dat eigenlijk niet zo heel veel uit of er nou veel of weinig mensen kijken. Kijk, het is natuurlijk als je het plaatst in breder perspectief, is dat jammer als er weinig mensen kijken, omdat je een heel programma natuurlijk ook al ergens een beetje met het doel maakt om- ja vraag ik me trouwens ook wel weer af, ik denk dat je het programma ook niet per se met het doel maakt om... Het slaat een beetje terug op wat ik zei op die kritiek, dat ik de kritiek onterecht vindt, dat er geen diversiteit in zit, dat dit programma niet gemaakt wordt met het idee: wij willen homoseksualiteit op een zo divers mogelijk, brede en mooie manier neerzetten. Nee, het gaat er gewoon om dat die Marvin een vent vindt en daar zijn gewoon tien mannen voor en dat is gewoon leuk om te kijken als vermaak.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Dus nee, ik vind het op zich niet erg dat die doelgroep daardoor wordt verkleind.

Interviewer: Oké, oké, en hoe vind je het over het algemeen? Misschien dat seksuele minderheden vaak minder voorkomen in televisieprogramma's dan bijvoorbeeld hetero's?

Participant 5: Ja, dat vind ik dus inderdaad natuurlijk niet goed. Kijk in een tv format waarin dat kan, zoals een First Dates of ja, dat ze oude liefdes op gaan zoeken. En weet je dat soort dingen dat zijn bij uitstek programma's waarin je prima af en toe seksuele minderheden op kan nemen, omdat dat helemaal niet aan het format voor het programma afdoet. Ik heb het idee dat homo's en lesbiësen tegenwoordig wel op zich in die programma's al wel vaker voorkomen en dat dat dat er eigenlijk al wel gewoon goed in zit. Die indruk krijg ik wel. Althans ik heb niet het gevoel dat ze ondervertegenwoordigd zijn, maar ik kan me voorstellen dat inderdaad minderheden die pas sinds kort wat meer in het nieuws komen, zoals inderdaad trans en non-binair en nou de hele de lijst aan seksuele geaardheden die je allemaal kan hebben en geslachten, dat zit er nu natuurlijk een beetje aan te komen, dat dat natuurlijk steeds gewoner wordt en dat dat ook steeds meer wordt opgenomen. Want ik denk dat dat heel goed is als dat juist gebeurt, omdat dat denk ik bij uitstek een teken is- als er juist geen aandacht of niet de bijzondere aandacht wordt geschonken dat dat juist een heel belangrijk teken is van dat het geaccepteerd of althans dat het meer geaccepteerd wordt, denk dat dat alleen maar goed is, dat er niet per se aparte programma's van worden gemaakt, maar juist ja, dat het juist opgenomen wordt in normale programma's omdat dan dus die bredere doelgroep die niet puur naar een programma voor alleen transseksuelen zou kijken, toch in aanraking komt met iemand die transseksueel is.

Interviewer: Ja, oké. Even een ander soort vraag. Net had je al een beetje, geloof ik over dat sommige deelnemers wel een soort stereotypen waren. Ehm ja, waar zag je dat soort stereotypen in? Waar lag dat dan aan?

Participant 5: Wat ze allemaal hadden was natuurlijk een gespierd lichaam en de sportschool, en dat ze elke ochtend weer aan die gewichten hingen en dat is natuurlijk wel enorm stereotyperend dat elke gay weer altijd enorm verzorgd is en altijd maar goed voor z'n lichaam zorgt. Terwijl ik heb echt wel gays in mijn groep die echt niet elke dag in de sportschool hangen, ja, dus ik denk, ik denk vooral in dat verzorgdheidselementje en goed voor jezelf zorgen, het altijd je haar helemaal goed hebben zitten en dat dat daarin wel het stereotype zat in deze groep. Ik denk, ja, vooral dat vond ik eigenlijk het meest in het oog springen waarvan ik dacht, ja, dat is natuurlijk wel heel een inkoppertje geweest. Wat je natuurlijk vaak krijgt is dat je stereotype, dat je vrouwelijke types krijgt, zeg maar de handtas mensen en zo, dat dat dan als de homo wordt gezien en dat hadden ze hier dan weer niet neergezet. Ze hadden hier al vond ik, dat ze dat stereotype dan weer een beetje lieten varen, wat ik dan ook wel weer goed vond.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Dus dat dan weer juist niet, terwijl dat ook heel makkelijk is om dat wel te doen.

Interviewer: Dus je vond dat ze meer, een soort, ja, mannelijke is misschien het verkeerde woord om te zeggen, maar dat er dus minder werd gefocust op een beetje de flamboyante types en zo.

Participant 5: Ja, ja, precies, terwijl dat zijn natuurlijk heel makkelijke mensen, omdat die natuurlijk wel leuk voor tv zijn, zeg maar van die flamboyante paradijsvogels en het is gewoon goed voor de tv. Maar ik heb het idee dat ze dat toch wel minder en dat ze dat toch iets minder- alleen nu gewoon inderdaad de hele verzorgde types die allemaal heel gespierd waren, ja, doet het natuurlijk ook goed op foto's dus in die zin compenseren ze dat op een andere manier.

Interviewer: Ja, en ja, vind je daar iets van dat element er dan nog zo in zat?

Participant 5: Ja, ik vind het dus niet zo erg, omdat ik inderdaad denk van dat programma is gemaakt omdat die Marvin een man wil. Ja, kijk, als hij zegt ik hou van blanke mannen die gespierd zijn, ja, dan moet je daar ook niet een mager scharminkel neer gaan zetten, want dan weet je toch al- wat een beetje had, met waarom ze dan Sezer bijvoorbeeld neerzetten, dan denk ik: ja, daar heeft die Marvin waarschijnlijk ook niet om gevraagd. Kijk, als Marvin had gezegd van ik hou van afrikaanse mannen en ze moeten van mij allemaal kaal zijn, ja, dan had je daar tien afrikaanse mannen die kaal, dan had je die moeten neerzetten. Dus ja, ik vind, ik heb daar, ik heb daar totaal geen problemen mee dat ze wat dat betreft allemaal verzorgde mannen daar hadden neer gezet.

Interviewer: Oké, en nou dan andersom dat ze iets minder de focus op flamboyante types hebben gelegd. Vindt je dat misschien fijn of juist minder belangrijk?

Participant 5: Nou ja, ik was gewoon niet zo heel erg bezig met hoe die groep in elkaar werd gestoken. Ik had daar niet zozeer een mening over, omdat me dat gewoon niet zo heel veel uitmaakt, omdat ik dacht: het gaat niet om wat ik daarvan vindt in en en of ik dat een afspiegeling vindt, het gaat erom of die Marvin daar een droomman in vindt.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Ja, nee. Ik vond het ook niet per se goed dat ze dat dan niet deden.

Interviewer: Oké, oké, nou, en dan gaan we toch nog even naar het puntje wat je een aantal keer benoemd hebt: over de diversiteit van de cast. Ik krijg al wel een indruk, hoor, maar ik ga toch even vragen.

Participant 5: Nee tuurlijk.

Interviewer: Hoe vond je dat de diversiteit van de cast in elkaar zat en eh ja, hoe is jouw mening daarover?

Participant 5: Ja ik vond het dus ergens, dat ze dus wel toch een beetje moeite in hadden gestoken om het diverser te maken. Zat volgens mij ook een Limburgse jongen in. Dan heb je natuurlijk weer de jongen die niet uit de Randstad komt. Nou, je hebt de donkere jongen, die Tommy je die dan natuurlijk ook in een kleurtje had, Sezer, weet je, dus in die zin denk ik van nou ja, ze doen er wat moeite voor om er diversiteit in te brengen. Maar ja, ik denk inderdaad met de gedachte: we moeten divers zijn.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Leuk geprobeerd, maar voor mij had het niet gehoeven.

Interviewer: Dus misschien zelfs iets te geforceerd.

Participant 5: Ja, precies iets te geforceerd, misschien ja.

Interviewer: Oké, gaan we denk ik richting de laatste vraag. Als je nou vergelijkt met hoe homoseksuelen in dit programma weergegeven worden, in vergelijking met wat je zelf hebt gezien op social media films, televisieprogramma's, mag van alles zijn, zie je dan veel verschillen of overeenkomsten misschien daartussen?

Participant 5: Ik denk niet per se een verschil. Kijk, ja, lag natuurlijk af en toe wel de nadruk op. Had je ook van die opdrachten dat ze dan weet je een soort sexy foto moesten maken waarin iedereen dan half bloot weer op die camera staat. Ja, dan denk ik aan de andere kant, ja, dat gebeurt natuurlijk in hetero programma's ook een beetje. Dan heb je ook wel eens dat ze van foto's moeten maken en dat doen die mannen daar ook. Of ja kan me voorstellen als straks de nieuwe bachelor komt met die Tony junior, dat die vrouwen dan ook een keer een foto moeten maken waarop ze sexy kijken en weet je dat soort. Dus ja, in die zin gebeurt dat denk ik in hetero programma's ook wel. Nee, ik denk van ja, als ik het vergelijk met andere programma's- ik moet ook wel weer zeggen ik relateer me wel aan homo's maar ik ben ook weer niet zo'n opgepompte sportschool jongen zeg maar, dus in dat opzicht is het ook weer dat ik denk van ja daar relateer ik me eigenlijk helemaal niet zo heel erg aan en ja, komen bij First Dates wel weer een ander soort homo die niet dat dat opgepompte sportschool type zijn, zeg maar, dus ik weet niet of ze per se anders in beeld worden gebracht. Het is gewoon ik denk dat je dat je gewoon hier een bepaald soort groep homo's heb gezien, wat dus de sportschool type zijn en die worden gewoon in beeld gebracht, zoals ze zijn en

zoals zij het leuk vinden en omdat zij het leuk vinden om hun sportschool dingetjes te laten zien. Maar ja, ik denk, als je inderdaad een groep flamboyante homo's had neergezet, dan had je een hele andere kant van die groep homo's gezien. Ik denk niet per se dat ze op een hele andere manier zijn neergezet als dat in andere films en series zou gebeuren. Alleen dit was gewoon een bepaald type van de groep en die hebben ze denken op een voor hun prettige manier geportretteerd, maar iemand die daar veel minder mee heeft, die zet je dan ook op een andere manier voor de camera. Nee, ik denk niet dat dat heel anders is. Ik heb daar niet een heel ander beeld bij.

Interviewer: Oké, dat was denk ik de laatste vraag. Wil je nog zelf iets toevoegen, wat jou nog opviel of wat je belangrijk vindt om te vertellen?

Participant 5: Nee, ik denk dat we het meeste wel een beetje hebben besproken, wat ik er echt bijzonder aan vond.

Interviewer: Ja.

Participant 5: Wel leuk om zo over na te denken.

Interviewer: Oké, dat is goed. Dan hebben we alles denk ik gedekt. Dank je wel.

Participant 6

Interviewer: Gaan we denk beginnen. Als eerste wou ik nog even weten wat jouw leeftijd is?

Participant 6: 23.

Interviewer: 23 jaar oké, en dan gaan we door naar prince charming. Waar heb jij het voor het eerst gezien? Hoe ben jij in aanraking gekomen met het programma?

Participant 6: Social media, denk ik.

Interviewer: Oké.

Participant 6: Ja.

Interviewer: Zag je een advertentie of een...?

Participant 6: Volgens mij iets van videoland post of zo van ja, ik wist al wel langer dat het programma er aankwam hoor, want daar hadden ze dan een tijdje terug al wel over ja, een post ooit, dat er een soort- dat was toen net na de Bachelorette kwam er dat er volgend jaar zo'n versie voor homo's zou komen. Toen wist ik eigenlijk al dat het eraan kwam.

Interviewer: Ja, ik typ ondertussen even mee, hoor.

Participant 6: Ja.

Interviewer: En ehm, toen je het voor het eerst meekreeg dat het zou komen. En wat waren toen je verwachtingen van het programma?

Participant 6: Als in hoe het eruit zou zien?

Interviewer: Ja, wat verwachtte jij dat er zou gebeuren of hoe het opgezet was, of dat soort dingen?

Participant 6: Ja, nou ik had natuurlijk wat ik net al zei al de Bachelorette gezien. Dat was met Gaby Blaaser. Ik had eigenlijk gewoon dezelfde opzet verwacht, dus gewoon een vrijgezelle man, homo dan, met een aantal mannen in een huis, ook homo, en dat ze een beetje gewoon hetzelfde concept

zouden uitvoeren als ja, als bij eerdere programma's dat er steeds iemand weggestuurd wordt en uiteindelijk iemand overblijft waarmee ze dan, ja, waardoor de liefde ontstaat, zeg maar.

Interviewer: En had je nog ander soort verwachtingen bij wat in de afleveringen zou gebeuren?

Participant 6: Ja ik had dus dat andere programma ook gezien, dus ik had eigenlijk gewoon precies hetzelfde verwacht, dus gewoon dat ze inderdaad op dates gingen, dat ze soms een spelletje moesten doen, dat er dan iemand kon winnen. Dus ja, ik had eigenlijk precies hetzelfde verwacht als dat andere programma, dus wat al eerder uitgezonden was. Dus ja, dat hetzelfde concept, eigenlijk precies hetzelfde. Dus ik had eigenlijk al best wel in m'n hoofd een beeld van hoe het eruit zou komen te zien en wat ze eventueel zouden kunnen gaan doen. Dat is een beetje in ieder geval zoals dat eerdere programma dus.

Interviewer: Ja, en is het uiteindelijk ook geworden zoals je had gedacht, zijn die verwachting een beetje uitgekomen?

Participant 6: Ja, eigenlijk wel ja, ik had eigenlijk precies wel gewoon de opzet die het had, had ik verwacht. Dus gewoon een aantal, ja goed uitziende mannen in een huis, met een knappe vrijgezel en die dan, ja, het was eigenlijk wel redelijk in lijn met wat ik had verwacht. Ik weet eigenlijk niet echt, ben niet echt verrast om het zo maar te zeggen.

Interviewer: Oké, en zie je dat misschien juist als iets positiefs of als iets negatiefs dat je, dat het met je verwachtingen overeenkwam?

Participant 6: Ja, vind ik moeilijk, want ja, in die zin kun je zeggen: het is negatief, want het is niet echt verrassend. Het is voorspelbaar, het is voor de hand liggend maar aan de andere kant, dat maakt het ook wel weer makkelijk en leuk om te kijken. Dus ja, het is ook geen moeilijke tv, zeg maar, daar hoef je ook niet moeilijk over te doen, want het is gewoon een simpel format, simpele ja, het is een beetje een platte tv, om het zo maar te zeggen. Dus ja, ik denk een beetje allebei, niet positief, niet nee, ja positief, dat je gewoon weet wat je kan verwachten, dat het gewoon zo is, misschien negatief dat het weinig, weinig verrassend is. Maar ik vind het lastig om daar uiteindelijk dan echt één kant om te kiezen, ik denk een beetje van allebei.

Interviewer: Ehm en wat is een beetje jou algemene ervaring van het programma: vond je het leuk om te kijken of misschien niet? Dat kan ook.

Participant 6: Ja, ik vond het wel leuk om te kijken, want wat ik dus al zei, het is redelijk voorspelbaar en ik vond het niet altijd even interessant. Dus wat dat betreft, ja, ik vond het wel een leuk programma, jawel ja, absoluut, heb me wel vermaakt.

Interviewer: Mmm en zou je het met de kennis van nu weer kijken, of iets vergelijkbaars kijken?

Participant 6: Ja, hoor, ja, ik vind dat wel gewoon leuke tv. Simpel. Ik vind het wel leuk om eh, ja hoor. Ik zou dat wel nog een keer kijken.

Interviewer: Oké, en weet je misschien nog specifiekere momenten die voor jou- wat het voor jou grappig maakt of entertainend maakte?

Participant 6: Ongemak vind ik leuk om te zien, even kijken, wat nog meer hoor. Ja, ik vind dat gewoon wel een leuke setting dat je mensen ziet die verliefd proberen te worden, dat het dan niet niet lukt of dat het wel lukt en dat... ik vond sommige personages wel weer heel grappig die erin zaten, dus sommigen hadden een karakter waarom ik moest lachen. Dat maakt het ook wel grappig. Verder specifieke momenten... ja, ik denk, sommige mensen vond ik heel grappig en gewoon het concept vind ik wel leuk om te zien.

Interviewer: Zaten er misschien ook momenten tussen waar je negatiever over dacht dus waar je misschien een beetje kritisch naar keek of..?

Participant 6: Ja, dat is... even denken want ik had wel wat dingetjes die ik niet zo leuk of tenminste minder, dat ik dacht van stom of zo. Het was een tijdje terug natuurlijk, even denken... Ja, ik vond bijvoorbeeld soms de dates een beetje gemaakt, dat het niet echt spontaan er uitzag, zeg maar. Het is natuurlijk een super geforceerde setting en heel gestuurd programma wat dat betreft.

Interviewer: Ja.

Participant 6: En soms was dat dus een beetje dat ik dacht van nee, je had wel iets leukere dingen kunnen doen. En ja, ik vond sommige mensen ook een beetje- dat het een beetje dramatisch gemaakt werd, waarvan ik niet echt dramatische dingen zag, dat er bijvoorbeeld ruzies ontstonden of dat mensen boos op elkaar waren, dat ik dacht van, stel je niet zo aan of volgens mij is er echt niks aan de hand. En ook één persoon, ja, was, dat was volgens mij mitchell was dat. Die werd een beetje als buitenbeentje, een beetje als outsider neergezet en de hele groep keerde zich op een gegeven moment tegen hem en toen dacht ik wel van, jullie zijn toch allemaal volwassen, doe niet zo- ik vond het een beetje Mean Girls achtig worden, een beetje middelbare school. Toen dacht ik wel van, ja dat viel mij op, zeg maar, en dat er dan soms een beetje ruzie gemaakt wordt om dingen, dat ik dacht van: ja, dat is, stel je niet zo aan.

Interviewer: Ja.

Participant 6: En dat was toen bij die mitchell sowieso het geval. Dat ie soms onhandige dingen zei en dat iedereen daar dan helemaal boos om wordt, dat ik dacht van ja, hij is gewoon een beetje een sociaal onhandige jongen, maar het is voor ons geen kwaad persoon of zo die dan... Ik vond het onterecht dat ie daar zo werd afgezeken om het zo maar te zeggen.

Interviewer: Oké, en je zei eigenlijk net al dat er een aantal mensen in zaten die je wel grappig vond of die je wel leuk vond, weet je die misschien nog te benoemen?

Participant 6: Ja, hoe heette die ook alweer?

Interviewer: Of omschrijven, dan weet ik het misschien.

Participant 6: Misschien, ja, die rapper?

Interviewer: Sezer.

Participant 6: Ja, die vond ik heel grappig, omdat het gewoon een heel figuur is, zeg maar. Ik vond die ene die won uiteindelijk wel leuk.

Interviewer: Marnix geloof ik.

Participant 6: Nee, die was veel later af. Ferdi vond ik ook wel leuk. Ja, ik vond hun gewoon wel grappig. Ik vond ja, die vond ik wel leuk. Ja, ik vond Rick ook wel weer grappig, maar meer omdat die gewoon een beetje ongemakkelijk overkwam de hele tijd. Dus dat was niet bedoeld, maar ik vond dat juist wel grappig. Ja, die vond ik wel, die drie vond ik wel opvallen. Oh, Tommy vond ik ook wel leuk, vond ik wel grappige dingen zeggen.

Interviewer: Ja, en die vond je dan leuk, omdat ze vaak gewoon grappig waren, of eh...?

Participant 6: Ik vond dat zij wel- waren ook net wat anders. Ja, die Rick dan misschien niet, maar ik ze wel op hun eigen manier- die Sezer zei gewoon grappige dingen en rapt ook en dat is gewoon wel, vind ik wel een grappig figuur. Ja, Rick vond ik gewoon een beetje onhandig en ongemakkelijk en zo ja, weet je, ja, zo onmakkelijk dat ik het wel weer grappig vond. Tommy vond ik wat vrolijker energie afgeven, dus dat vond ik ook wel leuk.

Interviewer: Oké, mmm en dan andersom kan natuurlijk ook: zaten er ook types tussen die je niet echt leuk vond of die jou niet aanspraken?

Participant 6: Ik vond die Dignum niet zo leuk en dan kom ik terug op wat ik net zei, ik vond dat hij vaak drama veroorzaakte waar ik geen drama zag. Ik vond die Alistair niet zo leuk, omdat die nogal- ik vond hem een beetje zelf ingenomen en neerbuigend naar andere mensen die hij, waar hij minder goed mee op kon schieten, vond ik hem nogal neerbuigend praten.

Interviewer: Ja.

Participant 6: En ik vond Dignum ook niet zo leuk, omdat ie zich een beetje als vaderfiguur- beetje als oudste van de groep opwierp en daarmee ook een soort de verstandige rol probeerde aan te nemen, terwijl ik dat een beetje misplaatst vond omdat ik hem juist een beetje de drama veroorzaker vond.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Dus die vond ik niets. Ik vond Marvin zelf een beetje saai, een beetje als een robot soms.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Die vond ik ook niet heel eh... voor de tv-waarde had je hem niet hoeven nemen, zeg maar, want die maakte niet echt leuke tv. Dus die drie vond ik dan wat minder.

Interviewer: Oké, ehm, en even voor mijn informatie, je hebt het hele seizoen gezien toch of een aantal afleveringen?

Participant 6: Ja, alles.

Interviewer: En heb je misschien tijdens het kijken of na het kijken met vrienden of familie erover gehad? Hebben jullie erover gepraat?

Participant 6: Ja hoor, ja.

Interviewer: En wat voor gesprekken waren dat dan voornamelijk?

Participant 6: Wie we wel leuk vonden, wie we stom vonden, voor wie we vonden dat die moest kiezen, wie naar huis moest, van wie we niet begrepen dat die naar huis moest, als er een spannende scène was geweest of dat er iets was gebeurd, dan bespraken we dat na, dat soort dingen denk ik.

Interviewer: Oké, en ik geloof dat je- klopte het dat je de Bachelorette ook al had gezien?

Participant 6: Ja.

Interviewer: Oké en heb je misschien nu een bepaalde voorkeur voor het één of het ander? Bachelorette of prince charming?

Participant 6: Ja, ik vond Prince Charming dan wel iets leuker, denk ik, maar meer omdat ik Gaby Blaaser niet zo leuk vond.

Interviewer: Oké.

Participant 6: En ik vind het gewoon leuk als zo'n concept met homo's is, dat vind ik gewoon grappiger, dat vind ik leuker. Dus de Bachelorette dat concept is natuurlijk al heel oud en dat bestaat al heel lang. Ik vind het dan wel leuk als het eens met homo's wordt gedaan, omdat je dat toch wat minder ziet.

Interviewer: En wat zou je van het idee vinden om eigenlijk zo'n zelfde soort opzet te maken voor andere seksuele minderheden, zoals lesbiennes of transgenders?

Participant 6: Zou ik leuk vinden, ja hoor, zou ik heel leuk vinden.

Interviewer: Zou je dat ook zelf kijken, denk je?

Participant 6: Toch moet ik zeggen dan, ik voel toch wel sterker de aantrekkingskracht om dan Prince Charming te kijken dan een andere show, prinsessen of weet ik veel, omdat het dan toch, omdat ik het toch leuk vind om te zien, omdat je dan zelf homo bent, dat dat dan ook op tv is, dat trekt me toch meer aan. Bijvoorbeeld bij first dates vind ik het ook altijd leuk als er twee jongens zitten en dat vind ik dan extra leuk of zo. Ik weet niet zo goed waarom en dat vind ik dan extra interessant. Dus ja, ik zou het wel kijken, maar ik zou dan sneller toch prince charming kijken, denk ik, als ik zou moeten kiezen.

Interviewer: Oké mmm en dan over het programma weer. Hoe vind je dat homoseksualiteit weergegeven wordt in het programma, hoe het besproken wordt of hoe het gepresenteerd wordt?

Participant 6: Ja, ik vond dat ze dat best netjes deden, want ze hadden dus een paar scènes waarin ze aangaven dat het niet voor iedereen altijd makkelijk was en dat ze soms nog gepest ermee waren. Ja, ik vond dat ze dat in dat opzicht best netjes deden, het werd best wel normaal gepresenteerd en ik vond het eigenlijk best- ja het ging ook wel eens over familie of zo, die dan bijvoorbeeld moesten wennen of whatever ja, ik vond dat ze dat best goed deden eigenlijk. Daar kan ik eigenlijk niks eh- daar vond ik niks vervelend aan in mijn herinnering, nee.

Interviewer: En vind je dat hoe zij er daarover praten, het misschien ook overeenkomt met hoe jij het zelf ervaart of uit?

Participant 6: Ik denk het wel, ja, nou, op gegeven moment werd er wel, dat vond ik trouwens wel opvallend, dat vond ik wel grappig. Op gegeven moment werd er een hele emotionele scène onder het eten, kwam er voor dat het ging over, weet ik veel uit de kast komen bla die bla. En toen moest iedereen huilen en werd iedereen heel emotioneel. Dat herken ik zelf niet. Dus, ja, ik vind dat ze het wel prima deden, maar ik vond dat niet heel erg, ja op sommige punten wel maar op dat punt dacht ik wel van, ja, dat was wel veel meer beladen dan ik dat zelf ervaar, dus dat vond ik wel licht dramatisch. Over het algemeen vond ik dat ze het wel gewoon netjes deden, maar die scène herinner ik me nog wel dat ik dat gewoon wel opvallend vond, ook wel een beetje, ja, een beetje dramatisch vond.

Interviewer: Oké, oké, dus jij vond het eigenlijk wel netjes van hoe het behandeld werd?

Participant 6: Ja, hoor, en dan die scène vond ik wel dramatisch, maar dat is verder wel gewoon, niet dat ze rare dingen zeiden of zo.

Interviewer: Nee, dus je kan eigenlijk niets bedenken waarvan je vindt dat dat beter gedaan had kunnen worden, of misschien iets wat meer belicht had kunnen worden in dit programma?

Participant 6: Mmm ja, ik zit even te denken.

Interviewer: Ja tuurlijk.

Participant 6: Je kan het natuurlijk hebben over de diversiteit van de groep en dat je kan zeggen van

ja, die was misschien niet heel divers. Er zat uiteindelijk maar één iemand in die een beetje af week, zeg maar die niet een stoere gespierde man was.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Maar ik vind het ook lastig, want ik denk niet dat zo'n programma- zeg maar het is gewoon een show dat iemand de liefde vindt, als die toevallig dan de voorkeur heeft voor dat soort type mannen, want het was natuurlijk wel heel monotoon qua het type man dat daar zat. Het waren wel allemaal gewoon goed uitziende gespierde mannelijke mannen, want er week er maar eentje van af dan, en ja, maar ik vind dat bij zo'n programma niet echt- Ik vind dat ook niet de plek van zo'n programma eigenlijk. Het is gewoon op videoland een show, ik vind dat dat niet per se de taak is om dingen te belichten of om dingen echt van alle kanten neer te zetten. Dat hoeft voor mij niet per se.

Interviewer: Oké, goed. Dan even een ander soort vraag: heb je misschien vaker televisieprogramma's gezien waarin homoseksuele relaties zo centraal staan?

Participant 6: Nee, ja, bij First Dates staat het niet echt centraal natuurlijk, dus nee. Effe kijken, ja, heel vroeger had je zo'n show: dat heette A Shot at Love with Tila Tequila. Dat ging over ook over een biseksuele vrouw. Die was dan ook lesbisch. Maar homoseksuele relaties tussen mannen heb ik nog niet eerder gezien waar dat zo centraal staat, denk ik, dus nee. Bij Married at First Sight heb je wel eens homo's bijvoorbeeld maar nee, ik denk het niet. Ik denk dat dit het eerste programma was waar echt homo's of ja homoseksuele mannen echt centraal stonden.

Interviewer: Ja. Hoe vind je dat, dat er dan nu zo'n datingprogramma is waarin dat wel centraal staat?

Participant 6: Dat vind ik leuk, vind ik goed. Ik denk dat dat goed is voor de... emancipatie vind ik altijd zo'n beladen term, maar voor de- ja, het laten zien dat dat er ook is en dat het ja, ik vond het ook wel netjes dat er ook redelijk normaal over werd gedaan. Dus ja, dat vind ik wel goed, mogen ze van mij wel vaker doen, ook gewoon om het wat normaler te maken, bespreekbaar te maken, meer mensen mee te confronteren. Dus in die zin vind ik dat wel, ja, zeker goed.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Ben ik wel voorstander van.

Interviewer: En hoe vind je het dan eigenlijk dat dit misschien nu pas de eerste keer is dat dit programma er dus zo in deze vorm is?

Participant 6: Ja, dat is eigenlijk wel vreemd. Kijk, het is natuurlijk 2021. In de afgelopen jaren kan ik me dat niet zo... Heb ik eigenlijk nog niet zo over nagedacht, dat vind ik eigenlijk wel vreemd, dat dat er nooit eerder was, want het is niet dat homo's er nu pas zijn. Oh en trouwens, ja is niet echt een Nederlands programma trouwens, maar natuurlijk RuPaul's Drag Race daarin staat homoseksualiteit ook heel erg centraal. Maar dat gaat meer over Drag dan over homoseksualiteit, dat komt er wel heel veel in terug en die show is natuurlijk al wel een jaar of tien oud. Maar in Nederland kende ik het nog niet, zo'n type show waarin homoseksuele relaties centraal staan. Dus nee ik vind eigenlijk wel, dat had er best wel eerder mogen zijn, denk ik, zo'n relatieshow voor homoseksuele mannen.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Dat is misschien wel goed om dat eh- als dat er al eerder was geweest.

Interviewer: Oké, en wat vind je er in het algemeen van dat seksuele minderheden vaak minder in televisieprogramma's voorkomen dan hetero's?

Participant 6: Mmm ja, en de ene kant is het natuurlijk niet heel verrassend omdat er gewoon minder zijn, maar ik denk wel dat dat goed is als het er wel vaker zou zijn.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Om ook te laten zien dat er heel veel soorten zijn en dan ja, dat het gewoon ook zeg maar je buurman is en niet alleen iedereen die eh, weet ik veel bij wie je het heel duidelijk zou merken of zo. Ik denk dat het wel goed is als er meer shows zouden zijn. Maar ik vind wel dat heel veel andere programma's dat ook al wel goed doen, bijvoorbeeld voor First Dates of Married at First Sight dan. Die doen ook bijvoorbeeld soms ook dat er homoseksuelen bij zijn en dat wordt dan wel gewoon normaal gepresenteerd, dus op zich vind ik dat wel- Ik denk eerder dat het op die manier zou moeten gaan, dan dat je echt nog tien shows voor homoseksuele mannen erin zou zetten, want dat ja, dat zou ook niet helemaal representatief zijn natuurlijk, want er zijn gewoon ook minder mensen. Maar ik denk dat zo nu en dan een show waarin het wel centraal staat ook wel goed is. Maar of het er dan echt heel veel meer zouden moeten zijn, weet ik even niet, dan denk ik niet, want ja, ja, dat lijkt me gewoon, ja, niet echt nodig omdat dat niet representatief is. Ik denk dat het eerder zou moeten zijn zoals bij First Dates, bijvoorbeeld gewoon dat je ook elke keer een homo erbij hebt, dat soort dingen, dat het voorbij komt, maar dat het er misschien niet zo bovenop ligt en dat het dan goed is als er zo nu en dan wel een show is waar het er wel bovenop ligt, dan denk ik.

Interviewer: Oké dan weer even over prince charming en de mensen die daar in mee doen. Hoe vind je dat die mensen zelf werden weergegeven? Zag je misschien een bepaald type of misschien juist niet?

Participant 6: Ja, het type wat het natuurlijk bijna allemaal was, was gewoon wat ik net zei: de sportieve, gespierde, een beetje macho achtige man. Dat waren waren eigenlijk denk ik, wel tien van de 12, ja, ik weet het niet meer precies hoor, maar het grootste deel viel wel in die groep en dat werd ook wel benadrukt. Vooral veel sporten werd vaak in beeld gebracht, want ze gingen ook een keer sporten als activiteit en toen zag je ook wel duidelijk zeg maar dat degenen die dan niet van sport hielden, dat die dan ook- dat werd ook heel erg belicht zeg maar. Dat dat niet, ja dat daar een heel ding van gemaakt werd van oh, die houdt niet van sport en dat werd dan helemaal gefilmd en benoemd. Dus ze zetten wel een beetje zo'n typetje neer en als dan iemand niet daartussen viel, werd dat ook wel uitgelicht, ja, dat herinner ik me nog wel.

Interviewer: Mmm en zou jij zelf zeggen dat er ook stereotypes in dit programma zaten of niet?

Participant 6: Ehm... ja, ik denk wel een ja... dus die gespierde macho man is natuurlijk wel een stereotype op zich.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Dus dat stereotype werd ook wel benadrukt door dat sporten en dan filmen als iemand niet wil sporten. En wat er trouwens ook soms in zat, bijvoorbeeld dan volgens mij, maar ik weet het niet meer helemaal zeker hoor, vooral dat Sezer die viel dan een beetje buiten de groep, omdat hij niet van sporten hield en niet binnen dat macho gespierde mannenplaatje paste, en dat werd wel een beetje zo benadrukt. Zo van ja, dat is wel een iets vrouwelijker type zeg maar, dat werd wel een beetje zo in beeld gebracht. In die zin werd dat onderscheid natuurlijk wel een beetje gemaakt als in stoere man en minder stoere man, dus... Maar ik weet niet zozeer of dat de schuld van het programma is of dat het bijvoorbeeld gewoon de mensen zijn. Dus ja, ik vind dat lastig om dat helemaal aan het programma toe te schuiven, want het lag er ook gewoon wel bovenop.

Interviewer: Ja.

Participant 6: Dus dan ontkom je er ook niet aan om dat dan ook in beeld te brengen, maar ja, dat zag je wel terug. Maar echt de stereotypen van de glitterhomo om het zo maar even te noemen, dat vond ik wel meevallen laat, ja op zich dan losgezien van dat macho plaatje, dat het best wel normale jongens waren en dat zeg maar. In ieder geval dat het best wel gewoon standaard jongens waren, eigenlijk heel gemiddeld. Dus in die zin viel me dat aan de ene kant ook wel weer mee dat het verder niet echt helemaal hele gekke types waren.

Interviewer: Mmm want als je zegt viel me wel mee, vind je dat dan juist fijn als er minder stereotypes in zitten of niet?

Participant 6: Ja ik denk het wel, want het benadrukt, zeg maar ook wat ik net zei, dat ook gewoon de buurman gay is, zonder dat je dat per se zou merken. Aan de andere kant ontstaat er niet echt discussie nu snap je, want het zou misschien ook juist leuk zijn om wel juist over de top- ja, kijk, weet je wat vaak gezegd wordt van oh jij bent dan gay maar je merkt het dan niet aan jou alsof dat zeg maar iets goeds zou zijn, terwijl dat natuurlijk nergens op slaat, zeg maar. Het maakt helemaal geen fuck uit, of je wel juist heel extravagant- zeg maar en ja, het is misschien dat het juist wel ook is goed zou zijn om dat wel in beeld te brengen in plaats van de stoere macho man die ook gewoon straight passing zou zijn, zeg maar. Dus misschien dat het juist ook wel leuk is om dat dan wel te doen. Want ja, ik vind dat een beetje dubbelzijdig, want aan de ene kant is dus het punt van het is misschien meer herkenbaarder als er ook gewoon normale mensen in zitten, maar het zou ook juist leuk zijn om daar juist wel wat extremere type in te doen, zoals bijvoorbeeld Sezer omdat je dan gewoon meer ook, ja gaat nadenken en praten. Ik vind dat een beetje moeilijk, ik ben ook een beetje tegenstrijdige dingen aan het zeggen. Maar aan de ene kant dus wel omdat het dan zeg maar wat fijner is voor ja, herkenbaarheid misschien, maar aan de andere kant ontstaat er nu weinig frictie zeg maar, en dan hou je altijd een beetje die scheiding tussen homo achtige homo's en niet homo achtige homo's, terwijl die scheiding er juist niet zou moeten zijn.

Interviewer: Ja, goed dan een ander puntje ehm, wat vond jij van de diversiteit van de cast op gebied van: kan alles zijn, leeftijd, etniciteit, persoonlijke achtergronden?

Participant 6: Ik vond de leeftijd nog best gevarieerd, want het was volgens mij een beetje 23 tot 31 of zo uit mn hoofd, weet ik even niet meer. Achtergrond: ja wat ik net al zei, het waren allemaal gespierde fitness gasten, bijna allemaal. Dus dat vind ik dan niet echt heel divers. Culturele diversiteit was er ook nauwelijks, er waren twee getinte mensen uit m'n hoofd. Maar ja, dat is een beetje. Ja, kijk, als dat gewoon de voorkeur is van die Marvin, dan zou ik het raar vinden als ze vanwege diversiteit, van elke nationaliteit iemand erin zouden doen, zeg maar als hij gewoon als voorkeur geeft: ik val op dat type man, dan snap ik wel dat ze gewoon dat type man erin stoppen en dat je dan een beetje aan diversiteit verliest. Maar dat ja vind ik ook voor z'n programma niet per se raar. Of het goed is, weet ik niet, maar ik vind het niet vreemd in ieder geval.

Interviewer: Ja, dus vind je het belangrijk dat er diversiteit is in zo een programma?

Participant 6: Ja, niet per se, denk ik. Ja, vind ik ook weer aan de ene kant wel en aan de andere kant ook niet. Aan de ene kant wel omdat je zeg maar ja, ook die representatie krijgt van verschillende soorten mensen. Maar omdat het toch wel, kijk in essentie gaat het erom dat hij liefde vindt, zeg maar, en als dat toevallig een bepaald type man is. Dan vind ik het niet raar dat ze daar dan dat type man in stoppen en dat er dan weinig ruimte is voor diversiteit, misschien wel wat minder goed voor de emancipatie en representatie. Maar ik snap het, voor het programma snap ik dat wel. Dus in die zin belangrijk: ja. Snap ik dat ze ervoor kiezen om het niet te doen: ook ja.

Interviewer: Ja, oké, oké, nou, dan gaan we denk ik al een beetje richting de laatste vraag. Als je bijvoorbeeld vergelijkt hoe homoseksuelen in dit programma weergegeven worden met andere televisieprogramma's, films, social media, wat jij allemaal voorbij ziet komen, zie je dan veel verschillen of overeenkomsten?

Participant 6: Ja in die zin wel verschil dat ik dus wel goed vond dat er niet een heel dingetje van werd gemaakt, dat het ook gewoon als een normaal iets werd neergezet. Ehm... ja het waren niet zeg maar de stereotype glitterhomo's om het zo maar even te noemen, dus dat was wel anders. Het waren allemaal gewoon een beetje, ja stoere mannen zeg maar, terwijl dat misschien in veel series en films niet gedaan wordt, dat je dan toch een beetje de stereotype Gerard Joling achtige mannen ziet, dus dat vond ik wel verschillen. Ja dat vond ik wel anders dan in sommige andere tv-shows of programma's, ja.

Interviewer: Oké, nou dat waren denk ik mijn vragen aan jou. Zijn er nog dingen die je zelf wilt toevoegen? Iets wat je nog kwijt wilt?

Participant 6: Nee hoor.

Participant 7

Interviewer: Nou, dan gaan we denk ik gewoon beginnen. Oké, eventjes als eerste vraag wat jouw leeftijd ook alweer is?

Participant 7: 22.

Interviewer: 22 jaar, oké, en dan door naar prince charming: hoe ben jij zelf in aanraking gekomen met het programma?

Participant 7: Wij hadden- ik en mijn vriend hadden een videoland account en we zagen de reclame voorbijkomen, volgens mij ook op Instagram en ja, nou, toen zijn we gaan kijken.

Interviewer: En toen je dat zag, die reclame, had je toen bepaalde verwachtingen bij het programma?

Participant 7: Ik denk dat toen ik voor het eerst de reclame zag, dat ik wel dacht dat het iets nog meer gericht zou zijn op drama of zoals dat soms kan zijn in andere reality-tv, terwijl toen ik het keek, vond ik dat veel minder heftig en dat vond ik op zich ook wel prettig dat dat gewoon vrij normaal gepresenteerd werd.

Interviewer: Dus jouw verwachtingen die je had, waren eigenlijk niet echt uitgekomen?

Participant 7: Nee, maar dat is niet per se negatief of zo, maar ik denk dat wel gewoon kwam door de editing die ze hebben gebruikt.

Interviewer: Ja, en wat bedoel je dan qua editing?

Participant 7: Ik denk dat ze vooral stukjes eruit hebben gepakt waar veel drama te zien was, ruzie of dat soort dingen, terwijl dat eigenlijk een hele- Ja, het had wel een rol in de serie, maar niet zoveel als dat ze deden lijken in die filmpjes.

Interviewer: Oh ja, ik typ ondertussen even mee.

Participant 7: Ja, geen probleem.

Interviewer: Maar eigenlijk vond jij dat dus- zag je dat meer als iets positiefs dat het wat minder drama, minder ruzie was.

Participant 7: Ja, omdat het ook wel stereotype is bij veel homo's bij elkaar, dat dat voor veel drama zorgt en sensatie en dan zou dat echt weer stereotype waar zijn van hoe men denkt over homo's soms en ik denk dat ze hier ook gewoon een brede groep hadden en een goeie homo kan zijn en daar hoort ook drama bij, maar ook gewoon heel veel liefde en geven om elkaar en plezier: gewoon normaal.

Interviewer: En wat vond je over het algemeen van het programma? Heb je met plezier zitten kijken of waren er ook eh andere mindere punten?

Participant 7: Zit even goed te denken, ja, nee, ik vond het over het algemeen echt wel heel leuk, maar dat is ook gewoon- ik vind reality-tv ook wel leuk, ook een temptation island of een ex on the beach of love island kan ik ook nog wel van genieten. Dus in die zin zat het zeker in hetzelfde straatje en wist ik wel dat ik het leuk zou vinden. Maar ik vond het ook gewoon leuk om voor het eerst zo'n serie te zien met alleen maar homoseksuelen voor de representatie, want dat heb ik nog niet eerder voorbij zien komen op zo'n manier, dus dat vond ik er wel heel erg leuk aan.

Interviewer: En nu je het heb gezien, zou je dan weer zoiets kijken, iets vergelijkbaars?

Participant 7: Ja, zeker, ook een tweede seizoen zou ik zeker weer van genieten.

Interviewer: Oké, en weet je bijvoorbeeld nog specifiekere moment die je grappig vond of vermakelijk vond om te kijken?

Participant 7: Er was één van de deelnemers, die deed ook dat theater en ik denk dat daar ook wel een stukje editing zat, maar dat was wel een beetje een vage gozer, zeker hoe hij in die gesprekken gewoon daarin ging, en ging mengen en dat niet doorhad hoe irritant dat was. Dat vond ik wel opmerkelijk en ik snap het ook wel dat hij eruit ging en ik vond het wel dat die echt veel aandacht naar zich toe trok. Dus dat is me wel bijgebleven ja. Voor de rest veel van die uitstapjes en de dates waren wel weer heel mooi in elkaar gezet en zoals ze altijd doen in die series. Daar denken ze wel goed over na, dus dat vond ik ook wel goed gedaan.

Interviewer: Oké, en zaten er ook momenten tussen waar je iets negatiever over dacht?

Participant 7: Mmm... ik heb niet meteen iets waarvan ik dacht van nou dat vond ik echt niet leuk aan de serie, nee, niet per se.

Interviewer: En dan de mensen die meededen met het programma: zaten er types tussen die jij leuker vond dan andere?

Participant 7: Zeker, die Marnix vonden mijn vriend en ik een leuke, vrolijke jongen, vrij jong nog, die vonden wij wel een van de aantrekkelijkere jongens die ertussen zat, dus dat was wel leuk om te zien.

Interviewer: Ja.

Participant 7: Maar ik vond het vooral leuk dat ze echt heel veel verschillende types hadden, ja, dat vond ik wel goed gecast. Kon denk ik op bepaalde punten misschien nog diverser en breder, maar het had ook slechter gekund.

Interviewer: En andersom kan natuurlijk ook, zaten er misschien types tussen die je niet zo leuk vond of minder leuk dan de rest?

Participant 7: Dat was die ene, die deed al mee aan eerder van dit soort reality-tv. Die had veel tatoeages, gebleekte tanden.

Interviewer: Oh ja.

Participant 7: Ja, dat vond ik iets te nep. Dat is meer straatje ex on the beach: alles nep en opgepompt en ik dacht dat niet mijn ding, vond hem er minder goed tussen passen ook, maar het was ook niet dat ik dacht: wat een vreselijke jongeman ofzo.

Interviewer: Nee, en even voor mijn duidelijkheid: heb je het hele seizoen gezien, of een aantal afleveringen?

Participant 7: Nee, ik heb het hele seizoen gezien.

Interviewer: En toen je keek of toen je het had gezien. Heb je toen nog met vrienden of familie over gesproken over sommige dingen?

Participant 7: Nou ik keek het natuurlijk samen met mijn vriend dus dan hadden we het over eh, nou ja, opmerkelijke dingen uit de aflevering. Of iets heel grappig of zo, dan vertelde ik dat ook wel aan

mijn huisgenoten maar daar bleef... ja en onderling appte ik nog wel een paar andere homo's die het ook keken, dus ja met die mensen had ik het erover.

Interviewer: En dan waren dat vooral gesprekken als oh heb je dit gezien en wat vond je daarvan? En zo?

Participant 7: Ja, precies dat soort korte dingetjes.

Interviewer: En heb je misschien ook de Bachelorette gezien?

Participant 7: Ja.

Interviewer: Heb je nu, denk je, nu je het allebei hebt gezien, een bepaalde voorkeur voor het één of het ander?

Participant 7: Ik zou sowieso liever prince charming kijken vanwege de representatie, maar ik vond ook dat dat beter in elkaar gezet was dan- nou niet zozeer beter, maar ik vond dat bij de Bachelorette sommige stukken heel erg gescript werd en het perfecte plaatje neergezet, super overdreven romantisch of zo.

Interviewer: Ja.

Participant 7: En dat vond ik nog meer dan bij Prince Charming en dan waren er ook nog veel meer mannen. En ik vond dat Gaby op sommige momenten best vaag deed met haar reactie over hoe dingen gingen, en dan direct teleurgesteld was vanuit de positie ja, ik heb toch tien mannen om uit te kiezen, dus je hoeft maar één fout te begaan en het is klaar. Ik dacht ja het is ook niet zo heftig, en dat komt ook omdat Gaby gewoon influencer en presentatrice is, dus die weet precies hoe ze dat moet doen. Maar het voelt daardoor een beetje gek dat zij zowel degene is als waarvoor die mannen, maar ook een soort perfecte personality voor tv is en dat vond ik wel dat je kon zien.

Interviewer: Oké, dus je zou liever weer zo iets als prince charming kijken, zeg je eigenlijk?

Participant 7: Ja, maar ik denk ook dat als ze de Bachelorette iets anders inrichten dat ik dat ook zou kijken, bijvoorbeeld niet een presentatrice echt keiharde influencer te pakken zodat het iets natuurlijker overkomt ofzo.

Interviewer: Ja. En stel dat ze zo een soort programma ook zouden maken voor bijvoorbeeld lesbiennes of nu transgender deelnemers, zou je dat ook leuk vinden om te kijken?

Participant 7: Jazeker, dat zou ik ook allemaal liever kijken dan de Bachelorette, maar dat komt omdat ik natuurlijk zelf in die wereld zit, maar ik zou dat echt fantastisch vinden om te zien, zeker.

Interviewer: Oké, en dan weer even terug naar prince charming: hoe vond jij dat homoseksualiteit wordt weergegeven of besproken in het programma?

Participant 7: Ik vond dat het heel goed gedaan werd naar, omdat er stereotypes tussen zaten, maar ook veel rustiger, teruggetrokken homoseksuele jongens en gewoon net als in een normale samenleving, je hebt heel veel verschillende soorten mensen en persoonlijkheden en dat vond ik dat ze dat wel goed daarin terugzetten. Ik vond het vooral heel mooi, er was een moment dat ze het gezamenlijk hadden over de hele moeilijke dingen hadden gehad en dat ze daar echt wel over konden bonden en ik vond dat dat heel mooi en oprecht neer werd gezet. En dat het echt op de juiste manier liet zien wat die jongens ook bedoelde daar, niet extra editing om het nog allemaal heftiger te maken. Dus dat vond ik heel fijn.

Interviewer: Ja.

Participant 7: Ja, en ook gewoon wel inderdaad drama af en toe en bekvechten, dat hoort er ook gewoon bij, dus dat vond ik wel, ja, vond ik goed gaan.

Interviewer: En dan vind je het dan ook zo als je het daar zag, vergelijkbaar met hoe jij zelf misschien je seksualiteit uit of hoe je het bij mensen om je heen ziet?

Participant 7: Ja, zeker, ik denk wel dat ik- het is wel een tijdje terug dat ik het heb gezien, dus kan nu niet precies noemen wanneer ik mezelf herkende en in wie. Maar ik weet wel dat er echt wel dingen tussen zaten, dat ik zat van ja zo doe ik dat ook. Of dat is zo'n situatie waarin we dan zo met elkaar omgaan of dat soort dingen. Ja, dat zag je wel terug.

Interviewer: Ja, dus je had wel soms herkenningsmomenten of dat soort dingetjes.

Participant 7: Ja zeker.

Interviewer: Oké en zaten er ook momenten tussen waar op je vond dat het beter gedaan kon worden of was je wel vooral positief? Kan allebei hoor.

Participant 7: Ik ben sowieso niet- meestal probeer ik niet super kritisch te zijn als ik naar series kijk want ik denk ja, prima, dus het moet wel echt heel slecht voordat ik denk nou jongens, dit is niet goed. Dus er is me niet heel veel opgevallen, ik denk dat er echt wel wat dingen zijn, waarvan ik zou denken ah, had misschien anders gekund. Of is dit echt of komt dit niet ook vanuit casting dat bepaalde dingen in zeg maar sfeer worden gegooid, waardoor ze weten dat dat soort dingen fout gaan of dat daar drama uitkomt. Dat ik denk ja, dat hoeft niet per se van mij, of dat nou gedaan wordt of niet, maar ik let daar ook verder niet mega erg op.

Interviewer: Nee, dus het heeft je in ieder geval niet gestoord, als het zo was.

Participant 7: Nee.

Interviewer: Oké, en dan vraag: hoe vindt je het dat er nu een reality datingprogramma zo centraal staat om homoseksuele relaties? Zeg maar ik weet niet of je dit misschien al wel ergens eerder heb gezien of...

Participant 7: Nee, het eerste wat ik op een gegeven moment zag was dat ze een biseksueel iemand hadden gebruikt in ex on the beach en dat vond ik wel al een hele leuke verandering. Ik vond het wel heel voorspelbaar dat dat zeg maar een meisje was, want dat is spannend en leuk en ik denk niet dat ze nu al daar een biseksuele jongen zouden gooien. Maar ik vond het wel dat ik dacht het is een stap, maar ik vond dat heel leuk om te zien dat er zeg maar een programma aanbieder, videoland of had elk mogelijk platform mogen zijn, maar dat iemand nu de stap nam om inderdaad iets te richten puur voor homoseksuelen, wetende dat dat misschien minder goed bekeken gaat worden, of dat er ophef of whatever reacties over ontstaan, in negatieve zin, puur en alleen omdat het homoseksueel is. Dat vind ik heel leuk dat ze toch die stap hebben genomen en dachten van: ja, dit is belangrijk en dit moeten we gaan doen. Dat vind ik wel fijn om te zien.

Interviewer: Dus je zag het wel zeker als iets positiefs dat dit er nu aankwam.

Participant 7: Zeker.

Interviewer: En wat vind je ervan dat het nu pas was? Zeg maar, zie je dat als iets negatiefs of misschien gewoon als ontwikkeling nu?

Participant 7: Natuurlijk had het voor mij allemaal al eerder gemogen maar dat is niet te beïnvloeden, dus ik ben heel blij dat het nu is gebeurd. Uiteindelijk beter laat dan nooit. Maar je merkt wel dat het ook inderdaad een ontwikkeling is van de tijdsgeest. Afgelopen jaren wordt er toch steeds meer in positieve zin op internet en tv weergegeven, vooral op tv, dat er meer ruimte voor is

om dit soort dingen te doen. Ik denk ook dat het de jongere generatie zich steeds vrijer voelt om toch te zijn wie ze willen zijn, wetende dat dat ook kan leiden tot haatreacties of erger. Dus ik denk dat dat ook wel een beetje is van meegaan met de tijd en dat het ook is van als je het nu niet gaat doen, dat je dan wel heel erg achter gaat lopen op een gegeven moment. En of dat nou echt is, puur uit goede bedoelingen van dit voor hen willen doen of het imago ophouden dat je een progressieve instantie bent, bij wijze van, want dat gebeurt ook. Dat is lastig. Maar ja, het is en blijft een stap in de goede richting.

Interviewer: Oké, en als ik dan een vraag wat je ervan vindt dat seksuele minderheden sowieso minder in televisieprogramma's komen dan hetero's, denk je daar hetzelfde over of niet?

Participant 7: Ja, ik vind het jammer, maar het hoeft natuurlijk niet een fifty fifty te worden, want zo is het ook niet in de samenleving. Maar wat ik wel jammer vind, is dat het ten eerste inderdaad weinig wordt gedaan. Maar als het dan al wordt gedaan, is het vaak dat diens rol compleet om die seksualiteit speelt en dat de hele verhaallijn van die persoon gaat over hoe ie met zichzelf struggled of niet en dan uit de kast komt, en dan de eerste relatie en dat wordt wel een beetje voorspelbaar, waarbij je nu in Spangas Thorn had zitten die in het echte leven een non-binair persoon is en ook een non-binaire rol kreeg in de serie, zonder dat het echt ging om diens seksualiteit. Het ging gewoon om die als persoon, die op die school zat en gewoon diens leven leidde. En in één aflevering, ja, toen ging het ook over diens hoe kom ik tot deze beslissing, maar dat vond ik een hele goeie, normale representatie en dat vind ik heel belangrijk. Dat we wel die verschillende cast krijgen, maar dat het niet per se draait om die persoon zijn seksualiteit.

Interviewer: Oké, dan even een ander soort vraag over prince charming. Hoe vind jij dat de deelnemers werden weergegeven in het programma? Merk je veel types, of juist niet?

Participant 7: Ja, je merkt dat, vooral types die heel uitgesproken en aanwezig waren, kregen veel schermtijd. Dat was te merken, de jongens die stiller waren, die zeker in het begin, werden heel hard op de achtergrond geplaatst. Dat wij op een gegeven moment waren van wie is deze jongen? En dan zaten we in aflevering drie, maar dat is in alle reality-tv programma's. Ik denk wel dat dus die ene jongen uit het theater, die dus die hele heftige persoonlijkheid had, wel lelijk, een beetje lelijk werd neergezet. Ik denk dat editing daar wel heel mooi is in meegegaan en veel van dat soort momenten eruit heeft gepakt, terwijl ik denk dat er vast ook een andere kant aan zal zitten, maar ook dat dit wel compleet in het straatje van reality-tv in het algemeen is. Dan kan ik er hier wel last van hebben en irritant vinden, maar dan geldt dat ook voor elke andere reality-tv, want ze doen het allemaal dus het is niet gek dat dat gebeurt of zo.

Interviewer: Oké, en zou je dan ook zeggen dat je veel stereotypes zag in het programma?

Participant 7: Ik denk niet per se veel, want een bepaald soort stereotiep is toch dat het heel luid,

heel overdreven, vrouwelijk en aanwezig is en daar had je er wel een aantal van tussenzitten maar lang niet allemaal. Een paar ook gewoon wat je niet per se zou denken als je dat pakt, die daar niet inpassen.

Interviewer: En wat vond je dan 'anders' aan degenen die niet per se zo'n stereotiep waren?

Participant 7: Ja zelf vond ik er niet per se iets anders aan, omdat voor mij natuurlijk de normaalste zaak van de wereld is dat niet iedereen hetzelfde is. Maar je zag het meer in, denk ik, wel dat sommige echt super rustig waren en heel teruggetrokken en gewoon op zichzelf. Je had ook een aantal die helemaal niet stereotype trekjes hadden van wat je denkt dat bij een homo hoort die, als je dat zeg maar niet zou vragen of niet zou weten, dan zou je niet weten of die jongen homoseksueel is of heteroseksueel, dat moet ie echt vertellen. Dus die had je er ook tussen om te laten zien van: ja, je kan niet altijd aan iemand zien wat zijn seksualiteit is. Dus dat waren, denk ik, soort van de andere kant wel.

Interviewer: Oké, oké, en hoe vond jij de diversiteit van de cast in elkaar zitten? Werden er volgens jou diverse type mannen laten zien?

Participant 7: Ik denk dat als je zeg maar op fysiek vlak gaat kijken- dat er qua... als je kijkt naar de verschillende soorten etniciteiten die gerepresenteerd worden, dat daar nog wel enige vorm van verbetering in kan zitten. Want als ik het me goed herinner, zaten er een of twee jongens tussen met een donkere huidskleur en één Aziatische jongen en volgens mij hield het daar op. Dus dat kan beter. Maar ja, er is ook een stereotype binnen de homoseksuele wereld, dat je heel strak en gespierd, net als eigenlijk bij heteroseksuele mannen, maar dat het allemaal gespierd moet zijn en wat dan ook. Zelf heb ik daar geen last van dat ik denk dat dat moet, maar dat zie je wel online, dat dat een stereotiep is, dus daar had je daar ook wel een aantal van tussen zitten, maar ook genoeg die echt helemaal niet zes keer per week in de sportschool staan, en gewoon ook een paar die helemaal niet per se gespierd waren, gewoon een normaal lichaam. Dus ik vond dat er op fysiek vlak wel een breed verschil was tussen de jongens die ze hadden.

Interviewer: Oké, dus fysiek vond je dat wel goed gedaan. Qua etniciteit kon het dan nog beter?

Participant 7: Ja.

Interviewer: Oké, bijvoorbeeld, qua achtergronden van de deelnemers? Kan zowel op persoonlijke achtergrond als ja, wat er opviel voor jou.

Participant 7: Ja, ik denk dat ondanks dat de jongens veel tilden in leed en verdriet en ook struggles met wie ze zijn, dat daar ook wel hele verschillende verhalen achterzaten, ook waar ze vandaan

kwamen en sommigen die naar Nederland toe zijn gekomen, hele verschillende plekken uit Nederland, makkelijker en moeilijkere opvoeding hebben gehad. Dus je had veel verschillende persoonlijke verhalen die ook naar voren gebracht waren, niet per se de hele tijd, maar gewoon dat er een moment werd vrijgesteld om zo'n achtergrond van iemand te weergeven.

Interviewer: Oké, goed, gaan we richting de laatste vraag een beetje. Als je nou bijvoorbeeld vergelijkt hoe homoseksuelen in dit programma werden weergegeven met andere televisieprogramma's of films of social media, gewoon wat jij veel voorbij ziet komen. Zie je dan veel verschillen of overeenkomsten?

Participant 7: Ik denk, op social media zit ik gewoon in een bepaalde bubbel waar iedereen z'n eigen, persoonlijke homoseksuelen persoon is, heel raar zeg maar gewoon individueel zijn en dat daar geen, niet zozeer stereotypes invallen. Ook wel omdat bepaalde accounts daar meer gericht op zijn, op zeg maar het maken van memes, dat relatable moet zijn voor heel veel mensen. Dus dan zie je het wel dat er stereotypes besproken worden, maar op andere vlakken is het gewoon weer inderdaad, ieder doet gewoon zijn ding. Ik denk dat het in films steeds beter gaat met de representatie, maar dat dat wel nog vaak en lang is geweest, wat ik zei dat het dan helemaal gaat draaien om die seksualiteit of dat het super overdreven stereotype homo is. En televisie ligt het heel erg aan wat je kijkt. Als het een praatprogramma is, dan is heel vaak een correcte weergave van die persoon, omdat ze die dan uitnodigen en meestal zetten ze die wel op een prettige manier neer. Maar ja, ga je kijken naar sketchprogramma's of comedy, dat soort dingen waarbij grappen worden gemaakt over homoseksualiteit ja, dan is het bijna nooit positief. Dan is het altijd stereotypes. Dus ja, dat is het verschil en ik denk dat wel zeker de oudere homoseksuele bn'ers die wij hebben, zijn wel het stereotype en zit er wel inderdaad het extreme van... en dat is prima, daar niet van. Maar ik denk dat dat ook kwam omdat zij toen pioniers waren in representatie en daarmee een hele extreme persoonlijke werden, maar dat was ook een Patty Brard die echt, iedereen weet wie dat is door haar extreme persoonlijkheid en ik denk dat homo's als Gordon dat ook deden. Ik denk dat dat nu iets veranderd, dat dat iets minder een rol speelt. Het is wel bekend meestal, of iemand homoseksueel is of niet, maar het speelt iets minder een rol, ze zijn gewoon wie ze zijn en daarmee is het uit.

Interviewer: Oké, mmm goed dat waren denk ik mijn vragen in principe, heb je nog dingetjes die je zelf wil toevoegen over het programma of andere dingen die je tijdens het interview bedacht hebt?

Participant 7: Nee, niet per se. Wel iets anders, wat wel betrekking heeft met tv, dat vertelde mijn huisgenoot, dat er een biseksuele versie komt van Are You The One, een programma waarbij iedereen met iedereen kan daten om een 1000000 te kunnen winnen als ze de perfecte match vinden.

Interviewer: Ja.

Participant 7: En dat willen ze dus ook met alleen maar biseksuelen doen, waardoor je dus iedereen met iedereen kan matchen, en dat vond ik wel echt super grappig idee, ja, omdat je dan letterlijk met iedereen kan, met iedereen gaan en je kan alles en iedereen ontdekken. En dat vind ik gewoon heel grappig bedacht. En ik dacht: ja, daar zou ik ook zeker naar kijken, omdat het dan voor als je thuis zit te kijken ook een soort spelletje wordt van oh, ja, wie zou dan met wie? Want je hebt veel minder keuzes.

Interviewer: Ja.

Participant 7: Veel meer keuzes! Zo bedoel ik het. Dat is het enige wat nog in me opkwam.

Interviewer: Oké, nee, top, dank je wel.

Participant 8

Interviewer: Ehm, nou goed, we gaan gewoon beginnen!

Participant 8: Doe het.

Interviewer: Ehm nou, jij hebt dus Prince Charming gezien, hoe was jij in aanraking gekomen met het programma? Waar je het voor het eerst zag of... hoe je bent gaan kijken.

Participant 8: Ik zag in de krant een artikel. Volgens mij was het het ad, maar toen was dat gewoon even heel kort voorbijgekomen en is het me niet echt bijgebleven, moet ik zeggen. En toen volgens mij, ehm heb ik het op Instagram voorbij zien komen, want iemand deelde daar de story van videoland waarin dat werd aangekondigd en volgens- en ik heb op tv zelf een, hoe noem je dat? Reclame voorbij zien komen van binnenkort videoland. En in Monica haar vlog, ehm, zat één zo'n gozer die was huisgenoot met haar vriend, dus daardoor zag ik ook dat dat programma kwam en toen dacht wel oh leuk, interessant. Dus eigenlijk op meerdere manieren ben ik wel met het programma, ja, ja- en gewoon natuurlijk, als je op Videoland zelf kijkt, van binnenkort ja, dat soort dingen. Daar had ik het wel ook van, maar daar, daar was ik ook niet echt m'n, want ik wist niet wat het betekende ook, maar ik dacht van: ja, wat is dit voor nieuw iets?

Interviewer: Ja, dus dat wist je dan misschien pas toen je Monica haar vlog zag, dat je echt wist...

Participant 8: Ja, want zij gaf ook een beetje uitleg, inderdaad, bij wat het programma inhield, en toen werd dat mij eigenlijk helemaal duidelijk toen ik dat voorstukje van Videoland zag van oh dit, dit is wat er gaat gebeuren en toen, toen wist ik het pas echt, zeg maar, toen was ik echt geïnteresseerd van, dat ga ik wel echt kijken, leek me wel erg leuk.

Interviewer: Oké, en ehm... toen je dat had gezien, die voorstukjes een beetje, had je toen bepaalde verwachtingen van het programma?

Participant 8: Ja, ja, dat denk ik wel. Ik kijk, ik had ook de Bachelorette met Gably Blaaser gezien en dit is natuurlijk eigenlijk de eh, soort van de homo versie van de Bachelorette. Dus ik had inderdaad wel een beetje verwachtingen, want ik had dat seizoen met haar gezien en hoe dat ging. Dus ik verwachtte inderdaad wel een vergelijkbaar format, vergelijkbare dingen die je te zien ging krijgen als in dates, als in ja, noem het maar op eigenlijk, en ik had gewoon inderdaad verwacht dat als je 12 gasten in zo'n huis zet dat dat natuurlijk ook gewoon ruzie op gaat leveren. Dat is ook wel wat ik had verwacht.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Ja, dat was eigenlijk een beetje mijn verwachtingen bij... Beetje gewoon die reality-tv sensatie, dat is een beetje wat ik ervan had verwacht.

Interviewer: Ehm, en vind je dat, toen je aan het kijken was, of nu zo achteraf, dat die verwachtingen zijn uitgekomen? Of was het heel anders dan...

Participant 8: Jawel ja, het was wel, het was wel een beetje wat ik ervan had gedacht, zeg maar, ehm... zijn natuurlijk ook ruzies in het programma zelf geweest en dat had ik wel een beetje verwacht, inderdaad. Ja, en ook de opzet. Ja, weet je, doordat je, doordat ik de Bachelorette ook had gekeken wist ik ook een beetje al de opzet van het programma, ehm, en was het niet compleet nieuw. Dus ik denk dat daardoor inderdaad, mijn verwachtingen wel... werkelijkheid zijn geworden in het programma.

Interviewer: Oké, en wat was je algemene ervaring van het programma? Vond je het leuk om te kijken of...

Participant 8: Ja, ik vond het wel heel leuk. Ja, ik ben, ik ben heel vatbaar voor dat soort reality-tv, sensatie, gewoon effe iets dat je, waar je echt over kan kletsen met mensen. Dat vind ik altijd heel prettig en dit is zo'n programma. Natuurlijk, het is vaak zo dat de wat hoger opgeleide bevolking dit soort programma's heel leuk vindt, omdat het gewoon ja... eigenlijk is het natuurlijk gewoon hersenloze tv, om het even heel plat te zeggen. Dus ja, ik heb gewoon heel veel mensen in mijn omgeving waarmee je, waarmee je over dit programma kon praten. Dus ja, dat, dat was gewoon heel erg leuk, want wat was de vraag? Haha.

Interviewer: Ik vroeg wat je algemene ervaring was.

Participant 8: Wat mijn algemene ervaring was. Ja, ja, dat was het gewoon echt.

Interviewer: Gewoon een beetje simpel.

Participant 8: Gewoon echt simpele, lekkere tv om effe een uurtje ehm... je hersens ook niet te hoeven gebruiken. Gewoon even ja, effe lekker gewoon kijken naar hoe mensen zich af en toe natuurlijk ook een beetje voor lul hebben gezet in dat programma. Ja, dat was een beetje mijn ervaring.

Interviewer: En nu je het hebt gezien, zou je met de kennis van nu weer zoiets kijken, of een nieuw seizoen of iets vergelijkbaars?

Participant 8: Ja... ja, ik zou sowieso als er een seizoen twee komt, ga ik gewoon weer kijken. Ja, ik weet niet, dat is gewoon echt van die gewoon echt lekkere televisie en ook heel prettig dat je het gewoon zelf aan kan zetten wanneer je wilt. Dus ik hoef niet woensdagavond half negen op de bank zitten, dus als ik effe tussen mijn leren door zo'n aflevering wel kijken, dan kan dat. Dus ik, ja, ik ik zou dat ook altijd- Temptation Island, dat soort dingen, kijk ik ook allemaal.

Interviewer: En zaten er misschien specifieke momenten in het programma die je grappig of entertainment vond, iets wat opviel voor jou, waarvan je dacht...?

Participant 8: Nou ja, ja, je had natuurlijk best wel een beetje een paar spraakmakende types erin zitten, maar dat doen ze natuurlijk ook expres, want daar worden ze waarschijnlijk natuurlijk ook wel op uitgekozen. Ehm ja, bijvoorbeeld, weet je wel, die Alistair die had natuurlijk echt een hele duidelijke mening en dat soort dingen. Kijk, ik houd er persoonlijk wel van als iemand een beetje, zo wat commotie in de groep brengt. Soms ging het me wel ook te ver wat hij zei en zo. Ja, altijd als hij aan het woord was, of hij zei iets dan was je altijd wel getriggerd of zo.

Interviewer: Ja.

Participant 8: En dat had ik ook met die ehm... Hoe heette hij nou, was dat Mitchell die rare ninja met dat eh...

Interviewer: Ja die entertainer.

Participant 8: Die entertainer inderdaad. Dat hij gewoon ehm ja... Als hij wat deed, dan dan wist je gewoon dat het kut ging aflopen. Je wist gewoon dat, dat iedereen geïrriteerd ging reageren. Ja, dan wist je dat er- dat waren natuurlijk wel een beetje de spraakmakende moment van het programma, en in het laatste moment natuurlijk dat hij eh voor, hoe heet ie, Marvin kiest in plaats van voor Ferdi. Die had denk ik helemaal niemand aan zien komen. Dat waren wel een beetje hoogtepuntjes van het programma.

Interviewer: En zaten er ook stukjes tussen, waar je wat negatiever over dacht, waarvan je dacht: nou, dit vind ik niks, of dit kan beter of...?

Participant 8: Ehm... konden er dingen beter...

Interviewer: Als je niets weet kan ook hoor.

Participant 8: Ja, nou ja, af en toe weet je wel, kijk, ehm, ik ben daar zelf niet zo van, maar dat dat werd daar wel heel erg- dat zij heel erg moeilijke jeugd hadden gehad en dat was ook die ene scène dat ze met zn allen aan die tafel zowat gingen huilen. Ja, ik weet niet, ehm... ik vind het goed dat ze het erin doen, want er zijn heel veel mensen die daar natuurlijk wel echt mee zitten, maar ik had daar persoonlijk wat minder mee, omdat ik niet echt supergoed daarmee kan vergelijken zeg maar, dus ik weet me dan ook niet zo'n houding te geven als ik daar dan naar kijk. Want dan denk ik van, ja, ik, ik voel nu even niet wat jullie voelen en, en of ik dat dan nu ook moet voelen, terwijl iemand anders dat misschien wel heeft die dat kijkt dus... Dat hebben ze er natuurlijk gewoon in gedaan, zodat heel veel mensen zich erin kunnen vinden. Maar toen ik daar keek, vond ik het een beetje ongemakkelijk of zo, dacht ik: ja, wat moet, ja... ik weet niet, van die scène dacht ik, ja, daar kon ik gewoon zelf niet zoveel mee moet ik moet zeggen.

Interviewer: Dus gewoon niet echt het gevoel dat jij daar herkenning mee had?

Participant 8: Ja en misschien werd dat nog versterkt, omdat zijn dus met de hele groep zowat wel dat gevoel hadden. Dus ze zaten natuurlijk echt aan die tafel en, en ze waren echt met elkaar aan het kletsen en dan ging de een huilen omdat ie dit had meegemaakt in zijn jeugd en de ander dit en dat, zus en zo, en dat hele groepsgevoel die voelde ik niet op dat moment of zo. Dus dan kijk je al heel anders naar zo'n scène als dat je wel, je daarin kan vinden, ehm ja, dat nee, die scène daar voel ik me- daar had ik niet zoveel mee, moet ik zeggen.

Interviewer: Oké, en dan over de mensen die meededen aan het programma.

Participant 8: Ja.

Interviewer: Je had er net al een beetje over verteld, maar zaten er types tussen die jij leuker vond dan anderen? Waar je meer voor voelde dan anderen?

Participant 8: Ja, Alistair vond ik heel leuk, omdat hij gewoon z'n woordje bij zich heeft er gewoon ehm ja, je merkt wel dat hij wel gewoon wat hersens had, zeg maar, en dat vond ik ook wel prettig om te zien. Ja, Ferdi vond ik fantastisch, dat was echt een hele leuke jongen. Ehm... Diggy vond ik ook grappig, omdat hij echt wel heel erg zichzelf is, maar toch kon iedereen het goed met hem vinden zeg maar. Ondanks dat het een heel uitgesproken type is. Dat is dan ook wel een beetje een weerspiegeling van oh ja, het kan ook wel dat iedereen zo goed met elkaar omgaat en dat je niet alleen maar vies naar elkaar hoeft te kijken, zeg maar. Ja en kijk, ik vind dat leuk dat bijvoorbeeld z'n Sezer in zit. Je wist vanaf het begin dat dat niks ging worden, maar hij brengt wel vrolijkheid in die show, zeg maar, en dat doen ze natuurlijk ook om die show zo divers neer te zetten. Maar dat soort karakters vind ik wel zo'n show maken, zeg maar, want als je alleen maar van die, Rick heette hij volgens mij, die Rick types had, weet beetje wat rustiger op de achtergrond, dan wordt zo'n

programma natuurlijk ook minder leuk. Dus ik houd er dan wel van dat er wat, inderdaad, een breder scala aan types in een programma zit waarvan je misschien wel weet dat het, dat het niks gaat worden, maar dat maakt wel het programma.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dus dat, ja, ik vind dat die diversiteit aan deelnemers- vond ik voor dit seizoen in ieder geval heel goed uitgezocht.

Interviewer: En het kan natuurlijk ook andersom dat je- dat er mensen in zaten waarvan je dacht daar heb ik niks mee?

Participant 8: Ja die Mitchell, daar had ik helemaal zelf niks mee, had ook echt wel een beetje het gevoel dat hij ehm nep was? Iets in die richting. Ja, dat was gewoon iemand waar ik persoonlijk niet zo heel veel mee voelde, of zo, ook met dat entertainment. Ik weet niet, dat is gewoon, het maakte zeg maar dat hele plaatje rond bij hem. Terwijl als hij misschien een hele andere baan had gehad en hij had het niet zo veel daarover gehad, had hij zo anders overgekomen in het programma. Maar nu was alles om hem draaide om pakjes, om entertainment. Natuurlijk, het is natuurlijk ook uitvergrootstempel opgedrukt en dat is hij voor het hele programma. Ja, dat daar voelde ik gewoon niet zo heel veel voor.

Interviewer: Dus gewoon dat alles een beetje om hem draaide vond je niet zo-

Participant 8: Ja, ja, ja, en ik vond bijvoorbeeld Marvin ook redelijk. Nee, hoe heet ie nou Marnix, die vond ik redelijk saai. En zeg maar ook niet wat- zeg maar als Marvin zeg maar zo leuk over iemand praat van oh hij is zo leuk. Dan vond ik het wel bijzonder dat ik had dat gevoel nou niet echt van. Ja, ik weet niet, misschien is hij niet goed neergezet, dat kan ook, maar dat was niet echt een type waarvan ik dacht: nou, jij maakt dit programma, zeg maar.

Interviewer: Ja, hij sprong er niet uit ofzo?

Participant 8: Niet uit, nee, hij sprong er niet uit en ook dan weet je wel dan was Marvin met hem op date geweest. En dan had ie echt helemaal lovende woorden en dat ik dacht: oh... ik zie hier echt helemaal niks van terug. Dus daarom ook des te groter de shock dat hij op het einde voor hem koos.

Interviewer: Ja ehm, en net zei je geloof ik ook wel dat je het leuk vond om een beetje te opraten over dit programma met vrienden, of zo of familie...

Participant 8: Ja.

Interviewer: Heb je dat ook gedaan en wat voor gesprekken waren dat een beetje?

Participant 8: Ja, ik heb het hier wel heel vaak over gehad. Ja, ten eerste, natuurlijk over wie die ging kiezen, want dat- dat ja weet je kijk, als je aan het begin, hoeveel waren het er, tien of 11, ik weet niet eens meer, dan kun je echt nog niet gaan zeggen wie die gaat kiezen. Maar inderdaad, nadat er, dat je het einde nadert ging je het er wel over hebben van joh wie denk je dat die voor gaat? Of zus en zo dus dat, dat heb ik heel veel besproken, maar ook gewoon de acties die ik net al inderdaad noemde, van een Alistair en Sezer, van dat soort dingen, ja en heel veel quotes, want er zijn natuurlijk ook echt hele... die Sezer zei natuurlijk allemaal dingen. Ja, ik vond het echt hilarisch, ja, daar, daar ga je dan gewoon om lachen, met mensen om om wat voor figuur natuurlijk eigenlijk is. Dus ja, dat op zo'n manier ging ik er wel met mensen over praten.

Interviewer: Oké, en je zei ook al geloof ik, dat je de Bachelorette ook al had gezien en dat soort andere programma's, ehm... heb je, nu je deze ook hebt gezien, een bepaalde voorkeur voor het één of het ander? Of is het voor jou misschien een beetje gelijk?

Participant 8: Ja, ehm, ik vond dit wel heel vernieuwend en heel erg anno nu, zeg maar dat dit ook mogelijk kan worden gemaakt. Dus ja, het is zeg maar een afgeleide van de Bachelorette. En ja, in principe is dat hetzelfde. Maar toch, doordat dan met alleen maar homomannen te doen, vind ik het wel heel goed dat dat wordt gemaakt, zeg maar, en datzelfde zou ik ook vinden. Voor vrouwen die op vrouwen vallen, vind ik ook dat zij gewoon zo'n programma mogen hebben en, en dat vind ik heel goed van videoland dat zij doen dat wel, zeg maar en RTL vier zou dat misschien niet zo snel uitzenden op woensdagavond op hun RTL, vier kanaal. Dus daarvan denk ik weer van: ja, ik vind het heel goed dat dit er is. Dus nu, omdat ik het zo vernieuwend vond, vind ik dit dan leuker dan bijvoorbeeld het vijfde seizoen temptation island wat ik ook al weer aan het kijken ben, en dat vind ik ook nog steeds superleuk maar dit is gewoon, dit was gewoon effe vernieuwend, fris weer effe nieuwe mensen, en daarom heeft dit ook nu wel mijn voorkeur. Maar ik vind het nog steeds wel- ja, ik kijk ook gewoon nog steeds elk seizoen ex on the beach, temptation island en al die rotzooi.

Interviewer: Ja.

Participant 8: En dat vind ik ook maar- weetje wat het daarbij is, dat is zeg maar een lopend format waarvan je nu weet wat je kan verwachten. Het gebeurt eigenlijk elke keer weer, elke keer krijg je te zien wat je natuurlijk wil zien, en hierbij had je ook wel je verwachtingen, maar dit was compleet nieuw en daarom vond ik het zo interessant.

Interviewer: Ehm ja, mijn volgende vraag is eigenlijk wat je net zelf al zei: wat je van het idee zou vinden om zo een format ook te maken met lesbische of transgender deelnemers?

Participant 8: Ja, heel erg goed. Ja, ik zou dat heel, heel erg aanmoedigen. Ja, ik weet niet, het is gewoon- misschien is dat niet eerlijk om te zeggen, maar het is denk ik, toch een stukje erkenning voor heel veel mensen als ze dit soort programma's op tv zien, dat ze zoiets hebben van dit kan, en dit krijgt een publiek op videoland, dit wordt groots in de media gepresenteerd en hier wordt de aandacht voor gevraagd. Dus ik denk dat dat, nou dat hoop ik in ieder geval, dat het in de toekomst nog veel meer, want ik vind het ook heel leuk: temptation island, ex on the beach waarin natuurlijk alleen maar jongens die op meisjes vallen, meiden die op jongens vallen, maar het is natuurlijk wel een eentonig beeld van de samenleving, terwijl die helemaal niet eentonig is.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dus daarom daarom vond ik dit heel vernieuwend en heel goed en zou ik dat juist aanmoedigen om eigenlijk voor iedereen dat- en ook door elkaar, dat je niet die... nou hokjes creëren wil ik niet zeggen, maar die gescheidenheid aan blijft houden. Dat dat ja... hoop dat dat wel meer een podium gaat krijgen. Ik verwacht niet dat er volgende week op videoland nu zo'n programma wordt gemaakt, maar dat dat de aankomende paar jaar wel meer mag, ja, worden ontwikkeld, zeg maar. Ik denk dat dat sowieso niet alleen voor, inderdaad ehm lesbische en zo, een goed ding is, maar ik denk dat het ook juist voor hetero mensen en het overgrote deel van de bevolking heel goed zou zijn als ze zo'n programma zien en weten hoe dat in z'n werk gaat en dat het niet meer zo ver van je bedshow is, als je echt wereldvreemd bent, en je hebt niemand in je omgeving die op hetzelfde geslacht valt.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dus ja, ik zou dat wel aanmoedigen.

Interviewer: Ehm en dan weer effe over Prince Charming zelf: hoe vind jij dat homoseksualiteit in het programma weergegeven of besproken werd?

Participant 8: Ja, nou, op die op die ene scène die ik dus inderdaad noemde, vond ik het heel luchtig, vond ik het heel netjes gewoon heel- gewoon er werd liefde omschreven, nou ja liefde... Niet iedereen had natuurlijk die liefdesklik, maar degene met wie die wel intiem was, werd zeg maar, gewoon liefde besproken. En niet dat ordinaire gepraat van ja, ik wil alleen maar erbovenop duiken, weet je wel, dat soort termen die je natuurlijk wel vaak associeert daarmee, dus ik vond dat dat op een hele klasse manier werd neergezet. Want het kon natuurlijk ook een beetje zo'n ex on the beach achtig, heel erg ordinair programma worden, want daar konden ze ook voor kiezen om het te doen. Nou, zaten er natuurlijk wel scènes tussen die gewoon wel ordinair waren. Maar het het overgrote

gevoel wat ik bij het programma heb is dat ik het niet ordinair vond, dat het dat het gewoon was, mensen die op zoek zijn naar een leuke man en daarvoor meedoen aan het programma, omdat het nog niet is gelukt in het echte leven. Dus ja, ik...

Interviewer: En dat zag je dan als iets positiefs als ik het goed begrijp?

Participant 8: Ja dat er gewoon, er werd makkelijker over gekletst. Iedereen was ook inderdaad, weet je wel, één op één voor de camera, echt open waardoor je ook een beetje meer in dat persoonlijke verhaal wordt getrokken, zeg maar dus ja, ik heb dat wel als positief ervaren dat dat zo werd neergezet. Niet dat je een soort, je wil dat wel zeggen, maar je gaat voor de camera toch een beetje inhouden en dan...

Interviewer: Ja.

Participant 8: Beetje net niet alles geven, zeg maar omdat je bang bent dat heel Nederland over je heen gaat vallen. Dus dat vond ik wel. Ja, ik vond, het werd ook niet zwaar neergezet of zo, nie, van het programma moest gemaakt worden want zus en zo, nee, het was gewoon allemaal mannen die op zoek gingen naar de liefde. En ja, zo werd het ook neergezet, in mijn optiek zeg maar.

Interviewer: Ja en ehm vond je hoe je het zag, dat dan ook vergelijkbaar met hoe jij zelf je seksualiteit ervaart of hoe jij het bij mensen om je heen ziet, in je omgeving?

Participant 8: Zij zijn natuurlijk wel wat ouder, ze waren allemaal 24, 25 plus dus iets meer levenservaring al, dus ik merkte bijvoorbeeld dat zij daar echt heel makkelijk over praten. Nou, misschien is dat ook schijn voor het programma, maar dat, dat kan ik niet weten, want ik ken ze niet persoonlijk. Maar ja, ik vond ja, kijk, ik kan er wel makkelijk over praten, maar ik weet dat er heel veel mensen in mijn omgeving die ik ken het af en toe niet heel makkelijk vinden om daarover te praten. Dus voor hun was het misschien wel, ja anders om daar naar te kijken, zeg maar hoe zij daarover praten, maar ik had gewoon zoiets van ja, hoe jullie daarin staan, zo sta ik er ook in. Ja, ik weet niet, ik kon me wel gewoon in die woorden vinden die ze dan uitspraken over als ze dan wat leuks hadden, of weet ik veel dat er een aantrekkingskracht was, of weet ik het iets in die richting, ja, daar kon ik me wel vinden.

Interviewer: Ehm dus vond je dat het over algemeen wel goed werd gedaan of vind je dat er nog dingen beter belicht hadden kunnen worden in het programma? Iets wat ook aandacht had kunnen krijgen of beter gedaan had kunnen worden?

Participant 8: Ja, ik denk dat dat voor iedereen gewoon echt verschilt. Zeg maar ik, ik kom er best wel vinden in hoe zij in de liefde stonden, zeg maar dus ik vond dat dat gewoon op een inderdaad wat ik

zei van hele stijlvolle manier werd neergezet. En, maar iemand anders die er misschien anders in staat, die vond dat dat het misschien weer heel heftig, overdreven of toch ordinair werd neergezet.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Maar ik vond dat persoonlijk zelf niet. Dus ja, nee, ik zou niet dingen weten die ik- uit het programma waarvan ik vond nou, daar hebben jullie er te weinig aan...

Interviewer: Ja, je hebt niet iets gemist voor je gevoel?

Participant 8: Nee, nee, want ik vind ook niet dat zo'n programma heel de tijd, dat je elke aflevering weer te horen krijgt van oh, ja, ik, ik heb het zo zwaar gehad ehm... beetje, ik accepteer mezelf, bla, bla. Dat moet wel besproken worden, want dat is natuurlijk gewoon onderdeel, maar dat vond ik goed dat ze dat inderdaad om die ene scène hadden gedaan en de rest ging gewoon meer over wel de blije, positieve kant, op zoek naar liefde en inderdaad niet de hele tijd van oh wat zwaar. En ik denk dat dat het programma ook niet beter had gemaakt, als dat de rode draad van het programma had geweest. Maar ik ben wel van mening dat ze het heel goed hebben aangepakt om het er wel in te stoppen.

Interviewer: Ja, oké, en dan, ik weet niet of je wel eens vaker van zo'n datingprogramma hebt gezien waar homoseksuele relaties echt centraal in stonden? Niet?

Participant 8: Nou ja, First Dates zie je- maar dat kijk ik ook eigenlijk nooit. Maar ik weet dat daar natuurlijk jongens en meiden ook gewoon kunnen daten. Maar zijn er andere programma's, weet jij nog een ander programma?

Interviewer: Nee, niet per se, je hebt wel, ik had gehoord dat van Are You The One op mtv ook nu ook een biseksuele versie heeft.

Participant 8: Ja?

Interviewer: Ik heb niet heel veel daarvan gezien, nee, maar hoe vind je het dan dat het nu wel zo gefocust is op homoseksuele relaties?

Participant 8: Ja, ik vind dat je gewoon heel goed, ja, gewoon effe een programma waarmee je aan de buitenwereld laat zien van dit, dit mag ook op tv zijn, zeg maar.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dat het is niet dat dat mij dan helemaal zo'n voldoeningsgevoel geeft of zo, dat krijg ik er niet van, maar het is wel zo'n misschien een beetje signaal dat je afgeeft van ja, jongens, dit is er ook en leuk dat we al jarenlang de man-vrouw datings-relatie programma's op tv hebben. Maar dit was er eigenlijk niet. Ja, First Dates, vond ik dat dat daar een beetje in begon te rollen. Maar dat vond ik af en toe, First Dates vind ik af en toe een beetje, gewoon heel oppervlakkig, omdat je natuurlijk elkaar echt maar voor dat ene uur kan spreken en dat zie je ook misschien meer echt als voor de lol, terwijl dit was wel meer serieus van ik wil hier echt een relatie komen vinden. Dus nee, ik ik moet zeggen dat ik in ieder geval niet een ander programma weet waarin dit al, ja was gebeurd, inderdaad.

Interviewer: Oké, ehm, en wat vind je er dan van dat je het eigenlijk nog niet eerder hebt gezien? Dat dit nu misschien één van de eerste programma's is waarin dat wel zo is?

Participant 8: Nou ik heb daar nooit zo bij stilgestaan dat het er zeg maar niet was omdat, het was er ook gewoon niet en dus ja, hoe moet ik dat goed uitleggen? Als het er niet is, dan kun je het ook niet missen. Dus het was er niet. Dus op dat moment miste ik het niet. Maar op het moment dat het dan wel in je gezicht wordt gedrukt en wel opeens bestaat, dan pas merk je van oh, het is toch eigenlijk wel prettig zo'n programma, dus ik heb daar eigenlijk nooit inderdaad- weet je wel, ja, tuurlijk wel, als je First Dates zag en je zag twee mannen of twee meiden dacht ik wel oh ja, goed, leuk, verfrissend, maar niet dat dat echt zo heel erg bleef hangen als in oh wat een gemis dat ik dit niet meer zie.

Interviewer: Ja.

Participant 8: En nu dat dit programma echt wekelijks op je laptop te zien was, werd dat inderdaad meer van oh ja, het is d'r en oh, ja eigenlijk, als je achteraf terugkijkt wel vreemd dat dit niet al vijf jaar geleden is opgenomen. Maar ja, misschien was dit de juiste moment. Ja, ik weet dat natuurlijk ook niet, maar ik heb ik heb het nooit als een gemis ervaren, inderdaad. Maar nu dat het er is, is het wel prettig. Dat eigenlijk meer een beetje.

Interviewer: En ehm je zei eigenlijk al je hebt het nooit echt als een gemis ervaren. Maar vind je het over het algemeen- vind je er iets van dat seksuele minderheden minder in televisieprogramma zitten dan hetero's?

Participant 8: Nee, ik heb daar persoonlijk niet zo heel veel mee dat ik dat meer zou willen zien op tv, want ik vind dat niet dat zeg maar nu alleen maar van dit soort programma's moeten komen met alleen maar homo's, lesbiennes, transgenders inderdaad, en dat hoeft voor mij ook niet. Maar

misschien was dit wel even weer zo'n wake up call van oh ja, het is wel mooi als het er toch wel is. Ja, vind het een lastige vraag.

Interviewer: Een beetje dubbel misschien?

Participant 8: Ja, ja, want het is zeg maar niet dat ik elke dag alleen maar diversiteit op mijn beeld hoof of alles door elkaar heen, of noem het maar op, iets in die trant. Maar als het er dan wel is, sta ik er wel weer heel erg achter.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dus het is een beetje zo'n afweging die je denk ik- een mooie middenweg die daarin moet worden gevonden. Ja, dat is het denk ik een beetje, want ik weet je, ik vind het ook niet nodig om elke dag dan weer wat je zegt, die minderheden in het licht te zetten en blabla want ik denk dat dat ook niet de juiste werking is van het sociaal maatschappelijk- niet per se aanvaarden, maar daarmee omgaan. Ik denk niet dat dat de juiste manier is. Ik denk dat dat gewoon langzaam in moet sijpelen en dat je het gewoon ziet om je heen en dat kan één keer in de week op tv zijn, dat kan twee keer, maar dat hoeft niet vijf keer, want dan maak je- dan vind ik dat je iets heel zwaar gaat maken en dat is juist niet hoe je wilt behandeld worden, dat je moeilijk bent of zo, of dat je met jezelf in de knoop zit. Dus ik, nee, ik- hoeft van mij niet per se.

Interviewer: Oké, en dan weer effe over prince charming en de deelnemers eraan. Hoe vond je dat zij werden weergegeven in het programma, vond je dat er een soort typetjes inzaten of misschien juist niet?

Participant 8: Ja, maar ik denk dat dat sowieso wel videoland waardig is om typetjes neer te zetten, want dat maakt een programma natuurlijk ook. Ja weet je wel, bijvoorbeeld inderdaad zo'n Mitchell die werd natuurlijk heel erg weggezet als entertainer die slecht in de groep ligt en die altijd een beetje voor opschudding zorgt. Alistair werd neergezet als iemand met een hele grote mond, hele scherpe mening, altijd er bovenop, Rick werd weer weggezet als super onzeker en eigenlijk niet met zichzelf oké. Ja, zowat iedereen, je kan op iedereen wel een beetje een stempeltje drukken.

Interviewer: Ja.

Participant 8: En dat dat merk je ook bij temptation island, ook bij ex on the beach, dat gebeurt eigenlijk vrijwel bij al die realityprogramma's, dat er toch wel een stempel wordt gedrukt van oh ja, jij bent dit en dan zullen we dat, die karaktereigenschappen ook helemaal...

Interviewer: Een beetje uitvergroot.

Participant 8: Ja, ja, en aan de ene kant is dat leuk, omdat je dan dus nou ja, een beetje sensationele televisie hebt, maar aan de andere kant geeft het niet een heel realistisch beeld weer van hoe die persoon wel in de villa was. Misschien, dat is lastig te beoordelen, dus daarom vind ik ook niet dat je nu- ik ben nog niet iemand die nu echt een hele zieke mening over bijvoorbeeld zijn mitchell heeft. Ja, ik vond dat minder het programma echt achterlijk doen.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Maar dat betekent niet dat als je met hem in het echt bent, dat het dan die jongen is die je alleen maar dat programma hebt gezien, want ik denk dat daar wel het één en ander aan wordt gedaan om dat zo mooi weg te zetten.

Interviewer: En vind je het, als je een programma kijkt, belangrijker dat het misschien weer vermaak is of dat je ze ziet zoals ze realistisch zijn?

Participant 8: Ik zou persoonlijk zeggen, vermaak, overheersend vermaak en af en toe ook wel realistisch, omdat er af en toe gewoon hele goeie punten in besproken worden en ook gewoon goeie gesprekken. En dan vind ik het wel heel realistisch. En op andere momenten dacht ik: ja, dit is gewoon vermaak voor het programma, dus ik heb wel een overheersende vermaak gevoel erbij dan dat ik het echt super realistisch vindt. Maar misschien, als je er zelf aan mee hebt gedaan of in die situatie zit, dat je het wel weer veel realistischer vindt als iemand die er natuurlijk eigenlijk als buitenstaander naar kijkt en dit een beetje als een soort van tijdverdrijf slash vermaak ziet.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Want bij voorbaat had ik dat programma eigenlijk al in een hokje geplaatst van oh, ja, dit is een beetje beetje Bachelorette achtig, temptation island praktijken dus dan ga je daar misschien ook wel weer meer met de mindset in van oh dit is echt vermaak, dit is echt effe een uurtje ontspanning, hersens uit en kijken, terwijl als je er misschien anders ingaat dat je het wel een veel realistischer programma vindt.

Interviewer: Oké, en vond je de mensen die dr in zaten dan ook een beetje stereotypes of vond je dat juist niet?

Participant 8: Nee, nee, dat had ik niet. Ik vond dat er zeg maar heel veel diverse persoonlijkheden

inzaten van gewoon weet je wel Ferdi gewoon mannelijk, eigenlijk een beetje het normale type, van een Diggy die heel vrouwelijk kon doen en heel erg hysterisch kon doen, met zo'n Sezer die alleen maar weet je wel zijn haar staat te föhnen en ja, dat vind ik wel een stereotype dr in zitten. Maar ik vond dat overwegend niet. Niet dat ik alleen maar het gevoel had dat er inderdaad stereotypes werden uitgekozen. Dat had ik niet, want ik vind Alistair ook bijvoorbeeld helemaal geen stereotype in dat programma, Ferdi vond ik dat totaal niet. Dus: ja, er zaten wel stereotypen in, maar dat stoorde mij niet of zo, omdat het niet de overhand had, zeg maar, want ik denk dat dat anders ook wel heel anders naar het programma had gekeken als je alleen maar van die hele heftige stereotyperende mannen had gezien.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dan had je ook anders naar het programma gekeken.

Interviewer: En anders, dan bedoel je..?

Participant 8: Dan had ik het misschien nog meer vermaak gevonden, omdat het dan meer, echt op meer, echt meer op de entertainment kant lag dan echt de wat meer realistische kant. Ja, ik denk dat dat gewoon heel erg bepalend is voor zo'n programma, wat voor types je uit gaat kiezen en als je inderdaad alleen maar van die Sezer types uit gaat kiezen.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dan heb je een heel ander programma, met heel veel stereotyperende mannen, waar bijvoorbeeld heel veel zich niet in kunnen vinden. En ik denk dat dus doordat ze zo'n diverse deelnemersaantal hadden: iedereen kon zich wel, zeg maar in één iemand zien van oh ja, oh ja, hoe Ferdi doet, dat vind ik eigenlijk wel heel chill doet of hoe Alistair is, dat bevalt me wel. Dus ik denk dat het niet echt stereotypering had, niet de overhand bij mij.

Interviewer: Oke ehm en je zei eigenlijk- had je het net ook al een beetje over de diversiteit van de cast. Werd er volgens jou diverse types laten zien? Ook op het gebied van leeftijd, etniciteit, achtergrond van de deelnemers?

Participant 8: Ja, dat vond ik wel, ehm... je had daar natuurlijk ook alleen maar echt Nederlandse mannen neer kunnen zetten, had gekund, maar minder representatief voor de Nederlandse samenleving. En dus ik vond het inderdaad heel goed dat er een Sezer in zat met buitenlandse afkomst en Diggy die ook een niet-westerse afkomst heeft. Dat maakt het wel representatiever ook dat meer mensen zich daarin kunnen vinden als dat je alleen maar van die blond haar, blauwe ogen,

gasten daar zou neerzetten, dus ik vond dat ze dat wel heel goed hadden gedaan en daardoor hadden ze ook meer verschillende soorten types erbij. Dus je hebt dat, ja, dat.

Interviewer: En vind je dat ook belangrijk voor zo'n programma dat het divers is?

Participant 8: Ja, dat ja, vroeger had ik daar niet zo heel veel mee, omdat dan vind je het gewoon normaal. Maar nu dat je zeg maar ehm ja, jij weet het ook vanuit Utrecht, daar wonen dan mensen met allemaal verschillende afkomsten, in Rotterdam hetzelfde. Hier in den hoorn kom je daar niet super veel mee in aanraking. En dan hadden we op de basisschool nou ja, hoeveel kinderen, kinderen uit het buitenland, waren- nou dat was op één hand te tellen en nu, omdat je in een grote stad woont, speelt dat veel meer. Dus ja, ik, ik vind dat dan wel belangrijk dat dat er in zo'n programma naar voren moet komen. Dan kun je anders vind ik het gewoon niet representatief als je allemaal inderdaad blond haar, blauwe ogen neerzet. Kijk, dat is echt Nederlands, het programma is in het Nederlands, maar Nederland is meer dan alleen blond haar, blauwe ogen, dus ook alle andere culturen, etniciteiten dus ja, ik vond dat wel heel goed dat ze dat hadden gemengd.

Interviewer: Ja.

Participant 8: En het hoeft voor mij ook niet, zeg maar overwegend een andere achtergrond hebben, dus dat je van de tien dat er minimaal zeven uit het buitenland moeten komen. Maar al zijn het er twee, drie die inderdaad een wat andere afkomst hebben, vind ik dat een hele goeie nieuwe dynamiek aan het programma geven. Maar dat vind ik, dat vind ik overigens niet alleen voor dit soort programma's hoor, dat vind ik überhaupt sowieso voor programma's in het algemeen op het moment.

Interviewer: Oké, nou, dan gaan we richting laatste vraag een beetje ehm... Als je bijvoorbeeld vergelijkt hoe homoseksuelen in dit programma werden weergegeven met wat jij ziet in films, social media, andere televisieprogramma's, vindt je dat dan vergelijkbaar of juist heel erg verschillen van elkaar?

Participant 8: Nou, wat ik wel een beetje merk, is dat zeg maar en dan praat ik even vooral over de Instagram types van tegenwoordig. Dat zijn best wel allemaal gasten die helemaal met een ja, hoe moet je dat toch omschrijven. Zo'n kledingstijl dat je met dan zo'n beanie weet je wel, hoe heet zo'n ding, zo'n muts die dan tot hier zit en helemaal wat alternatiever gekleed, en dat is ook een deel. Dus, maar dat vind ik, zeg maar, op social media vind ik dat heel veel terug en in het programma vond ik het wat minder dat dat terugkwam en was het gewoon wat meer basic zeg maar. Maar ja, ik vond wel dat een deel van wat ik zelf terugzie op social media, dat ik dat terugzag in het programma, maar ook een deel weer totaal niet, want bijvoorbeeld zo'n Ferdi vind ik echt heel erg anders overkomen ook als persoon en mens weet je wel, gewoon ook hoe hij op Instagram zit en hoe hij in het programma zit dan bijvoorbeeld weer iemand anders. Dus ik denk dat ze daar gewoon een- ze

hebben wel een deel willen laten zien in dat programma, want ik heb echt wel dingen teruggezien die ik zie in mijn omgeving of social media, die je wel terugzag in het programma. Maar ik vond niet dat het per se een weerspiegeling was van wat ik eigenlijk al op social media zag, zeg, maar. Dat vond ik ook wel heel prettig, dat dat het niet was, zeg maar. Want ik vind dat af en toe op op Instagram tegenwoordig wel een beetje te veel van die ja, van die fashion homo's willen uitstralen zeg maar of ja, misschien ook een beetje overdreven uitdagend, misschien wel bij tijden, en dat vond ik niet dat ik dat heel erg terugzag in het programma. Ja, kijk Sezer had af en toe wel, ja, ook af en toe een beetje vreemde kleding en dat soort dingen. Maar dat is wel ook wat ik op social media zie, dat soort stijltjes, types dus ja, ik zag wel een deel van mijn omgeving terug in het programma, maar niet alles.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Maar dat vond ik. Ik heb dat wel als prettig ervaren.

Interviewer: Ja.

Participant 8: Dat ik dat niet- want eigenlijk had je dan het hele programma misschien niet hoeven kijken, omdat je dan aan de hand van iedereen z'n Instagram allemaal kon zeggen van oh dit is er zo één of oh, die zit zo in de wedstrijd. Dus ik vond dat, ja, niet een standaard beeld vanuit social media werd overgenomen in het programma. Ja, dat vond ik wel prettiger dat je daar gewoon wat meer verschillende, ja, niet dat ik een één op één kopiebeeld van mijn Instagram tijdlijn bij dat programma zag, wat het denk ik wat eentoniger had gemaakt.

Interviewer: Oké, nou, dat waren mijn vragen, zijn er nog dingen die je zelf wil benoemen, over het programma of andere dingen die je tijdens het interview zijn op gekomen?

Participant 8: Nee ik denk dat je wel goeie vragen had. Nee, ja, oké. Af en toe moest ik echt nadenken.

Interviewer: Ehm, dan ga ik ik gewoon stoppen.

Participant 8: Helemaal goed.